

Met de doop in de knoop?

Bijbels licht over een “blinde vlek”

Jildert de Boer

Uitgegeven in 2000 door:
Verdieping en Aansporing
Jan Azn. Leeghwaterstraat 6
3841 KC Harderwijk
Tel. 06-27269342
E-mail: info@verdiepingenaansporing.nl
Website: <http://www.verdiepingenaansporing.nl>
Digitale A4-editie: oktober 2015

Alle rechten voorbehouden

© Copyright Jildert de Boer, Verdieping en Aansporing

Omslagontwerp: Willem van der Kooij, Ede

ISBN-nr. 90-803836-3-5
NUGI 632.

Met geschriften onder het motto “Verdieping en Aansporing” beogen we kennis en inzicht in het Woord te verdiepen en aan te sporen tot een godvruchtig leven in de praktijk. Daarmee willen we beantwoorden aan de opdracht die ons op het hart ligt: impulsen te geven tot geestelijke groei en heiliging!

Verspreiding: Christelijke Boekcentrale (CBC) 't Gulden Boek
Loodsboot 14, 3991 CJ Houten
Tel. 030-252 6610
E-mail: info@cbcboek.nl

Opgedragen aan mijn vrouw Tineke en aan onze kinderen: Sander, Marlies, Jantine, Heleen, Albert-Jan, Aukelien, Arne en Evanne.

Met de doop in de knoop?

Bijbels licht over een “blinde vlek”

Jildert de Boer

Woord vooraf

Velen twisten over kinderdoop of volwassendoop. Via een heftige woordenstrijd komt men echter helemaal niets verder. Veel heilzamer is het vanuit de Bijbel zelf te bezien wat deze nu *werkelijk* zegt over de doop.

Menige doopdiscussie heeft zich afgespeeld in de sfeer van “hete hoofden en koude harten”. In zo’n klimaat maken ook degenen die ogenschijnlijk gelijk hebben zichzelf ongeloofwaardig door hun felle houding. Daardoor is de kernzaak van de doop, namelijk het gaan leven volgens Romeinen 6, soms in de schaduw komen te staan. Niet de éénmalige ervaring van de waterdoop, maar de *verandering van leven*, het in nieuwheid des levens te wandelen, is het allerbelangrijkste. Het met Christus gekruisigde leven is van wezensbelang, evenals de openbaring van het nieuwe leven, dat met Christus is opgestaan!

Bijbelse waarheden zullen wij niet met geweld aan de mensen opdringen. Onze God is namelijk geen god van pressie of druk. Iedere gelovige mag de kosten berekenen, of hij of zij bereid is om de prijs te betalen. Het is een *vrijwillige* keuze, een hartezaak! Als medewerkers van God mogen wij de mensen *verlokken*, om de doopkwestie aan de hand van hun eigen bijbel te *toetsen*. Van daaruit willen we in dit boekje aanmoedigen tot het zetten van deze geloofsstap en vooral een *handreiking geven tot discipelschap*.

Wij hebben getracht helder de bijbelse gegevens over de doop te verkondigen en knopen” te ontwarren. Wie daar oren naar heeft, zal er vervolgens gehoorzaam, praktisch op in gaan in eigen leven!

Harderwijk, juli 2000.

De schrijver.

Inleiding

Dit geschrift is een handreiking aan christenen die met vragen rondom de waterdoop worstelen. Velen zitten met de doop in de knoop! De vragen die opkomen, mogen we van een bijbels antwoord voorzien. We hopen hiermee een aanzet in de goede richting te geven.

Schijnargumenten willen we graag *op grond van de Schrift* ontzenuwen. Het is de bedoeling om een gezond begrip te bieden op het bijbelse spreken over de doop en het nieuwe leven met Jezus Christus als Here.

We zullen ingaan op vragen als:

- Kinderdoop of doop van gelovigen?
- Wat te zeggen van een zogenaamde overdoop?
- Zijn de openbare geloofsbelijdenis en de volwassendoop hetzelfde?
- Hoe denken we over de doop van huisgezinnen?
- Besprenging of onderdompeling?
- Vindt de verbondsgedachte in combinatie met de doop steun?
- Is de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen?
- Wat betekent “want u komt de belofte toe en uw kinderen”?
- Welke betekenissen heeft de doop eigenlijk?
- Wat is het verschil tussen de doop van Johannes en de doop in Christus Jezus?

In dit geschrift hebben we bewust veel uit de Bijbel geciteerd. Wie hongert en dorst naar de gerechtigheid¹, zal zich zeker de moeite getroosten het Woord erop na te slaan, om te zien of het geschrevene de toets kan doorstaan!²

Het is nodig te weten waarover je praat en waarnaar je handelt als christen. Dit ontwikkelt zich naarmate men zijn Bijbel kent, niet alleen naar de letter, maar in een verstaan van het Woord in geest en waarheid.

De hoofdzaak van ons onderwerp is de nauwe samenhang tussen *doop en discipelschap!* Het *leven* rondom en vanuit de doop krijgt derhalve in dit boekje grote aandacht. Daarom zal het ook zijn nut kunnen afwerpen voor hen die reeds gedoopt zijn tot een beter inzicht en een dieper begrip van de zaak, maar bovenal tot aansporing van een godvruchtige wandel in de praktijk! Immers, als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, dan geeft dat krachtige, goddelijke impulsen tot overwinningsleven en heiliging!

HOOFDSTUK 1

¹ Matth.5:6.

² Vergelijk Hand.17:10,11.

Kinderdoop en volwassendoop

De controverse

In de loop der eeuwen is er vaak sprake geweest van een tegenstelling tussen kinderdopers en grootdopers. Bijna vanaf de apostolische tijd speelde dit dilemma een rol: behoren de kinderen van gelovigen gedoopt te worden? Of spreekt de Bijbel alleen over een doop van gelovigen, een discipeldoop?

In de geschiedenis hebben beide standpunten zich regelmatig tegen elkaar gekeerd. We kunnen daarbij opmerken dat zich in beide kampen geestelijke en vleselijke christenen bevonden en nog bevinden.

De geschiedenis is ons niet onverschillig en zeker ook niet onbelangrijk, maar wat het Woord van God zegt, is voor ons de *absolute norm* en daarom *alles beslissend*.

Als we namen willen noemen, dan stonden bijvoorbeeld Origenes, Augustinus, Luther, Calvijn, Zwingli en Andrew Murray aan de zijde van de kinderdoop. Daarentegen waren bijvoorbeeld Tertullianus, Menno Simons, Bunyan, Philpot, Spurgeon, Karl Barth en Martyn Lloyd-Jones voorstanders van de volwassendoop.

Elkaar de oren (of nog meer) wassen?

Helaas hebben we meegemaakt dat felle voorstanders van de volwassendoop door onderdompeling in nodeloos harde taal de vloer aanveegden met overtuigde aanhangers van de kinderdoop.

Anderzijds komt het ook voor dat men over “wederdopers” niet veel meer weet te melden dan de doperse excessen te Münster (1533). Daarbij vergeet men dan te noemen dat de hervormer Ulrich Zwingli over de wederdoper Felix Manz uitriep: “Laat hem die spreekt over het ondergaan (in het water) maar ondergaan in het water”. In 1527 werd Felix Manz aldus veroordeeld tot de dood door verdrinking in de rivier de Limmat.

Zonder doop...

Er bestaan ook christenen die de controverse over de dooppraktijk uit de weg gegaan zijn en daarom - ondanks het bijbelse spreken erover - helemaal niet dopen, zoals het Leger des Heils en de Quakers. Deze oplossing mag dan begrijpelijk zijn, juist is zij niet.³

Dubbele doop?

In onze tijd wordt de roep gehoord van een compromis in de richting van een dubbele dooppraktijk.

Dit geluid is aanwezig in de oecumenische beweging, maar bijvoorbeeld ook in het evangelisch werkverband in de Nederlandse Hervormde kerk. Dit werkverband heeft gevraagd om ruimte en voert een pleidooi voor kinderzegening, doop door onderdompeling en bevestigingsdoop (=herdoop) *naast* (!) de bestaande, gangbare, diep ingewortelde praktijk van de kinderdoop.

³ Er bestaan ook groepen, die door een sterke scheiding in bedelingen de waterdoop voor deze tijd verwerpen. Zie hieromtrent de brochure van de schrijver “De Schrift recht snijden”? *over de ultra-bedelingenleer* (ISBN-nr. 90-803836-2-7).

De Oosters - Orthodoxe kerken en de Koptische kerk kennen de babydoop *door onderdompeling* (na veertig dagen).

Doopverschil, maar affiniteit in levensstijl

In de Nederlandse situatie is het opmerkelijk dat men van de Gereformeerde kerken (synodaal) tot en met de uiterst rechterflank van de gereformeerde gezindte (bijvoorbeeld Oud - Gereformeerden en Gereformeerde Gemeenten in Nederland) de doop aan kinderen bedient.

Anderzijds is het treffend dat zowel de tegenwoordig overwegend vrijzinnige doopsgezinde gemeenten, als ook de zeer orthodoxe Strict Baptists in Engeland de grootdoop gemeen hebben, zij het dat de eerstgenoemden door besprenging en de laatstgenoemden door onderdompeling dopen.

De overeenkomsten tussen het onorthodoxe doperdom en de “verlichte” gereformeerden worden evenwel steeds groter.

De verwantschap van de Strict Baptists met de rechterflank van de gereformeerde gezindte in Nederland is eveneens aanzienlijk. Dit ondanks hun beider verschil in doopopvatting!

Kinderdoop als volksfolklore of gelovig gemeend

In Nederland zijn de meeste christenen opgevoed met de praktijk van de kinderdoop. Uiteraard maakt het daarbij een verschil of dit slechts een rituele, vanzelfsprekende, formele plechtigheid was (“alles dopen wat in het doophuis gebracht wordt” vanuit de volkskerkgedachte), dan wel een kinderdoop die oprecht begeerd werd door *gelovige, bekeerde* ouders.

Een realistisch en idealistisch gemeentebesef

Een gemeente van “Jan Rap en zijn maat”, waar een zondig gedrag geaccepteerd wordt, is nimmer Gods bedoeling geweest.

Met oog voor de nog aanwezige *realiteit* van de zonde is het door Gods genade mogelijk het *ideaal* na te streven van een gemeente van waarachtige christenen die groeien naar geestelijke volwassenheid.

De basis is en blijft de rechtvaardiging door het geloof en de vrede met God door onze Here Jezus Christus.⁴ In de heiliging door de Geest⁵ werkt het kruis van Christus over het vlees⁶ (dus ook over menselijke huichelarij!) en tegenover de machten der duisternis.⁷

God neemt het initiatief

Sommige bepleiters van de grootdoop leggen een zwaar accent op de keus van de mens en zijn geloofsbeslissing.

Voorstanders van de kinderdoop leggen doorgaans een sterke nadruk op Gods vóórkomende genade in ons leven.

Deze gedachte van Gods initiatief, dat naar ons uitgaat, willen we van harte ondersteunen. Daarbij denken we aan bijbelverzen als:

⁴ Rom.5:1.

⁵ 2 Thess.2:13; 1 Petr.1:2.

⁶ Gal.5:24,25.

⁷ Col.2:15.

- “Hierin is de liefde, *niet* dat wij *God liefgehad hebben*, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden”.⁸
- ”Niet jij hebt Mij, maar *Ik heb u uitgekozen* en aangewezen, opdat jij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat jij Hem bidt in mijn naam”.⁹

Volwassendoop en kijk op vroegere kinderdoop

Met als achtergrond de heersende opvatting van de kinderdoop is vooral in de jaren zestig en zeventig in ons land de vraag naar de volwassendoop naar voren gekomen. Het waren vaak juist de meest *serieuze* christenen die zich hiermee bezig begonnen te houden. Dat resulteerde in tal van gevallen in (over)doop.

Sommigen gingen zover dat ze hun eigen (via hun ouders voltrokken) kinderdoop als “niets” beschouwden of als “uit de duivel” bestempelden.

Anderen, die tot een (her)doop als gelovige kwamen, konden hun kinderdoop voortaan zien als een “opdragen”, voorstellen of wijden aan God met de allerbeste bedoelingen van hun ouders.

Motief tot volwassendoop

Sommigen die zich in onze tijd vanuit een kinderdooptraditie als volwassene laten (over)dopen, zoeken misschien een speciale belévenis of zelfs “kick” voor hun geestelijk leven. (Uiteraard is er sprake van een “lijfelijke ervaring” in rivier, bassin, zwembad, meer, vijver of opgezet doopbad).

We kennen er echter veel meer die hun doop op geloof of discipeldoop zien als *gehoorzaamheid* aan het Woord van God. Het element water heeft voor hen een symbolische waarde, maar het gaat hen om de “betekenende zaak” voor hun leven uit en met God.

Eén of twee waterdopen?

We willen in dit boekje uit de Bijbel nagaan of deze (over)doop legitiem is. Gevoelsmatige argumenten mogen immers nooit de doorslag geven.

Als de Bijbel over “één doop”¹⁰ spreekt, kun je je afvragen waarom men dan in de gereformeerde gezindte twee formulieren hanteert, namelijk om de doop aan kinderen en om de doop aan volwassenen te bedienen. Dat laatste gebeurt door middel van besprenging, omdat de onderdompeling niet moet worden verabsoluteerd, zo wordt wel gesteld.

Kerk en overdoop

In de jaren zestig en zeventig werden kerkleden die zich als volwassene lieten (over)dopen onder tucht gesteld in de gereformeerde gezindte, of zelfs uiteindelijk de kerk uitgezet. Meestal stapten ze na korte of langere tijd zelf uit de kerk. Sommigen verloren,

⁸ 1 Joh.4:10.

⁹ Joh.15:16.

¹⁰ Efeze 4:5.

vanwege hun doop door onderdompeling, bijvoorbeeld hun baan in het protestants - christelijk onderwijs.

De huidige opstelling is over het algemeen milder, omdat men wel aanvoelt dat het hier gaat om christenen met een *oprechte* overtuiging. Als zij hun opvatting niet “drijven” of verkondigen, worden ze nu soms in bepaalde kerken getolereerd, tenminste wanneer zij er zelf voor kiezen daar te blijven. Een leidinggevende taak zit er dan echter doorgaans niet in.

In veel gevallen beschouwt men een (her)doop als een zich metterdaad onttrekken aan de gemeenschap der kerk.

Anderen gaan uit zichzelf naar een gemeente, die kleine kinderen zegent¹¹ en gelovigen doopt.¹²

In artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis staat onder meer: “Hierom geloven wij, dat, zo wiens voornemen is in het eeuwig leven te komen, die moet *maar eens gedoopt* worden met de enige doop, *zonder die immermeer te herhalen*; want wij kunnen ook niet tweemaal geboren worden...”.

Deze argumentatie doet enigszins merkwaardig aan, omdat wij toch voor de tweede maal, van boven, geboren moeten worden om het Koninkrijk Gods te zien en er binnen te gaan.¹³ De Nederlandse Geloofsbelijdenis vervolgt dan onder andere met: “Hierom verwerpen wij de dwaling der wederdopers, die niet tevreden zijn met een enig doopsel, dat zij eens ontvangen hebben; en daarenboven verdoemen de doop der kinderkens der gelovigen...”.

Het Woord aan het woord laten

In dit geschrift willen we ruimschoots het Woord laten spreken. Daarbij willen we niet aan “doopdrijverij” doen. We zullen niet slechts met losse teksten over de doop spreken, maar deze in hun verband lezen. Nadrukkelijk willen we de Bijbel aan het woord laten! Niet enige belijdenis van mensen, maar Gods Woord heeft het *laatste* Woord.

Hierbij mag nooit sprake zijn van enige dwang, maar we willen u graag meenemen in een vrijwillig, eerlijk, onbevangen onderzoek.

Een discussie omtrent het *eigen* gelijk willen we niet aangaan. Woordenstrijd over de doop kan vermeden worden. Men moet geen woordenstrijd voeren, die tot niets nut is... Een dienstknecht des Heren moet niet twisten...¹⁴.

We hopen dat u actief meedoet in het opslaan van en naslaan in uw Bijbel. Dat is het meest vruchtbaar voor ons persoonlijke *leven!*

De bedoeling van dit boekje is niet slechts een bijdrage te leveren tot een goed inzicht aangaande de doop, maar vooral *hulp te bieden tot een leven* dat de Here, onder andere door het teken van de doop, tot uitdrukking wil brengen.

In een oud lied, nummer 550 in de bundel van Johannes de Heer, vonden wij dit prachtig verwoord:

*Zijt gij gedoopt in Christus' dood,
En in Zijn graf begraven,
Dan zijt gij daardoor deelgenoot,
Van Zijne Geestesgaven.
Geen zonde heers' meer over u;*

¹¹ Luc.18.15-17.

¹² Marc.16:16.

¹³ Joh.3:3,5,7.

¹⁴ 2 Tim.2:14,15; 2 Tim.2:23-25.

*Gij toch, gij zijt gestorven;
Leef slechts het nieuwe leven nu,
Door Christus u verworven.*

*Het is des Heilands liefste wens,
Dat, die Zijn naam belijden,
Niet leven naar de oude mens,
Maar als door Hem bevrijden.
Zo gij met Hem gekruisigd zijt,
Is u ook macht gegeven,
Om door die doop te allen tijd'
De nieuwe mens te leven.*

HOOFDSTUK 2

Een geestelijke inhoud

We zullen nu ingaan op het wezen van de doop - de inhoudelijke betekenis.

Hij moet wassen, ik moet minder worden

Johannes de Doper spreekt over: “*Hij moet wassen, ik moet minder worden*”.¹⁵ Dit betreft allereerst Johannes’ eigen leven: zijn bediening zou steeds meer op de achtergrond raken en verdwijnen en de dienst van Jezus Christus zou op de voorgrond komen en opbloeien. Wat een man was die Johannes de Doper! Hij was nota bene de grootste van het oude verbond¹⁶, maar hij wist dat hij slechts wegbereider was en trad daarom langzaam terug. “De vriend van de bruidegom, die *erbij staat en naar hem luistert*, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de Bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld”.¹⁷ Hij verheugde zich kolossaal over de komst van de Christus!

Levensvernieuwing

Wij kunnen het aangehaalde woord uit Johannes 3:30 echter ook goed toepassen op dopelingen. Hebben zij het verlangen dat het leven van Jezus zich in hen zal ontwikkelen? Zijn zij erop ingesteld dat Christus’ karaktertrekken in toenemende mate in hen gestalte krijgen?¹⁸ De wezenskenmerken van Jezus Christus zijn immers zachtmoedigheid en nederigheid van hart.¹⁹ Met deze edele mentaliteit mogen de dopelingen, in het *leven* dat op de doop volgt, zich meer en meer gaan bekleden! God wil niet alleen zijn goede eigenschappen in ons optellen, maar ook *vermenigvuldigen*.²⁰ De boze haat deze vermenigvuldiging van nieuw leven.²¹ Zijn strategie bestaat uit aftrekken, (ver)delen en heersen onder het volk van God. Satan heeft geen bezwaar tegen oppervlakkige religiositeit en zelfs niet tegen doopdiensten, als deze alleen maar uiterlijk vertoon demonstreren.

Hij verzet zich echter tot het uiterste tegen de *toename* van nieuw leven, in kwaliteit (goddelijke natuur) en kwantiteit (het aantal christenen dat in geest en waarheid God dient). O wee, als het *leven* van Jezus meer te voorschijn komt en zich sterker *in ons* ontwikkelt, want dat is pas gevaarlijk voor het rijk der duisternis!

De gezindheid van *ootmoed* is een heel andere instelling dan die van: “wij flinke christenen, wij zullen wel eens even laten zien...” Zo’n instelling mist het grondige besef van de verloren staat van zondaar, waaruit men door Gods liefde en genade gered is²² en de diepe afhankelijkheid *zonder Hem* niets te kunnen doen.²³ In een dergelijke houding van menselijke sterkte proef je veeleer een ego dat *minder en minder* moet worden.

Niet dat onze persoonlijkheid eraan moet, maar deze mag herstellen naar de gelijkenis Gods, waarin Hij de mensen heeft geschapen.²⁴ Met een sterke, egocentrische

¹⁵ Joh.3:30.

¹⁶ Matth.11:11.

¹⁷ Joh.3:29.

¹⁸ Gal.4:19.

¹⁹ Matth.11:29.

²⁰ 1 Petr.1:2; 2 Petr.1:2; Jud.2.

²¹ Ex.1:10.

²² Efeze 2:1-10.

²³ Joh.15:5b.

²⁴ Jac.3:9b.

persoonlijkheid bouwt God geen nieuwe schepping op. Wij worden *vernieuwde* persoonlijkheden in Christus, in afhankelijkheid van Hem. Daarbij hoort tevens het afleggen van de oude mens, de oude levensinstelling, met zijn praktijken of leefwijze. De nieuwe mens, de mens Gods,²⁵ mag evenwel helemaal uit de verf gaan komen!

Jezus volgen in gehoorzaamheid

Voor dopelingen geldt dat hun intelligentie, hun beroep, hun geld, hun voorkomen en hun afkomst naar het vlees voor het Koninkrijk Gods niet van belang zijn.

Eén ding is nodig: de stem van de Meester volgen! Eveneens is het van grote betekenis voor dopelingen in te zien dat eigengereidheid, heerszucht, een sterke mening, het menselijk gelijk en de wil naar het vlees “kopje onder” kan: met Christus gekruisigd, gestorven en *begraven!*

Als de Heer Jezus mensen oproept Hem te volgen, dan brengt Hij dit vaak in verband met *zelfverloochening!*²⁶

In een gemeente komen er altijd problemen met mensen die “hun eigen haan nog koning willen laten kraaien” en die hun geldingsdrang willen doordrukken.

Met mensen, die in Christus *gestorven* zijn, krijg je geen trammelant in de gemeente! Van hen gaat er een goddelijke rust uit en zij laten zich niet meer ophitsen vanuit het rijk der duisternis. Zij zijn finaal opgehouden met hun eigen manier van leven, dat voorheen gevoed werd door de inspiraties van de geesten in de lucht. Voortaan is hun getuigenis: “Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is) niet meer mijn ik, maar *Christus leeft in mij*”.²⁷

In geloof en in gehoorzaamheid kiezen zij ervoor, om nu Gods wil te doen en Gods meningen - Zijn gedachten in zijn Woord - te laten voorgaan boven al het menselijke en natuurlijke.

Als wij het leven willen zien én willen zien toenemen, dan gaat het om *geloofsgehoorzaamheid*. Het teken van de onderdompeling toont die gezindheid van volledige overgave in gehoorzaamheid.

Daarbij hoort: het oude wegdoen, voor zover je je dat nu bewust bent, en het niet langer meer te verwachten van je eigen prestaties, maar van God! Je eigen gerechtigheid bleek immers volstrekt ontoereikend te zijn. Je werd moe van je zelf - leven, dat het niet redde om God te behagen. Je kwam tot de beslissing *op te houden* met dat eigen leven, het prijs te geven in het watergraf, om Gods leven in de kracht van de Geest binnen te gaan.

Dit teken van de doop en het geloofsfeit dat je je mag identificeren (vereenzelvigen) met Christus, geeft je een wapen in de strijd in je verdere christenleven. De doop markeert de breuk, de scheidslijn, tussen het oude en het nieuwe leven. Het is nu immers *afgelopen* in je leven met zondigen en de samenwerking met het rijk der duisternis is definitief opgezegd. De doop is de *dood* aan het oude, zondige leven en biedt het perspectief in nieuwheid des levens te gaan wandelen.²⁸

Op weg naar volwassenheid

De doophandeling is een kwestie van luttele seconden, maar heeft een vérstrekkende betekenis in de geestelijke wereld. Al betreft de doop slechts een kort moment van ónder

²⁵ 1 Tim.6:11; 2 Tim.3:17.

²⁶ Matth.10:39; Matth.16:24,25; Marc.8:34,35; Luc.9:23,24; Luc.14:26,27; Luc.17:33; Joh.12:25.

²⁷ Gal.2:20.

²⁸ Rom.6:3,4.

houden, daarna komt het leven vanuit de doop en leer je te onderhouden *al* wat Jezus ons bevolen heeft.²⁹ De vernieuwing van denken en leven komt op gang!

Een aansporing tot verdere *ontwikkeling* vinden we bijvoorbeeld in het vers: “Broeders, weest geen kinderen in het verstand, maar in de boosheid; wordt in het verstand volwassen”.³⁰ Met andere woorden: verzamel geestelijke kennis, pas die in je leven toe en bouw daarmee de gemeente op tot volwassenheid, tot volle wasdom in Christus.

Maar wat de boosheid betreft: die mag kleiner en kleiner, minder en minder worden! God heeft in de eerste plaats voor u (dat zijn de Joden en dus in de tweede plaats ook voor de heidenen!) zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer *af te brengen van zijn boosheden*.³¹

Een goed geweten

“Als tegenbeeld daarvan (namelijk van de zondvloed met een enorme watermassa) *redt u thans de doop*, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid (of: onreinheid naar het vlees, andere vertalingen), maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus”.³²

De doop is geen douche aan de buitenkant, niet alleen een teken voor de daadzonde die buiten het lichaam komt. Het is een verbond (Lutherse vertaling) van een goed geweten tot God. Bij zuigelingen is er uiteraard nog geen sprake van een geweten.³³

Een rein geweten functioneert van binnen. De reinen van hart zullen God zien.³⁴ Als wij in Christus zijn en in het licht wandelen, dan worden wij *innerlijk gereinigd* in zijn bloed.³⁵ Dat is een voortdurende, voortgaande reiniging van de onreinheid naar het vlees, die men *niet ineens* met de doop kan afleggen. Het is een *proces*, dat tijdens de wandel in het licht *gaandeweg* meer laat zien van wat niet bij ons hoort.

De doop is een principebesluit van een mens met een rein hart, om *niet meer* naar de wil van het vlees te handelen en van de gedachten, die de geesten in de lucht willen inspireren.³⁶ We worden evenwel nog steeds verzocht, ook nadat we gedoopt zijn!

Wij hoeven niet langer (bewust) te zondigen, maar kunnen overwinnen in de kracht van de heilige Geest. Door de kracht van Jezus Christus' opstandingsleven kunnen engelen, machten en krachten ook óns onderworpen zijn³⁷ en zullen ze ons leven niet langer ringeloren, om ons tot zonde te verleiden.

Waar ben je thuis?

God zei tegen Noach: “Het einde *van al wat leeft*, is door Mij besloten”.³⁸ Door het geloof heeft Noach de wereld veroordeeld.³⁹

Dat zal ook voor ons gelden: die hele, oude wereld kan voor ons “verdrinken”! Veroordeeld door de doop in de dood des kruises! Of zoals Paulus getuigde: “Maar ik moge ervoor bewaard blijven anders te roemen dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, *door wie*

²⁹ Matth.28:19.

³⁰ 1 Cor.14:20.

³¹ Hand.3:26.

³² 1 Petr.3:21.

³³ Deut.1:39.

³⁴ Matth.5:8.

³⁵ 1 Joh.1:7.

³⁶ Efeze 2:2,3.

³⁷ 1 Petr.3:22.

³⁸ Gen.6:13.

³⁹ Hebr.11:7.

de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld".⁴⁰ Ik verwerp die wereld en de wereld verwerpt mij! Op aarde ben ik een vreemdeling, maar ik ben een burger van een rijk in de hemelen.⁴¹

De ark is het beeld van behoud in Christus en in de gemeente. Door geloof gingen ze in de ark door het wateroordeel heen tot een opstandingsleven. In de zondvloed werd de ongehoorzame mens begraven (het einde van het leven naar de wil van het vlees). Nu begraven wij het *lichaam des vleses* symbolisch in de doop. Wij zijn het eens met het oordeel over de mens die naar het vlees geleefd heeft, in gemeenschap met de machten der duisternis.

Het *moment* van de doop onderstreept het afleggen en wegdoen van de zonde uit je leven. De *weg* van de dopelingen daarna sluit in een voortdurende, voortgaande levensvernieuwing door de heilige Geest. Nu leven wij "in hope" dat ook het *lichaam der zonde* teniet gedaan zal worden.⁴² Dat is een *proces*, waarbij de Geest je punt voor punt wijst op de werkingen des lichaams, om die te doden.⁴³ Dit noemt de Bijbel heiligmaking! Noach bereidde eerbiedig de ark toe en bouwde nauwkeurig volgens de aanwijzingen van God.⁴⁴ Hoe is het met onze eindtijd? Is die ook van binnen en van buiten met pek bestreken⁴⁵, zodat de golven van de stromingen en de wereldmassa niet binnendringen in de gemeenten en in onze christelijke gezinnen? Als het water van de wereld binnen sijpelt, zal dat op den duur leiden tot een zinkend schip! Daarom is het zo nodig beschermd en bewaard te blijven tegen de *zondvloed van demonie in de eindtijd*. We zien immers met onze geestelijke ogen dat de geesten (zullen) opkomen uit de put van de afgrond.⁴⁶

Dopelingen behoren mensen van stavast te zijn, pal in hun beslissing om hun Heer trouw te zijn en de wereld met haar begeerten op te geven! Wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.⁴⁷

Zijn wij, evenals Noach, onberispelijk onder onze tijdgenoten? Zijn wij bereid elke wereldsgezindheid los te laten, teneinde onze kinderen en jonge mensen te redden uit de zondvloed van demonie die opkomt? Laten wij de duif van nieuw leven, van de Geest Gods, over ons leven uit?

Dan worden wij vreemdelingen op de aarde⁴⁸, maar thuis in het Koninkrijk van God en treden daar op onze hoogten.⁴⁹

Op aarde leren wij vanuit onze hemelse visie te verstaan wat het wil zeggen de minste te zijn en de *onderste weg* te gaan in het dienen van de ander.

Sommige christenen wekken de indruk dat ze zich prima thuis voelen op de aarde, maar dat het functioneren in de hemelse gewesten⁵⁰ vreemd voor hen is. Geestelijke activiteiten, zoals het opbouwen van een gebedsleven in geest en waarheid⁵¹, het je eigen maken van de woorden en gedachten Gods, het gericht strijden tegen de machten der

⁴⁰ Gal.6:14.

⁴¹ Fil.3:20; vergelijk Ps.119:19; Hand.7:6; Hebr.11:9,13; 1 Petr.1:17; 1 Petr.2:11.

⁴² Rom.6:6b, Statenvertaling.

⁴³ Rom.8:13.

⁴⁴ Hebr.11:6; Gen.6:22.

⁴⁵ Gen.6:14.

⁴⁶ Openb.9:1-11.

⁴⁷ 1 Joh.2:15-17.

⁴⁸ Gen.35:27; Gen.47:9; Ps.119:19; Hand.7:6; Hebr.11:9,13; 1 Petr.1:17; 1 Petr.2:11.

⁴⁹ Hab.3:19; Ps.18:34; 2 Sam.22:34; zie ook Jes.35:8; 1 Cor.12:31.

⁵⁰ Efeze 2:6.

⁵¹ Joh.4:23,24.

duisternis en het je bewust worden van een meedienende goede engelenwereld⁵², zijn zaken die een vleselijk christen vrij weinig zeggen.

De christen, die werkelijk geestelijk wil worden, beseft dat de zichtbare waterdoop een uitbeelding is van een *geestelijke realiteit*. Hij is zich bewust van een getrokken- zijn uit de macht der duisternis naar het Koninkrijk van het licht, het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde.⁵³

Dit gegeven wil hij met Gods hulp concreet en praktisch in zijn leven verder uitwerken naar Gods bedoeling, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.⁵⁴ Dat is het kostelijke doel waarnaar hij zich uitstrekt!

Rechtens vrij

De doop is geen vrijblijvende zaak! Het is volle ernst, om niet alleen af te rekenen met het oude leven, maar tevens consequent het nieuwe leven uit te leven.

“Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”.⁵⁵ Vroeger waren we dood voor God en levend voor de zonde, maar nu zijn we dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus en dit moet voor ons *vaststaan*.⁵⁶

Iemand zei eens: “Liggen staat ons veel meer aan dan dat *staan* ons ligt”. Dat is helaas het getuigenis geworden van het doorsnee-christendom. Door Gods grote genade is het echter mogelijk te blijven *staan* in verzoeken en niet steeds in (dezelfde) zonden te vallen.⁵⁷

Nu zullen wij onze leden - van top tot teen - in dienst van God stellen en de zonde niet langer als koning laten heersen.⁵⁸

Kortom: een reine blik in je ogen, geen halsstarrige, maar een buigzame nek, een positief belijdende tong, een zacht en warm hart, een goede spijsvertering van het Woord tot omzetting in leven Gods, handen om te dienen en voeten die de bereidvaardigheid van het evangelie hebben.

En als er, figuurlijk gesproken, iemand op je tenen gaat staan, wat voor reactie geef je dan? Merk je dan nog iets van het sissen van de slang, of veeleer van de stromen van het levende water van Gods Geest in je binnenste? Groeit het leven van Christus in je? Zulke dingen behoren tot de lessen die je na je doop mag leren!

In de dagelijkse strijd

Het christelijke leven is een strijd, die voert tot heerlijkheid. Persoonlijk heb ik hulp aan *enkele sleutels* in die strijd, die ik graag wil noemen:

- *nooit strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de boze geesten*.⁵⁹

Het gaat in de strijd niet tegen je echtgeno(o)t(e),
je kinderen, je familie, je collega's, je werkgever,

⁵² Hebr. 1:14.

⁵³ Col. 1:13.

⁵⁴ 2 Tim. 3:17.

⁵⁵ Rom. 6:7.

⁵⁶ Rom. 6:11.

⁵⁷ Jac. 1:2-4, 12.

⁵⁸ Rom. 6:12, 13.

⁵⁹ Efeze 6:12.

je buren, enzovoort.

Scheid altijd de mens van de machten der duisternis, die mogelijk door iemand heen kunnen werken. Dan bewaar je altijd Gods liefde in je hart voor je medemens! Op deze wijze hebben Jezus en Stefanus het ook gedaan en konden zij bidden: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" en "Here, reken hun deze zonde niet toe".⁶⁰

- *lijden naar (in) het vlees in de verzoeking*.⁶¹

Je zegt "nee" in je hart tegen een vleeselijke reactie die opkomt. Hoe vaak heeft Jezus niet in stilte gezwegen en geleden in de verzoeking in zijn leven en heeft Hij zo de overwinning behaald? Daarbij hoort ook een krachtig, positief "ja" tegen het Woord en de wil van God, zoals Jezus kon zeggen: "Er staat geschreven"! Ook wij zullen dit zwaard des Geestes hanteren!

- *uw zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goed doende*.⁶²

Als je naar de wil van God lijdt, is alles overgeven aan Hem, die rechtvaardig oordeelt⁶³ een geweldige hulp. In de ziel roeren zich gedachten en gevoelens, omdat je de situatie niet begrijpt. Maar je weet twee dingen: God is getrouw en ik zal in elk geval steeds het goede blijven doen!

- *ik ben gedoopt (of: ik besluit dat ik me laat dopen!)*.

Dat is een wapen in de strijd, zoals we in dit boekje (zullen) uitwerken. Een lied van de weg, waarvan de tekst me heeft aangesproken, wil ik hierbij weergeven:

*Met Christus gekruisigd, in zijn dood gedoopt,
Gehaat al wat slecht is, verblijd in de hoop!
Met Christus verenigd, met Hem opgestaan,
Zijn deugden - zo heerlijk, zo goed - aangedaan!*

Doe de stap

Vooreerst gaat het om de geloofsstap zelf: je "terstond" laten dopen⁶⁴ en je - koste wat het kost - door geen mens of macht meer tegen te laten houden, om de Here te gehoorzamen! Wat een vreugde om de Here geheel te behagen en alles wat daar niet mee strookt aan het watergraf prijs te geven! Kom binnen in deze blijdschap door je leven over te geven aan Jezus Christus de Heer en daarvan getuigenis af te leggen in de doop!

⁶⁰ Luc.23:34; Hand.7:60.

⁶¹ 1Petr.4:1,2; Hebr.2:18.

⁶² 1 Petr.4:19.

⁶³ 1 Petr.2:23c.

⁶⁴ Hand.16:33.

Ga van harte de nieuwe en levende weg van Jezus, onze Voorloper⁶⁵ en de Heer zal je krachtig daarin sterken!

⁶⁵ Hebr.6:20; Hebr.10:20.

HOOFDSTUK 3

Het nieuwe verbond

Beloften en voorwaarden

Sommige vertalingen spreken met betrekking tot de doop over “een *verbond of een verbintenis* van een goed geweten met God”.⁶⁶

In een verbond zijn altijd twee (of meer) partijen begrepen, in dit geval: God en mens. Zo’n verbond is een overeenkomst met rechten en plichten, met beloften en voorwaarden.

Romeinen 6 spreekt over de doop en haar *achtergronden*. We lezen dan bijvoorbeeld: “want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”.⁶⁷ Welke strekking heeft dat? Als God belooft mij rechtens vrij van de zonde te maken, gaat het erom of ik bereid ben te sterven. Dat wil zeggen: de dood van Christus over mijn leven naar het vlees! Het vervolg luidt: “Indien wij dan met Christus *gestorven* zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen *leven*”.⁶⁸

God belooft ons en wil aan ons geven: vergeving van zonden door genade, maar ook Zijn kracht tot overwinning over de zonde. Van ons verlangt en vraagt de Here echter: geloof, overgave, gehoorzaamheid, een afleggen en opgeven van alle bewuste zonden.

Jezus sprak over “deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt” in verband met het avondmaal.⁶⁹ Hij gaf Zijn bloed, Zijn leven, voor ons tot vergeving en verzoening van onze zonden. Nu zullen ook wij trouw zijn aan onze kant van het verbond. Dat betekent dat wij “ten bloede toe” weerstand zullen bieden in onze worsteling tegen de zonde.⁷⁰ Het is Zijn beker voor ons en dan ook onze beker met Hem! Hoe heerlijk is het om van Jezus Christus *gegrepen* te zijn en de goede strijd van het geloof te strijden!⁷¹ Een ieder die deze hoop op Hem heeft - namelijk: om Hem gelijk te zijn - reinigt *zichzelf, gelijk* Hij rein is.⁷²

Het nieuwe verbond: een voortzetting van het oude verbond?

Het is heerlijk om te weten dat het nieuwe verbond een *beter* verbond is, waarvan de rechtskracht op *betere* beloften berust.⁷³

De doorsnee kerkelijke visie trekt een doorgaande, doorlopende lijn van het oude naar het nieuwe verbond. Zodoende koppelt men het nieuwe verbond zonder meer aan het oude vast.

Hoewel men weet dat Christus de offers van de tempeldienst van het oude heeft vervuld, geloven de allermeesten niet in méér dan zondenvergeving. Dit is namelijk iets, dat - hoe geweldig ook op zichzelf genomen ook - in het oude verbond ook reeds mogelijk was⁷⁴, zij het nog in schaduwoffers.

⁶⁶ 1 Petr.3:21, Lutherse Vertaling en Willibrord Vertaling.

⁶⁷ Rom.6:7.

⁶⁸ Rom.6:8, zie ook Col.3:3 en 2 Tim.2:11.

⁶⁹ Luc.22:20; 1 Cor.11:25.

⁷⁰ Hebr.12:4.

⁷¹ Fil.3:12; 1 Tim.6:12.

⁷² 1 Joh.3:2,3, Statenvertaling.

⁷³ Hebr.8:6.

⁷⁴ Bijvoorbeeld Ps.32:1.

Het nieuwe verbond ligt op een hoger niveau

Gods Woord spreekt krachtig over de *overvloedige* heerlijkheid van het nieuwe verbond.⁷⁵ Door de *komst van Christus* in een vlees aan dat der zonde gelijk⁷⁶ en de *vervulling met de heilige Geest* van de pinksterdag is sindsdien overwinningsleven en heiliging mogelijk geworden.

Wanneer deze dingen niet alleen als historische heilsfeiten worden gezien, maar een *persoonlijke* toeëigening en beléving worden, kunnen wij van binnenuit door het werken van Gods Geest veranderd worden. Zelfs wordt er gesproken over het deel krijgen aan de goddelijke natuur⁷⁷, iets wat voor de gelovigen onder het oude verbond een totale onmogelijkheid was! *Zulk een heil* wordt ons nu verkondigd!⁷⁸

Omdat het nieuwe verbond een *beter* verbond is, van een *hoger* niveau, kun je het niet klakkeloos aan het oude verbond vastplakken.

Het nieuwe verbond is van *hemels* niveau en in Christus worden alle *parallel*en uit het oude verbond (zoals bijvoorbeeld besnijdenis, sabbat, priesterschap, tempel) naar dit niveau getild. Van schaduw naar *werkelijkheid*, van afbeelding naar *innerlijk leven*, van de aarde naar de *hemelse gewesten*.

We zullen er enkele in schema naast elkaar zetten, waardoor het onderscheid tussen oude en nieuwe verbond duidelijker wordt.

Verschillen tussen het oude en het nieuwe verbond

<i>Oude verbond</i>	<i>Nieuwe verbond</i>
- vleeselijke besnijdenis	- alleen geestelijke besnijdenis blijft over ⁷⁹
- sabbatsdag	- alle dagen tot de rust van God ingaan (ophouden met zondigen) ⁸⁰
- priesterschap uit de stam van Levi	- alle uitverkorenen priesters ⁸¹
- zichtbare tabernakel en tempel	- geestelijk huis met levende stenen ⁸²
- aards Israël	- geestelijk volk, uit Jood en heiden ⁸³
- vergeving en bedekking van zonden door middel van dierenoffers	- vergeving en reiniging van de zonde in het bloed van Christus ⁸⁴

⁷⁵ 2 Cor.3:1-18.

⁷⁶ Rom.8:3.

⁷⁷ 2 Petr.1:4.

⁷⁸ Hebr.2:3.

⁷⁹ Col.2:11,12; Rom.2:28,29; Fil.3:3.

⁸⁰ Hebr.4:1-13; Col.2:16,17.

⁸¹ 1 Petr.2:9; Openb.1:6.

⁸² 1 Petr.2:5; Efeze 2:21,22.

⁸³ Gal.3:7,9,14,16,26-29; Gal.4:26; Gal.6:15,16.

⁸⁴ 1 Joh.1:7.

- de Geest was nog niet uitgestort, maar kwam soms op mannen Gods
- persoonlijke inwoning van de Geest voor iedere gelovige mogelijk⁸⁵
- rechtvaardigheid naar de wet
- rechtvaardigheid door het geloof⁸⁶, heiliging door de Geest⁸⁷ en de wetten van de Geest worden in het hart geschreven⁸⁸
- "gij zult niet begeren", dat lukte hen niet
- de begeerte van binnen kan worden aangepakt en uitgeroeid. De eis der wet wordt *in ons* vervuld door naar de Geest te wandelen⁸⁹
- strijd op aarde tegen bloed en vlees
- strijd in de hemelse gewesten tegen de boze geesten⁹⁰

Het laatstgenoemde punt houdt bijvoorbeeld ook in dat occult gebonden mensen in het oude verbond *gedood* werden⁹¹, terwijl in het nieuwe verbond er *bevrijding* van boze geesten in de naam van Jezus Christus mogelijk is.⁹²

Kinderdoop en verbondsgedachte

Eén van de voornaamste draden waarmee men geprobeerd heeft het nieuwe verbond aan het oude vast te knopen is de kinderdoop.

Deze wordt toegediend aan *natuurlijke* kinderen, evenals onder het oude verbond de jongens besneden werden. Het verbond met Abraham uit Genesis 17 zet men daarmee louter op een vleselijk vlak, gebaseerd op natuurlijke afstamming.

Nu sprak de belofte inderdaad over nakomelingschap als het stof der aarde of het zand der zee⁹³, maar ook over een *geestelijk* zaad als de sterren des hemels⁹⁴

In Galaten 3 wordt het verbond met Abraham naar een andere dimensie getransponeerd.⁹⁵

Het is de golflengte van het *geloof* en Abraham wordt gezien als de vader van alle gelovigen⁹⁶

⁸⁵ Rom.8:9.

⁸⁶ Rom.3:21,22; Rom.5:1.

⁸⁷ 2 Thess.2:13; 1 Petr.1:2.

⁸⁸ Hebr.8:10; Hebr.10:16.

⁸⁹ Rom.8:4.

⁹⁰ Efeze 6:12.

⁹¹ Bijvoorbeeld Ex.22:18; Lev.20:6; Deut.18.9-14; 1 Kron.10:13,14.

⁹² Bijvoorbeeld Hand.16:16-18.

⁹³ Gen.13:16; Gen.22:17; Gen.28:14; Gen.32:12; Hebr.11:12.

⁹⁴ Gen.15:5; Gen.22:17; Gen.26:4; Hebr.11:12.

⁹⁵ Gal.3:7,9,14,16,22,26-29.

⁹⁶ Rom.4:11,12,16-18.

“Indien gij nu van Christus zijt, *dán* zijt gij zaad van Abraham en naar de belofte erfgenamen”.⁹⁷ Het ware zaad van Abraham bestaat niet uit natuurlijke kinderen, maar uit gelovigen.⁹⁸ Het nieuwe verbond doopt wedergeboren kinderen van een geestelijk volk uit Jood en heiden.

Of je nu van Joodse of van heidense afkomst bent, doet er niet toe, want de tussenmuur, die scheiding maakte, heeft Christus weggebroken.⁹⁹ Het gaat nu zuiver erom of je een *nieuwe schepping* bent, waarbij er geen onderscheid is tussen Griek en Jood...¹⁰⁰

In het nieuwe verbond geldt een *hemelse roeping*.¹⁰¹ Het gaat niet over het “dopen” van natuurlijke kinderen, maar om het dopen van *wedergeboren kinderen Gods*, die in Christus zijn.

Recht verstaan geloven we in die zin in een “kinderdoop”!¹⁰² Doorgaans worden dan *geestelijk* pasgeboren baby’s gedoopt, al zijn die ook in de *natuurlijke* wereld over het algemeen volwassen, meerderjarig. Als het goed is, verlangen wedergeboren kinderen Gods op te groeien tot volwassen *zonen Gods*.¹⁰³

Ook het avondmaal is niet voor (natuurlijke) kinderen. Bij de maaltijd des Heren gaat het onder meer om *zelfbeproeving*¹⁰⁴ en dat is bij kleine kinderen nog niet aan de orde. Paulus spreekt bij het avondmaal tot “*verstandige mensen*”.¹⁰⁵

Velen houden hun kinderdoop - idee, hoewel goedbedoeld, klakkeloos vast. We hebben regelmatig ondervonden, dat vele gelovigen ook niet bereid zijn dit punt *opnieuw* aan Gods Woord te *toetsen*...¹⁰⁶. Wie biddend onderzoekt in oprecht verlangen naar meer licht van God zal dit geopenbaard krijgen!

Vleselijke doopdiscussies zijn nutteloos. Maar als iemand *Gods wil doen wil*, zal hij eruit komen!¹⁰⁷

De waterdoop is als een “*blinde vlek*” op het “geestelijk netvlies” van menig christen. We hopen dat door de nu volgende eenvoudige vergelijking velen de ware doop mogen “zien” en ondergaan, gepaard gaande met een leven in volle overeenstemming met die stap!

Kinderbesprenging vergeleken met doop op geloof

- geen bijbels gebod	- bijbels bevel
- mist bijbels fundament	- opdracht van Christus
- lering van mensen	- leer van God
- van onbekende, latere oorsprong	- oorsprong in Gods Woord

⁹⁷ Gal.3:29; vergelijk Rom.9:6-8.

⁹⁸ Matth.3:9-11; Joh.8:32-39.

⁹⁹ Efeze 2:14-18.

¹⁰⁰ Col.3:10,11.

¹⁰¹ Hebr.3:1.

¹⁰² Vergelijk Matth.18:2-4.

¹⁰³ Rom.8:14,19; Gal.4:6,7; Hebr.2:10.

¹⁰⁴ 1 Cor.11:28.

¹⁰⁵ 1 Cor.10:15.

¹⁰⁶ Hand.17:11.

¹⁰⁷ Joh.7:17.

- zonder wedergeboorte	- na wedergeboorte
- is geen bad der wedergeboorte	- is bad, waarin de wedergeboorte wordt uitgebeeld
- alleen natuurlijke geboorte	- geestelijke geboorte
- geen sprake van een geweten bij zuigelingen	- bede van een goed geweten tot God
- alleen geloof van de ouders (soms dat zelfs niet)	- persoonlijk geloof
- baby's	- mannen en vrouwen
- onbewust, van niets bewust	- beeldt bewust sterven en opstaan met Christus uit
- passief, gedragen door anderen	- actief afdalen en opstaan
- nog geen sprake van een oud leven	- scheiding tussen oud en nieuw leven; hart is besneden
- wordt gezien als vervanging van de vleselijke besnijdenis (uiterlijk verbondsteken), de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden is	- uitbeelding van de ware besnijdenis, zonder handen, door de Geest (innerlijk verbondsteken in het hart)
- sacrament	- symbool
- enkele druppels	- totale onderdompeling
- Jezus zegende de kinderen, doopte ze niet	- op dezelfde wijze gedoopt worden als Jezus gedoopt werd
- menselijke ceremonie	- gehoorzaamheid aan Gods Woord

HOOFDSTUK 4

De doop door onderdompeling

De buitenkant

De vorm van de doop is niet het allerbelangrijkste. Toch is dat wel een hulp om de binnenkant, de inhoud, van de doop te verstaan.

Jezus werd op de achtste dag besneden¹⁰⁸, maar Hij werd als volwassene gedoopt door onderdompeling.

Een schilderij van Rembrandt en sommige kinderbijbels beelden Jezus' doop en/of die van de kamerling uit Morenland¹⁰⁹ uit als een besprenging. Dit is uiteraard beïnvloed door de kerkelijke traditie.

Maatstaf blijft voor ons enkel Gods Woord. We lezen: "beiden daalden af *in* het water... en toen zij *uit* het water gekomen waren".¹¹⁰ Van Jezus staat: "Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op *uit* het water".¹¹¹ Nergens staat dat Johannes water uit de Jordaan schepte en daarmee Jezus begoot of besprenkelde!

Er worden drie woorden gebruikt: gieten, dopen en sprenkelen.¹¹² Wij willen het Woord nemen, zoals het is en daar verder niet over redeneren. Welk woord is in deze zaak het juiste?

Uit de kerkgeschiedenis weten wij ook dat er een periode was in de vroege christenheid, waarin men de neiging had de doop almaar uit te stellen. Men sprak van een bejaardendoop en in die tijd gebeurde het dat bejaarde mensen op hun sterfbed werden *begoten* met water.

Als het Woord van God echter in het nieuwe testament spreekt over de doop, dan is dat altijd onderdompeling! Dat is helemaal kopje onder!

Besprenging?

God beoogt niet het dopen van een voorhoofd alleen. We lazen een uitlegging die, sprekend over het gouden voorhoofdversiersel dat Eliëzer aan Rebekka gaf, dit toepaste op de druppels doopwater op het voorhoofd gesprengd... We zullen hierover niet twisten, maar ieder beoordele zelf aan de hand van zijn Bijbel...

Zelfs de voetwassing¹¹³ moet als argument dienen in een poging om de besprenging te verdedigen.

Ook hoorden we eens een opvatting, waarbij men de verzegeling van de knechten van God aan hun voorhoofd op de kinderdoop liet slaan.¹¹⁴ Bij zulke vergezochte redeneringen is beslist een *vernieuwing van denken nodig!*

¹⁰⁸ Luc.2:21.

¹⁰⁹ Hand.8:26-40.

¹¹⁰ Hand.8:38,39.

¹¹¹ Matth.3:16.

¹¹² Lev.14:15,16; vergelijk Lev.4:6; Num.19:18.

¹¹³ Joh.13:10.

¹¹⁴ Openb.7:3.

Ondergang in het water

Waarom hanteert de Heer het teken van de onderdompeling? Omdat wij werkelijk van voetzool tot schedel - met *al onze leden* dus - gezondigd hebben.¹¹⁵ Dit ernstige feit roept om een radicaal symbool van reiniging van zonden. We zijn immers met onze voeten ingegaan op de verleidingen van de duivel als overste van deze wereld en we hebben ons hoofd gevuld met allerlei gedachten, die niet overeenstemmen met Gods gedachten volgens Zijn Woord. Als wij dit diep gaan beseffen, dan begrijpen wij het beeld van de *totale ondergang* in het watergraf!

Degenen die nu *door Gods genade* tot een vast besluit komen, om te breken met de zonde en voortaan te leven naar de wil van God, die kunnen dit laten zien door zich finaal over te geven aan het water van de doop. Zij worden helemaal, totaal ondergedompeld! Al het oude - het zondige verleden - wordt begraven en de nieuwe gezindheid is om Jezus Christus voor 100% te volgen!

Onder nieuwe leiding

De opwekking luidt nu: "En stelt *uw leden* niet langer als wapenen der ongerechtigheid in dienst van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt *uw leden* als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God".¹¹⁶

Het contact met de oude "baas" wordt verbroken en Christus is voortaan onze Leidsman. Het oude bestaan onder leiding van de boze is voorbij! Als hij zich weer meldt, dan geven we hem "niet thuis", want we hebben niets meer met hem te maken! We willen geen werk meer voor onze oude "baas" doen. Wij staan nu in dienst van Jezus Christus en werken voor Hem!

Drie voorbeelden uit de geschiedenis

Toen eertijds Bonifacius de Friese koning Radbout onderdompelde, hield deze voormalige vechtersbaas één vuist boven water. Bonifacius nam daar geen genoegen mee en doopte hem nogmaals, maar nu compleet met dat ledemaat, dat in het oude leven zo'n grote rol gespeeld had.

In 1714 werden zes leden van de Gereformeerde kerk van Solingen door de zogenaamde "dompelaers" van Krefeld gedoopt. Dit leverde hen veel verdrukking, vervolging en lijden in gevangenschappen op. Bij hun verhoor werden zij ervan beschuldigd een nieuwe leer verkondigd te hebben. Zij antwoordden hierop, dat zij verrast waren te vernemen dat de doop door onderdompeling voor een nieuwe leer gehouden werd. "Wat wij leren en doen is niets anders dan wat Jezus leerde en beval en volkomen op de Bijbel gebaseerd. Indien men de Heilige Schrift eerlijk onderzoekt, zou men ontdekken dat dit geen nieuwlichterij is". Zij getuigden dat men van de rechte weg afgeweken was en dat men zich op de hoogte moest stellen, hoe het van den beginne geweest was. Toen de "wederdopers" wezen op hun levenswandel en op het goede getuigenis dat zij onder hun medeburgers bezaten, werd gezegd: "Wij hebben niets tegen uw leven en wandel, maar u bent verplicht de bestaande religies te accepteren". De "dompelaers" verklaarden dat zij de heilige Schrift hoger achtten dan de overlevering van mensen.

¹¹⁵ Jes.1:6.

¹¹⁶ Rom.6:13.

De bekende Engelse prediker uit de vorige eeuw Charles H. Spurgeon liet zich in 1850 na zijn bekering in een rivier dopen. Zijn moeder was daar niet over te spreken. Zij zei: “Charles, ik heb heel vaak gebeden of je toch bekeerd mocht worden, maar *nooit* dat je Baptist zou worden”. De jonge Charles begon geen discussie en kwam ook niet met allerlei bijbelteksten aandragen, maar antwoordde: “Och lieve moeder, God hééft uw gebed verhoord. Maar zoals de Here dat gewoonlijk doet, heeft Hij u méér gegeven, dan u Hem gevraagd hebt...”.

Onderdompeling

Evenals met een begrafenis de gestorven mens volledig onder de grond gaat en niet met enkele scheppen aarde wordt bedekt, zo vindt de doop plaats door algehele onderdompeling en niet door een besprenkeling met wat druppels water. Dopen betekent geen druppelen. Het Griekse woord “baptizo” betekent niet anders dan onderdompelen of indopen.¹¹⁷

In het nieuwe testament lezen we dat Jezus zijn discipelen liet dopen.¹¹⁸ Maar ook Johannes doopte in de Jordaan. Dit deed hij te Enon bij Salim. Waarom gebeurde dat op die plek? Wel, *omdat* daar *veel* water was.¹¹⁹

Nu zijn er sommigen die beweren, dat er in Enon bronnen en spuitende fontein waren. Dit argument doet een beetje flauw aan. Alsof wij in onze tijd ook wel een doopdienst zouden kunnen houden met behulp van een sproeiinstallatie, of door middel van het inhuren van de plaatselijke brandweer...

De doop wordt nota bene een *tegenbeeld* genoemd van de zondvloed, een onmiskenbare gedachte aan *veel* water.¹²⁰ Daarom wordt de doop ook aangeduid als het (water)bad der wedergeboorte.¹²¹

Al in het oude testament kunnen we duidelijk het verschil zien tussen dopen (onderdompelen) en besprenkelen.¹²²

Door de invoering van de besprenging is de hele uitbeelding van een “opstanding” weggefallen. Een opstanding in een nieuw leven¹²³ kun je niet uitdrukken met enkele druppels water.

De Bijbel heeft het over mensen die *in* het water gaan en *uit* het water opstijgen. Dat is heerlijk radicaal!

We weten dat de rigoreuze “kopje onder”- doop een aanstoot vormt voor de religieuze geesten en de godsdienstige wereld. De doop markeert de scheiding met het oude leven en zegt “adieu” (=Gode bevolen!) tegen familie en verwanten. Niets of niemand mag namelijk meer een hinderpaal vormen, om als discipel Jezus Christus volkomen te volgen en te gehoorzamen!¹²⁴

Wanneer wij in onze vertalingen lezen dat Johannes kwam om te dopen *met* water en dat Jezus kwam om te dopen *met* de heilige Geest en *met* vuur, dan is het opmerkelijk hoe de vertalingen op dit punt zijn aangepast aan de kerkelijke traditie. In de kanttekeningen bij de

¹¹⁷ Zie bijvoorbeeld ook Luc.16:24; Matth.26:23.

¹¹⁸ Joh.3:22; Joh.4:1,2.

¹¹⁹ Joh.3:23.

¹²⁰ 1 Petr.3:20,21.

¹²¹ Tit.3:5.

¹²² Lev.4:6.

¹²³ Rom.6:4.

¹²⁴ Luc.14:33.

Statenvertaling staat evenwel: het Grieks zegt “in”. In de oorspronkelijke versie staat er dus: *in* water, *in* heilige Geest en *in* vuur.¹²⁵ “Dopen met” is een te zwakke uitdrukking - op de keper beschouwd zelfs geen goed Nederlands - maar het sluit beter aan bij de kerkelijke besprengingspraktijk.

Misschien zou je nog als het gaat om de bewuste vergeving van zonden van een gelovige dit enigszins uit kunnen beelden door besprenging.

Als wij echter de doop in Jezus' dood en opstanding naar Romeinen 6 zien als “opstart” naar een *volkomen overwinningsleven* - van hoofd tot voeten - dan kiezen wij voor de bijbelse onderdompeling. Daar is de Schrift zonneklaar over. Het woord “baptizein” met de afleidingen daarvan betekent immers indopen of onderdompelen.

Wie de menselijke bedenksels en redeneringen heeft prijsgegeven, om Christus gehoorzaam te zijn, die heeft geen moeite meer met totale onderdompeling!

In het oude verbond waren er onderscheiden wassingen¹²⁶ door middel van besprenging. Dat betrof een uiterlijke, lichamelijke reiniging, wat ook logisch was, omdat deze opgelegd waren tot de *tijd van herstel*. Het nieuwe verbond verkondigt het volkomene¹²⁷ en derhalve ook een volkomen *innerlijke* reiniging en heiliging!

De doop door onderdompeling markeert nu het radicale keerpunt met het oude leven en de opstanding in een nieuw leven. In Romeinen 6 gaat het om de geestelijke realiteit van het samengroeien (één plant worden) met Christus' dood en opstanding. Deze hemelse werkelijkheid wordt op aarde zichtbaar uitgedrukt in de waterdoop.

Wij verstaan dat de *uiterlijke* doophandeling, die wij hier bespreken, slechts iets *innerlijks* kan symboliseren. Ook in de natuurlijke wereld begraven we iemand niet voordat hij gestorven is.

De doop is als het ware de “grafsteen” op het graf, een uiterlijke *bevestiging* van wat de Here van binnen gewerkt heeft. Op zo'n “grafsteen” staat bijvoorbeeld dit lied van de weg van Jezus te lezen:

*“Ik wil een getuigenis geven
en zeggen hoe 't is in mijn hart,
Want Jezus schonk mij eeuwig leven
en nam voor Zijn dienst mij apart.
Ik wil nu Zijn volgeling wezen,
Hem trouw zijn wat of het ook kost.
Want 'k ben door Zijn striemen genezen
Door Hem van de zonde verlost”.*

Gaat het om een ceremonie of ritueel?

We lezen: “Er rees dan geschil tussen de discipelen van Johannes met een Jood over de reiniging”.¹²⁸

Op soortgelijke wijze hebben velen getwist over de doopvorm. Dan wordt een godsdienstig ritueel belangrijker dan de *inhoud* van de doop. De doop verwordt op die wijze tot een plechtig, ceremonieel gebeuren, of ook wel tot een luchtige, oppervlakkige “happening”, terwijl de *diepe betekenis* naar de achtergrond verdwijnt. “Doop” en “diep” komt echter juist van hetzelfde grondwoord!

¹²⁵ Matth.3:11.

¹²⁶ Hebr.9:10.

¹²⁷ Matth.5:48; 2 Tim.3:17; Hebr.6:1; Hebr.7:19.

¹²⁸ Joh.3:25.

We noemen eens iets van deze geschillen. Er bestaan groepen, die drie keer onderdompelen en er zijn er die éénmaal onderdompelen. Die “drie - plonzers” zijn niet zaliger dan de “één - plonzers”! Ook bij kinderdopers zie je regelmatig dat men drie kleine handjes water gebruikt bij de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Blijkbaar gebeurt dit om het weinige water enigermate te compenseren.

Allerlei poespas en uiterlijk vertoon heeft geen waarde voor God en helpt je in de geestelijke wereld niets verder, al kan het voor vleselijke ogen nog zo indrukwekkend lijken. Drie keer onderdompelen brengt je niet tot een grondiger overwinningsleven. Er zit geen hulp in, om tot overwinning te komen en dit soort zaken hebben dan ook niets met het *leven* te maken.

Een ander voorbeeld is dat van “The Old Order River Baptists”. Deze oude Baptistengroep wil uitsluitend dopen in het stromende water van een rivier. Dopen in stilstaand water beschouwen ze als een surrogaat.

Om nog maar niet te spreken van die christenen, die persé in het water van de Jordaan gedoopt willen worden, alsof dit een heiligende of magische werking zou hebben...

Innerlijke overtuiging

Johannes de Doper geeft in het reeds genoemde gedeelte¹²⁹ enkele antwoorden. Als de mensen Johannes wijzen op Jezus met: “zie die doopt en allen gaan tot Hem”, dan antwoordt Johannes: “Geen mens kan iets aannemen of het moet hem *uit de hemel gegeven* zijn”.¹³⁰

De gevolgtrekking van bekering en wedergeboorte, om tot de doop in water te komen - voor ons de doop in Christus Jezus - berust op een *innerlijke overtuiging van Gods Geest*. Het heeft geen zin, om iemand geforceerd - als het ware met een touwtje - mee te nemen naar het waterbad. Zo werkt dat niet, want het is een vrije beslissing!

De doop is *van binnenuit* een geloofskeuze van de persoon zelf, op grond van de ware besnijdenis van het hart, naar de Geest.¹³¹ Deze innerlijke besnijdenis is geen werk van mensenhanden, maar geschiedt door *Gods hand*, dat is door zijn Geest.

Dit werk van God wordt getoond door het lichaam des vleses (de oude gezindheid en leefwijze) te begraven in de doop.¹³²

¹²⁹ Joh.3:22-36.

¹³⁰ Joh.3:26b,27.

¹³¹ Rom.2:28,29.

¹³² Col.2:11,12.

HOOFDSTUK 5

Van hemelse betekenis

Niet alleen vorm, maar wezenlijke inhoud

Hoe duidelijk de onderdompeling ook is en hoe bijbels eveneens, door alleen de juiste vorm te kiezen zijn we er zeker niet. Het gaat om de *fundamentele achtergrond* van de doop.

De inhoud van de doop is het leven van Romeinen 6. Wil ik met Christus sterven? Wil ik met Hem als HEER opstaan in een nieuw leven, dat *overeenkomt* met dat mooie symbool van de doop?

De doop zelf is immers maar een kwestie van seconden. Het is een korte handeling van onder water gaan en (gelukkig!) weer boven komen. Daarom gaat het om de *wezenlijke betekenis* ervan.

Zich laten dopen is een uiting en blijk van geloof, maar de Here geeft zin en effect aan deze eenvoudige handeling én de kracht om in nieuwheid des levens te wandelen!

De doop is een bevestiging van een innerlijke keus, van een nieuwe gezindheid, om de smalle weg van Jezus te gaan. Dat is: de voetstappen te drukken, van Hem die *geen zonde gedaan heeft*.¹³³ Hoe heerlijk is het immers niet meer te *hoeven* zondigen!

Het teken van de besnijdenis

De besnijdenis in het oude verbond zorgde vanaf Abraham voor de apartstelling van het volk Israël.¹³⁴ In de mannelijke lijn werden ze “gemerkt” in het vlees als natuurlijk nageslacht van Abraham. De bloedband en dus de band met het voorgeslacht én met het nakomelingschap, waaruit de Messias geboren zou worden, speelde in Israël een grote rol.

De besnijdenis fungeerde bij het doorgeven van het natuurlijke leven, want het was een ingreep aan het mannelijke *geslachtsorgaan*.

Deze vleselijke besnijdenis had waarde, totdat *het zaad, Christus*, zou komen.¹³⁵ Deze is de Doorgever van het eeuwige, hemelse, onvernietigbare leven.¹³⁶

In het nieuwe verbond geldt: “indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen”.¹³⁷ De besnijdenis van het hart, waartoe reeds in het oude verbond werd opgeroepen¹³⁸ is de *geestelijke realiteit*, die in het nieuwe verbond alléén overblijft.

Wat voor ons telt, is of we een *nieuwe schepping* zijn!¹³⁹ Daar komt het op aan en “zij toch zijn het Israël Gods”.¹⁴⁰ Dit hemelse volk bestaat uit hen die in Christus zijn, ongeacht de aardse nationaliteit (Jood, Griek, Nederlander, enzovoort).

Als Paulus in dit verband schrijft dat hij de littekenen van Jezus in zijn lichaam draagt¹⁴¹, kan men dit letterlijk nemen (Paulus' vervolgingen), maar liever ook *geestelijk* verstaan. Dan denken we aan de innerlijke besnijdenis van Christus en aan: “te allen tijde de *doding*

¹³³ 1 Petr.2:21,22.

¹³⁴ Gen.17:7-13.

¹³⁵ Gal.3:16.

¹³⁶ Hebr.7:3,15,16.

¹³⁷ Gal.5:2.

¹³⁸ Lev.26:41; Deut.10:16; Deut.30:6; Jer.4:4; Jer.9:25,26.

¹³⁹ Gal.6:15.

¹⁴⁰ Gal.6:16, Vertaling Brouwer.

¹⁴¹ Gal.6:17.

van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare”.¹⁴²

In het nieuwe verbond heet de besnijdenis naar het vlees (met handen): *zogenaamde besnijdenis*¹⁴³ en hier heeft men de *zogenaamde* (kinder)doop voor in de plaats gesteld. Wij verheugen ons evenwel in de *ware* besnijdenis, die van Christus, waarmee de *ware* doop correspondeert.¹⁴⁴

Het draait om Zijn kruis en de werking daarvan in ons leven, zodat *ook wij* elke dag het kruis opnemen.¹⁴⁵ De voorhuid van ons vlees is *afgesneden* en wij willen niet meer naar dat vlees leven, doch door de Geest Gods Christus dienen.¹⁴⁶ De doop beeldt de innerlijke besnijdenis uit: het kruis van Christus over mijn (voor mij) zelf-leven!

Aan het kruis schold Hij al onze overtredingen kwijt en aan het kruis heeft Hij de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.¹⁴⁷

Eveneens staat er: “...daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. *Dus zijn zij allen gestorven*. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij die leven, niet meer (voor zich) zelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is”.¹⁴⁸

Geboorte van boven als kenmerk

In het nieuwe verbond gaat het uitsluitend om geestelijke zaken, niet om aardse privileges. Het nieuwe verbond houdt geen rekening met voorkeuren op grond van ras, bloed of bodem. Het Koninkrijk der hemelen houdt met aardse afstamming geen rekening. Natuurlijke afkomst heeft hier geen kracht of rechtsgrond.¹⁴⁹

Het *doen* van de wil van de Vader is bepalend voor Jezus, om Zijn broeder, zuster of moeder te zijn.¹⁵⁰

Het zaad van Abraham is Christus en allen die in Christus zijn.¹⁵¹ Het gaat daarbij primair om het *geloof*.¹⁵² “Want gij zijt allen zonen van God *door het geloof* in Jezus Christus. Want gij allen, die in Christus *gedoopt* zijt, hebt u met Christus bekleed”.¹⁵³ Het oude, bezoedelde kled is uitgetrokken¹⁵⁴ en de mantel der gerechtigheid is aangedaan.¹⁵⁵

Na de toerekening van de gerechtigheid van Christus, is de dopeling er volop mee bezig de nieuwe mens *in de praktijk* aan te doen en te delen in de deugden van Christus in het dagelijks leven.¹⁵⁶ Dat wil zeggen: Zijn karaktertrekken komen meer en meer in ons openbaar. Het met Christus bekleed zijn, wordt door een trouw leven in het verborgene

¹⁴² 2 Cor.4:10, Statenvertaling.

¹⁴³ Efeze 2:11.

¹⁴⁴ Col.2:11,12.

¹⁴⁵ Luc.9:23.

¹⁴⁶ Fil.3:3.

¹⁴⁷ Col.2:13,15.

¹⁴⁸ 2 Cor.5:15.

¹⁴⁹ Joh.1:12,13; Matth.3:9.

¹⁵⁰ Matth.12:46-50; Marc.3:31-35.

¹⁵¹ Gal.3:16,29.

¹⁵² Rom.4:16.

¹⁵³ Gal.3:26,27.

¹⁵⁴ Jes.64:6.

¹⁵⁵ Jes.61:10.

¹⁵⁶ Col.3:12-14; Rom.13:14.

meer zichtbaar. Op die wijze is er een voortdurende, innerlijke ontwikkeling dwars door de goede strijd des geloofs heen!¹⁵⁷

In het oude verbond was er onder hen die *uit vrouwen* geboren zijn, niemand groter dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het Koninkrijk *der hemelen* is groter dan hij.¹⁵⁸ Deze is namelijk *uit God* geboren, wedergeboren.¹⁵⁹ Dan is men niet geboren uit vergankelijk, maar uit *onvergankelijk zaad door het levende en blijvende Woord van God*.¹⁶⁰ “Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht *door het woord der waarheid*, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen”.¹⁶¹

Hemelburgers

Niet zij die van beneden geboren zijn, komt de doop toe, maar zij die van boven geboren worden door het Woord. Zij zijn gekocht *uit* de mensen, losgekocht van de aarde, om hemelburgers te zijn.¹⁶²

Zij zijn overgeplaatst in de *hemelse gewesten*, in Christus Jezus, om voortaan de dingen te bedenken die boven zijn, waar Christus is.¹⁶³ Hun wandel is in de hemelen¹⁶⁴ en zij verzamelen schatten in de hemelen.¹⁶⁵ Ook voeren zij daar een strijd tegen de geesten in de lucht.¹⁶⁶

In dit verband willen we tevens opmerken, dat behalve de doop in water de *doop in en vervulling met de heilige Geest* van groot belang is! Dat is de toerusting met kracht uit de hoge, teneinde op aarde als een hemelburger te *kunnen* leven!

Uit de hemel of uit de mensen?

Eens kwamen de overpriesters en schriftgeleerden met de oudsten bij Jezus met de vraag naar Zijn *bevoegdheid*.¹⁶⁷ Zij voelden zich duidelijk in hun positie bedreigd.

Jezus beantwoordde deze vraag met een wedervraag: “De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen”? Hun antwoord was: “Wij weten het niet”.¹⁶⁸

“Uit de mensen” durfden zij niet te zeggen uit vrees voor de schare, want deze hielden Jezus voor een profeet. “Uit de hemel” viel voor hen af, omdat Jezus dan tot hen zou zeggen: “Waarom hebt gij hem dan niet geloofd”?

Het was namelijk zo dat de Farizeeën en de wetgeleerden voor zichzelf *de raad Gods verwierpen, daar zij niet door Hem gedoopt waren*.¹⁶⁹

Johannes de Doper zelf sprak over: “Hij die mij *gezonden* had *om te dopen* met (in!) water”.¹⁷⁰ Zijn doop was dus uit God, uit de hemel, hoewel de betekenis van de doop van Johannes niet zo ver gaat als die van de doop in de naam van de Here Jezus.¹⁷¹

Van de kinderdoop kunnen we daarentegen niet zeggen dat deze uit de hemel is, omdat de bijbelse basis ervoor ontbreekt.

¹⁵⁷ 1 Tim.6:11,12.

¹⁵⁸ Matth. 11:11; Luc.7:28.

¹⁵⁹ Joh.1:13; Joh.3:3.

¹⁶⁰ 1 Petr.1:23.

¹⁶¹ Jac.1:18.

¹⁶² Openb.14:3,4.

¹⁶³ Efeze 2:6; Col.3:1,2.

¹⁶⁴ Fil.3:20, Statenvertaling.

¹⁶⁵ Matth.6:20.

¹⁶⁶ Efeze 6:12.

¹⁶⁷ Luc.20:1-8.

¹⁶⁸ Matth.21:27.

¹⁶⁹ Luc.7:30.

¹⁷⁰ Joh.1:33.

¹⁷¹ Hand.19:1-6.

Eens zei een predikant: “De kinderdoop is zo vanzelfsprekend, dat God het niet nodig achtte hierover één woord in de Bijbel te laten opschrijven”. Men ziet hoe door dergelijke redeneringen de leringen van mensen binnenkomen!

De leer van de kinderdoop is *uit de mensen*, zoals we afdoende zullen aantonen. Daarbij hopen we dat velen aangespoord worden om zich met hun hele hart voor God op bijbelse tijd en wijze te laten dopen!

Wie is tot dopen bevoegd?

In de kerken, die de kinderdoop toepassen, moet men wel V.D.M. (verbi divini minister=bedienaar des goddelijken Woords) zijn, om te mogen dopen. De zogenaamde sacramenten mogen daar alleen door ambtelijk aangestelde predikanten of dominees worden bediend.

Klopt deze opvatting met het Woord? Het antwoord luidt zonder meer “nee”. Toch heb ik wel meegemaakt dat, als iemand buiten de officiële kerken gedoopt werd door “een broeder”, men dit maar een onbevoegde dilettant vond.

We zullen nagaan wat de Bijbel hiervan zegt.

Ananias doopte Paulus en we weten van deze broeder alleen dat hij “een discipel” was¹⁷² en “een godvruchtig man naar de wet, van wie alle Joden die daar woonden, een goed getuigenis gaven”.¹⁷³

Filippus, één van de zeven die werden aangesteld om de tafels te bedienen¹⁷⁴, vervulde in Samaria en elders de dienst van evangelist. Hij verrichtte eveneens de doop.¹⁷⁵

Petrus maakte mee dat de gave van de heilige Geest ook over de heidenen werd uitgestort.¹⁷⁶ Daarna *beval* hij Cornelius en die met hem het woord gehoord hadden te dopen in water.¹⁷⁷ Blijkbaar liet hij het dopen over aan enige der broeders uit Joppe, die met hem meegegaan waren.¹⁷⁸

In het eerste hoofdstuk van de Corinthebrief zet Paulus de verkondiging van het evangelie voorop.¹⁷⁹ De doop vond hij niet onbelangrijk, maar hij vermeldt nadrukkelijk, dat hij dankbaar was dat hij in Corinthe alleen Crispus en Gajus gedoopt had. Paulus had er namelijk geen enkele behoefte aan leider van een partij te worden, die er prat op zou willen en kunnen gaan in Paulus’ naam gedoopt te zijn. Met deze Babylonische verdeeldheid in partijenschappen deed hij pertinent niet mee. Indirect blijkt uit dit gedeelte dat Paulus het dopen dikwijls aan anderen uitbesteedde.

Samengevat zien we dat de gegevens van het nieuwe testament een grote *vrijheid* laten zien omtrent degenen die doopten. Soms doopten de leidinggevende broeders zelf, maar zij delegerden deze handeling ook aan hun medewerkers.

Terstond dopen of een periode wachten, om de doop beter te verstaan?

In het bijbelboek de Handelingen der apostelen zien we steeds dat er vrijwel direct na bekering en tot geloof komen gedoopt werd. We geven hier een paar voorbeelden van.

¹⁷² Hand.9:10.

¹⁷³ Hand.22:12.

¹⁷⁴ Hand.6:3-6.

¹⁷⁵ Hand.8:12 en 38.

¹⁷⁶ Hand.10:44-46.

¹⁷⁷ Hand.10:47,48.

¹⁷⁸ Hand.10:23 en Hand.11:12.

¹⁷⁹ 1 Cor.1:13-17.

Over de drieduizend zielen op de pinksterdag staat er: “Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen”.¹⁸⁰

De kamerling uit Morenland werd na een kort Schriftonderricht en na blijk gegeven te hebben van zijn *van ganser harte* geloven in Jezus Christus meteen onderweg in een water gedoopt door Filippus.¹⁸¹

De occultist Simon de tovenaer werd snel door Filippus gedoopt, want we lezen: “En ook Simon zelf kwam tot geloof, en na gedoopt te zijn, bleef hij voortdurend bij Filippus, verbijsterd door de tekenen en grote krachten, die hij zag geschieden”¹⁸². Spoedig daarna bleek evenwel dat Simon’s hart nog niet werkelijk (op)recht voor God was, toen het ging om het ontvangen van de heilige Geest. Dit ondanks zijn doop in water.

We leren hieruit, dat de waterdoop nimmer een waterdichte garantie is dat het wel goed zit met de desbetreffende persoon. God is een kenner van de harten en Zijn dienstknechten gaan doorgaans af op de belijdenis met woorden van iemand die zich wil laten dopen. De dopeling heeft daarbij een persoonlijke verantwoordelijkheid naar God.

Scherp sprak Petrus tot Simon: “Uw geld zij met u ten verderve, daar gij gemeend hebt de gave Gods voor geld te kunnen verwerven. Gij hebt part noch deel aan deze zaak, want uw hart is niet recht voor God. Bekeer u van deze boosheid en bid de Here, of deze toeleg (overlegging, St.vert.) van uw hart u moge vergeven worden; want ik zie, dat gij gekomen zijt tot een gal van bitterheid en een warnet (samenknoping, St.vert.) van ongerechtigheid”.¹⁸³

De gevangenenbewaarder van Filippi en al de zijnen lieten zich *terstond dopen*, dat wil zeggen: midden in de nacht.¹⁸⁴

De doop staat aan het *begin* van het christelijke leven. Niettemin dient de dopeling zich er goed van bewust te zijn wat het zich laten dopen inhoudt. Tegenwoordig vervalt men nogal eens in het andere uiterste. Iemand moet dan bijvoorbeeld een jaar wachten tot de gemeente waartoe hij of zij behoort een doopdienst houdt. Dat is evenmin ideaal. De doop hoort bij het fundament, het eerste onderwijs.¹⁸⁵

Omdat vele christenen vanwege hun achtergrond met de kinderdoop er vaak langer over doen, om tot de persoonlijke doop door onderdompeling te komen, is het tijdsbestek tussen bewuste bekering en doop soms groter geworden. Dit heeft het voordeel dat de bekering kan uitrijpen tot wedergeboorte. *Regels kan men hier niet geven*. Wel is het heel mooi als iemand van een *menselijk, aards*, veelal oud - testamentisch georiënteerd, christendom door de Geest geleid de radicale overstap kan nemen naar een *geestelijk, hemels christendom*.

Zelf ervaar ik het zo dat ik bij iedere, volgende doopdienst de betekenis van de doop weer beter gaan verstaan.

Natuurlijk is een goed begrip van de inhoud van de doop belangrijk, zodat men er klaar voor is zich te laten dopen. Dit mag overigens geen *blijvende* redenen vormen om de daadwerkelijke doop maar voor zich uit te schuiven. Naarmate er geestelijke groei komt,

¹⁸⁰ Hand.2:41.

¹⁸¹ Hand.8:26-39.

¹⁸² Hand.8:13.

¹⁸³ Hand.8:20-23.

¹⁸⁴ Hand.16:33.

¹⁸⁵ Hebr.6:2.

wordt het feit van de doop, die men onderging, een grotere hulp in de strijd van het leven en in het begrip dat men er van krijgt.

Geve God ook degenen die reeds als gelovige en liefst als discipel van het Koninkrijk der hemelen gedoopt zijn door onderdompeling, de rijke betekenis van de doop *dieper* te verstaan en deze in de praktijk uit te leven!

HOOFDSTUK 6

De kinderdoop in het geding

Een zuiver watermerk

Als we een bankbiljet tegen het licht houden, kunnen we onder andere aan het watermerk de echtheid toetsen. Soms kan het vals zijn, namaak.

Hoe staat het dan met de kinderdoop, die velen - ongetwijfeld goedbedoeld - vasthouden? Heeft deze bijbelse waardepapieren? Of is hier sprake van een menselijke traditie, die in onwetendheid wordt vastgehouden? Wie *oprecht* naar Gods licht hierover verlangt, zal dit geopenbaard krijgen! We noemen vier hoofdzaken:

1. Het woord van God spreekt over *één doop*, althans wat de waterdoop betreft.¹⁸⁶
2. Ook laat de Bijbel ons niet in het ongewisse over het al dan niet geoorloofd zijn van de doop: “indien gij van ganser harte gelooft is het *geoorloofd*”.¹⁸⁷
3. Wie kunnen de doop ontvangen? Zowel mannen als vrouwen, die *gelooft* schenken aan het evangelie van het koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus.¹⁸⁸
4. Tevens spreekt de Bijbel over “dopen in” (onderdompelen). Waarom men met “dopen met” vertaalde, laat zich gemakkelijk raden. Dat is een aanpassing aan het kerkelijke gebruik.

Het is alles zo *eenvoudig*, als men de Schrift als *enige* uitgangspunt neemt! Daarom is het knap in feite, maar wel ingewikkeld en gekunsteld, als theologen erin slagen om boeken te produceren over de kinderdoop, terwijl de Bijbel hierover *niet* spreekt.

Blijkbaar is de kinderdoop een belangrijke steunpilaar van het kerkelijk instituut, want er worden allerlei argumenten aangedragen om deze te verdedigen. Voor sommigen zijn de bovengenoemde vier punten waarschijnlijk wat “kort door de bocht”, vandaar dat we dit nader zullen uitwerken.

Een persoonlijke noot

“Ik breng dank aan God, die ik, evenals mijn voorouders, met een *rein* geweten dien...”.¹⁸⁹ Toen ik een baby was, hebben mijn ouders gedaan naar het besef dat zij hadden en hebben zij mij naar het doopvont gedragen. Naar hun geweten en vermogen hebben zij mij ook *christelijk opgevoed*. Daar ben ik erg *dankbaar* voor en hier past mij dus geen enkele persoonlijke grief.

¹⁸⁶ Efeze 4:5.

¹⁸⁷ Hand.8:37.

¹⁸⁸ Hand.8:12.

¹⁸⁹ 2 Tim.1:3.

Na mijn bekering in 1972 begon ik de Bijbel te onderzoeken over de doop. Via de concordantie zocht ik de teksten op en las daarnaast brochures en boeken van voor - en tegenstanders van de kinderdoop.

Door Gods genade mocht ik de bijbelse doop verstaan en ondergáán door zelf ónder te gaan in het watergraf: met Christus begraven door de doop in de dood.¹⁹⁰

Hoewel ik op achttienjarige leeftijd tot bekering kwam, heb ik toentertijd uit respect voor mijn ouders met de doop gewacht tot ik 21 jaar was geworden. Dat was destijds de leeftijd, waarop je meerderjarig werd. Mijn ouders konden het opbrengen om bij die doopdienst aanwezig te zijn en dat heb ik bijzonder gewaardeerd.

In het korte getuigenis dat ik gaf, kon ik God de eer geven dat Hij al jong een *voorbereidend* werk in mijn leven deed. Daarbij kon ik mijn ouders bedanken voor de christelijke opvoeding, die ze mij gegeven hebben, naar het licht dat zij hadden.

Zich vastklampen aan strohalmen

Altijd weer is de vraag: wat zegt de Bijbel?

Met betrekking tot de doop luidt in het Woord van God het bevel: ná (persoonlijk) geloof in Gods werk en dóór onderdompeling van de oude mens.

Bij gebrek aan een duidelijke bijbelse opdracht tot de kinderdoop - men kan er geen rechtstreekse tekst voor vinden - poogt men deze met allerlei, wankele argumenten vast te houden. Deze redeneringen missen een stevige steun vanuit Gods Woord.

In plaats van de kinderdoop op te geven, grijpt men vaak strohalmen aan, om zich eraan vast te houden.

Men ziet bijvoorbeeld als de hoofdlijn in de heilsgeschiedenis van God het gemeenschapsdenken. Er wordt dan wel gesproken over “het joodse gemeenschapsdenken dat de hele Bijbel beheerst”. De volgende schakel die gemaakt wordt, is: “wij volgen daarin de lijn van Gods handelen met Israël, ons voorbeeld”.

In deze redenatie zit een halve waarheid, waar men echter geen kinderdoop op kan stoelen. Het woord van God spreekt ons namelijk zowel zeer persoonlijk, individueel, als ook gemeenschappelijk, collectief, aan. Persoonlijke verantwoordelijkheid én onderlinge verbondenheid horen bij elkaar. Individualisme en onafhankelijkheid passen inderdaad niet in het lichaam van Christus.¹⁹¹

Gemeenschap in de praktijk?

Juist 1 Corinthe 12 functioneert echter doorgaans onvoldoende in de “kinderdoopkerken”. Men is soms onkundig van de uitingen des Geestes¹⁹² en men laat meestal het lichaam bijna uit “geheel en al oog” bestaan, dat wil zeggen: aan de predikant is een do-mi-ne-ren-de rol toebedeeld.¹⁹³ Aan het woord van de apostel: “*Telkens* als gij samenkomt, heeft *ieder iets...*”¹⁹⁴ komt men in het geheel niet toe, waardoor de heiligen niet of nauwelijks tot dienstbetoon kunnen komen.¹⁹⁵

Velen verdedigen het leven in partijschappen (denominatie - sektarisme), een openbaar werk van het vlees,¹⁹⁶ in plaats van één lichaam te openbaren.¹⁹⁷

¹⁹⁰ Rom.6:3.

¹⁹¹ 1 Cor.12:13.

¹⁹² 1 Cor.12:4-11.

¹⁹³ 1 Cor.12:17.

¹⁹⁴ 1 Cor.14:26.

¹⁹⁵ Efeze 4:12,16,29.

¹⁹⁶ Gal.5:20.

Voorts kan men zich afvragen, hoe het met de praktijk is, met de *beléving* van de belijdenis “ik geloof de gemeenschap der heiligen”..... Waar is de warmte en de broederschap? Kan er spontaan met elkaar gebeden worden? Is er een *gegrepenheid* van Gods Woord, om dat te doen?

Als de kinderdoop berust op een “algemeen gemeenschapsdenken”, kun je je afvragen waarom men praktisch gezien soms als “los zand” aan elkaar hangt.

Familiebanden hebben vaak een grotere invloed dan *geestelijke* geloofsbanden. Is er dan sprake van het bedenken van de dingen die boven zijn, waar Christus is?¹⁹⁸

De natuurlijke, aardse bloedbanden blijken in de volks- en familiekerken voor velen praktisch gesproken van groter gewicht, dan een wedergeboorte, een *van boven geboren* worden. Daardoor kan er een geestelijke, hemelse gemeenschap ontstaan tussen kinderen Gods, die opgroeien tot zonen Gods. Deze zijn namelijk niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, doch *uit God geboren*.¹⁹⁹

Discipeldoop

Sommigen roemen in “een gedoopte natie”. Er staat: “onderwijst al de volken, *hen* dopende...”. In de Nieuwe vertaling van dit vers lezen we: “maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen...”.²⁰⁰

De hamvraag is nu: wie moeten er gedoopt worden, zijn dat de volken of slechts de discipelen? Het antwoord is duidelijk: de *discipelen!*

God wil geen volksdoop, laat staan een volkskerk, maar een doop van discipelen, dat wil zeggen: van *volgelingen* van Jezus.

Dat is een contract met leerlingen van Jezus gesloten, waarmee de verbintenis aangegaan wordt, om voorts te leren *alles* te *onderhouden* wat Hij bevolen heeft!

In de eerste gemeente werd dat kernachtig uitgedrukt met: “zij bleven *volharden* bij het onderwijs der apostelen”.²⁰¹

¹⁹⁷ 1 Cor.12:12,13,20.

¹⁹⁸ Col.3:1,2.

¹⁹⁹ Joh.1:12,13.

²⁰⁰ Matth.28:19.

²⁰¹ Hand.2:42.

HOOFDSTUK 7

Kinderdoop of kinderzegening?

De Bijbel zwijgt over de kinderdoop

Ooit bestond er een folder, getiteld: “wat zegt de Bijbel over de kinderdoop”? Wanneer je het traktaatje open vouwde, dan keek je naar twee blanco bladzijden.

Hoewel we toestemmen dat deze aanpak kras is, liegt de “inhoud” er niet om. Voor sommigen is het wellicht een “eye - opener”.

Nu wordt wel beweerd, dat de doop van kinderen zo vanzelfsprekend was in de tijd van de bijbelschrijvers, dat deze daarom niet afzonderlijk vermeld werd.

De kinderdoop is evenwel een dermate fundamentele zaak in het *kerkelijke* denken, dat er niet aan getornd mag worden. Men mag dan toch vragen naar duidelijke, ondersteunende teksten in het *bijbelse* denken. Die zijn er echter niet en daarom kunnen we ons veel beter en veiliger houden aan de Bijbel, die klaar en helder over de doop van gelovigen spreekt. Voor de kinderdopers blijft slechts over een zich beroepen op een “algemene bijbelse lijn” en/of het zich vastklampen aan strohalmen (bijvoorbeeld via de zogenaamde “huisteksten”).

De andere mogelijkheid is: de kinderdoop *loslaten* en dit hebben wij gedaan uit *liefde tot de waarheid!*

God gaat vooraan

Dat de Here altijd voorop gaat en de *Eerste* is, ook in ons leven, beamen we van harte en in die zin willen we de voorstanders van de kinderdoop het volle pond geven. Evenwel niet de kinderdoop, maar Gods Woord zelf geeft ons dit zonneklaar aan. We noemen enkele teksten uit de eerste Johannesbrief:²⁰²

- “Hierin is de liefde, *niet dat wij* God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden”.
- “En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft”.
- “Wij hebben lief, omdat Hij ons *eerst* heeft liefgehad”.

Zeker zal ook het nakroost delen in de zegen van de man (of vrouw), die de Here vreest.²⁰³

Heiliging en zegening van kinderen

De kinderen zijn geheiligd in de gelovige ouder(s).²⁰⁴ Dit betekent niets minder dan: *afgezonderd*, in een *aparte* positie gesteld tot heil. Zij komen in de invloedssfeer van het

²⁰² 1 Joh.4:10,16,19.

²⁰³ Ps.112:1,2; Spr.20:7; Jes.59:21.

²⁰⁴ 1 Cor.7:14.

evangelie terecht en dat is een geweldig voorrecht! Met een besprengen van baby's heeft deze tekst niets te maken.

In het oude testament hebben we al voorbeelden van praktische, daadwerkelijke heiliging van kinderen. We denken aan Hanna ten opzichte van Samuël²⁰⁵ en aan Job tegenover zijn kinderen.²⁰⁶

Er rust op ons als ouders een enorme taak, om onze kinderen op te voeden in de vreze des Heren.²⁰⁷ We lezen bijvoorbeeld: "Neemt al de woorden ter harte, waarmee ik u heden vermaan, opdat gij daarmee uw kinderen zult *opdragen* al de woorden dezer wet nauwgezet te onderhouden".²⁰⁸

Bij het opgroeien van onze kinderen is een kerntekst: "Kinderen, weest uw ouders *gehoorzaam* [in de Here], want dat is recht".²⁰⁹

Voor de kleine kinderen hebben we een geweldige *troost* in het voorbeeld van Jezus.²¹⁰ Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze.²¹¹ Zijn belofte was: "voor zodanigen is het Koninkrijk Gods".

Deze zinvolle zegen is ons voldoende! Op die wijze handelde Jezus met kinderen en zo mogen wij vanuit Sion, de gemeente van de levende God, de kinderen zegenen in Jezus' naam door oplegging van handen. Jezus Zelf werd ook eenmaal naar de tempel gebracht, om Hem aan de Here *voor te stellen* (op te dragen, andere vertalingen) en de oude Simeon nam het kind in zijn armen, hij loofde God en hij zegende hen.²¹²

Eenvoudigweg, zonder allerlei plechtige rituelen, mogen ook wij de kinderen een zegen meegeven. We bidden of onze God hen wil bewaren voor de boze en voor de wereld en we vragen voor de ouders goddelijke wijsheid in de opvoeding.

Evenals Jezus deed voor zijn discipelen willen ook wij onze kinderen heiligen. Hij sprak: "Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid".²¹³

Als de kinderen later tot de "jaren des onderscheids" komen en bekering vindt plaats en zij ontvangen de heilige Geest, *zou iemand het water kunnen weren om dezen te dopen?*²¹⁴

Erfschuld of inwerking van het gif van de slang?

In plaats van de besnijdenis heeft men een besprenging met water niet alleen van jongens, maar ook van meisjes ingevoerd.

De kinderdoop beoogt de zogenaamde erfzonde af te wassen, al zegt een kerkelijk belijdenisgeschrift (Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 15) dat deze ook zelfs daarmee niet ganselijk teniet gedaan kan worden, noch geheel uitgeroeid...

Deze kleine kinderen hebben echter niet gezondigd²¹⁵ Zij zijn zich van geen zonde bewust! Waarom doopt men hen dan? Kennelijk vanuit de gedachte dat ze schuldig staan aan de zonde van Adam, de zogeheten erfschuld.

²⁰⁵ 1 Sam.1:19-28.

²⁰⁶ Job.1:5.

²⁰⁷ Deut.6:6,7.

²⁰⁸ Deut.32:46.

²⁰⁹ Efeze 6:1; zie ook Col.3:20.

²¹⁰ Luc.18:15-17.

²¹¹ Marc.10:13-16.

²¹² Luc.2:22-35.

²¹³ Joh.17:18.

²¹⁴ Hand.10:47.

²¹⁵ Jona 4:11; Deut.1:39; vergelijk Rom.9:11a.

De Bijbel leert echter dat ieder *persoonlijk verantwoordelijk* is voor zijn *eigen* zonden en niet dat de kinderen mede de ongerechtigheid van hun vader dragen.²¹⁶ De conclusie luidt: er is geen erfschuld.

Onze kinderen staan niet schuldig aan Adam's overtreding, maar kunnen er niets aan doen, dat ook zij deel gaan krijgen aan de *resultaten* van de zondeval.

Uit andere gedeelten blijkt eveneens dat overtreding en trouweloos handelen een persoonlijke zaak is en *niet een toerekening* van de schuld van Adam.²¹⁷

De gehele wereld ligt in het boze²¹⁸, onder de pressie van het rijk der duisternis. Daarom is er geen mens die aan de ernstige gevolgen van de zondeval ontkomt. "Allen zijn *afgeweken*, tezamen zijn zij onnut *geworden*: er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één".²¹⁹ De oorsprong of bron daarvan is gelegen in het *addeggif*, het venijn van de slang.²²⁰ "Wie de zonde doet is uit de duivel, want de duivel zondigt *van den beginne*".²²¹

Van origine zijn de mensen naar de gelijkenis Gods geschapen.²²²

Sinds de mens ongehoorzaam werd en luisterde naar de oude slang, dat is de duivel en de satan²²³, is het *verwordingsproces* van de mensheid begonnen.²²⁴ Het voortbrengsel van des mensen hart werd boos *van zijn jeugd aan*.²²⁵

Een boeiend vers in een interessant, maar niet goddelijk gezaghebbend *apocrief boek* zegt hierover: "God schiep de mens tot onvergankelijkheid en vormde hem tot een beeld van zijn eigen wezen; maar *door de afgunst van de duivel* is de dood de wereld binnen gekomen, en deze dood ervaren zij *die de duivel toebehoren*".²²⁶

Uit deze claim of aanspraak van de duivel, die doorgedaan is, omdat alle mensen gezondigd hebben²²⁷, kan de mens alleen *losgekocht* worden door Jezus Christus, Gods Zoon, die tevens mensenzoon werd. Daarvoor betaalde Hij de *losprijs*²²⁸, om ons als zondeslaven vrij te kopen uit de handen van de overste dezer wereld.

In diepere zin zei Jezus: "Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heengaan".²²⁹ Hij heeft ons *duur* gekocht en betaald.²³⁰ Waarmee? Met zijn kostbare bloed, dat wil zeggen met zijn leven!

Nu hoeven wij geen slaven der zonde meer te zijn.²³¹ Dat is een heel andere gedachte dan dat wij en onze kinderen *gedoemd* zouden zijn een zondaar tot de dood te blijven... De doop in Christus Jezus, zoals deze beschreven wordt in Romeinen 6, toont ons juist de mogelijkheden van een *overwinningsleven* over de zonde!

²¹⁶ Deut.24:16; 2 Kon.14:6; 2 Kron.25:4; Ezech.18:1-4; Ezech.18:19,20; Jer.31:19,20.

²¹⁷ Hos.6:7; Job 31:33; Rom.5:14.

²¹⁸ 1 Joh.5:19b.

²¹⁹ Rom.3:12.

²²⁰ Rom.3:13.

²²¹ 1 Joh.3:8a.

²²² Jac.3:9b; Gen.1:26; Gen. 5:1.

²²³ Openb.12:9; Openb.20:2.

²²⁴ Gen.6:5,12.

²²⁵ Gen.8:21.

²²⁶ De Wijsheid van Salomo 2:23,24.

²²⁷ Rom.5:12.

²²⁸ Matth.20:28.

²²⁹ Joh.18:8b.

²³⁰ 1 Cor.6:20, Statenvertaling.

²³¹ Joh.8:34-36; Rom.6:16-18.

Het behoud van kinderen

Velen denken dat met de doop van hun kind het behoud van dat kind gegarandeerd is. Bij ongedoopte kinderen van gelovige ouders zou dat dan minder zeker zijn volgens sommigen (omdat die dan niet in “het verbond” zouden zijn).

Niet allen gaan zo ver dat ze de nog onbewust levende kinderen van ongelovige ouders voor verloren verklaren op grond van de overtreding van Adam in de hof van Eden. Zelfs in het huis van de goddeloze koning Jerobeam werd er in diens zoon Abia, die ziek was en stierf, *iets goeds* bevonden voor de Here, de God van Israël.²³²

Jezus sprak eenvoudig over de kinderen: “voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen”.²³³ Hij merkte ook op: “Ziet toe, dat gij niet één dezer kleinen *veracht*. Want Ik zeg u, dat hun engelen in de hemelen *voortdurend* het aangezicht zien van mijn Vader, die in de hemelen is”.²³⁴

Opnieuw zouden we kunnen roepen: “Ja; hebt gij *nooit gelezen*: Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid”?²³⁵ Onder hun lippen was *nog* geen addergif, maar de lof tot hun hemelse Schepper!

Kleine kinderen hebben geen woorden of werken op grond waarvan zij verloren zouden kunnen gaan.

Jezus stelde het heel duidelijk: “Zó *bestaat* bij uw Vader, die in de hemelen is, *de wil niet*, dat één dezer kleinen verloren gaat”.²³⁶ Als een kind jong sterft, hoeven wij daarom niet te twifelen aan het behoud van dat kind! God is goed! Het is veilig in Jezus’ armen!

²³² 1 Kon.14:13.

²³³ Matth.19:14.

²³⁴ Matth.18:10.

²³⁵ Matth.21:16; vergelijk Ps.8:3.

²³⁶ Matth.18:14.

HOOFDSTUK 8

Welke argumenten worden er gebruikt voor de kinderdoop?

De zogenaamde huisteksten

Eén van de voornaamste strohalmen die men aangrijpt om de kinderdoop te rechtvaardigen, zijn de teksten waar sprake is van de doop van huisgezinnen. Het argument is dan: “het is onwaarschijnlijk dat er in die huizen geen kinderen geweest zijn”.

Als er sprake is van kinderen worden deze genoemd in de Schrift. We zullen er *twee voorbeelden* van geven uit de Handelingen, waar men immers ook - op één na - alle gehanteerde huisteksten aantreft.

1. Het eerste is in Samaria, waar *allen* van klein (!) tot groot zich hielden aan Simon de tovenaer.²³⁷ Vervolgens wordt er gesproken over: “toen zij echter geloof schonken aan Filippus lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen,²³⁸ of: “*beide* mannen en vrouwen” (Statenvertaling).

De kleine kinderen werden niet gedoopt blijkt hier!

2. Het tweede geval, waar de kinderen erbij vermeld worden, luidt: “terwijl zij ons allen met vrouwen *en kinderen* uitgeleide deden tot buiten de stad; en op het strand knielden wij neder, baden en namen afscheid van elkander”.²³⁹

Dit afzonderlijke noemen van de kinderen missen we bij de huisteksten.

We zullen de huisteksten nu achtereenvolgens langslopen:

- a. Allereerst betreft het Cornelius. Hij was een godvruchtig man, een vereerder van God *met zijn gehele huis*, die vele aalmoezen aan het volk gaf en geregeld tot God bad.²⁴⁰ Toen Petrus met enige broeders uit Joppe kwam, had Cornelius *zijn bloedverwanten en beste vrienden* bijeengeroepen.²⁴¹ Hij zei: “Wij zijn dan nu *allen* aanwezig voor het aangezicht Gods, om te *horen* al wat u door de Here opgedragen is.²⁴² Vervolgens lezen we, dat tijdens de boodschap van Petrus²⁴³ de gave van de heilige Geest

²³⁷ Hand.8:10.

²³⁸ Hand.8:12.

²³⁹ Hand.21:15.

²⁴⁰ Hand.10:2.

²⁴¹ Hand.10:24.

²⁴² Hand.10:33.

ook over de heidenen wordt uitgestort.²⁴⁴ “Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de heilige Geest op *allen die het woord hoorden*”.²⁴⁵ De dopelingen²⁴⁶ waren derhalve degenen, die het woord hoorden en geloofden.

De engel had over Petrus gezegd: “deze zal woorden tot u spreken, waardoor gij en uw gehele huis behouden zult worden”.²⁴⁷

- b. Hier gaat het over het huis van Lydia.²⁴⁸ Had zij een man? Waarschijnlijk niet, laat staan dat ze kinderen had. Ze dreef een zaak als purperverkoopster. Wie vormden echter haar huis? Dit blijkt helder uit het eind van het hoofdstuk, waar ze “de broeders” worden genoemd die bemoedigend werden toegesproken.²⁴⁹ Het is voldoende duidelijk dat er van zuigelingen geen sprake was.
- c. Het gaat hier om het huis van de gevangenvaarder in Filippi. Al de zijnen werden midden in de nacht gedoopt (terstond!). Immers Paulus en Silas spraken het woord Gods in tegenwoordigheid van *allen* die in zijn huis waren.²⁵⁰ Dezen konden dus het woord Gods horen én aannemen. En hij verheugde zich dat hij met zijn gehele huis *tot het geloof* in God gekomen was.²⁵¹
- d. Het betreft het gehele huis van Crispus.²⁵² Duidelijk staat er dat hij *tot geloof kwam in de Here met zijn gehele huis*. Daarbij staat dan ook nog dat vele van de Corinthiërs, die Paulus *hoorden, geloofden en zich lieten dopen*.
- e. Het gezin van Stefanus is door Paulus gedoopt.²⁵³ Dit valt niet los te lezen van het slot van de eerste Corinthebrief waar van ditzelfde huis staat dat zij zich *ten dienste van de heiligen gesteld* hebben.²⁵⁴ Daarmee wordt aangeduid dat het ook hier gelovigen betreft.

De conclusie luidt: *geen zuigelingendoop in deze huisteksten!* De huisteksten spreken niet over onmondige kinderen.

²⁴³ Hand.10:34-43.

²⁴⁴ Hand.10:45,46.

²⁴⁵ Hand.10:44.

²⁴⁶ Hand.10:47.

²⁴⁷ Hand.11:14, zie ook vers 15-18.

²⁴⁸ Hand.16:15.

²⁴⁹ Hand.16:40.

²⁵⁰ Hand.16:30-33.

²⁵¹ Hand.16:34.

²⁵² Hand.18:8.

²⁵³ 1 Cor.1:16.

²⁵⁴ 1 Cor.16:15.

Bovendien geeft het woord “huis” niet altijd *alle* huisgenoten aan.

We vinden bijvoorbeeld: “Die man, Elkana, ging met zijn *gehele* gezin om het jaarlijkse slachtoffer en zijn gelofteoffer aan de Here te brengen”, terwijl zijn vrouw Hanna en de kleine Samuël thuis bleven.²⁵⁵

Er wordt gezegd dat Saul zijn *gehele* gezin tegelijk met hem stierf.²⁵⁶ Toch was dit uitgezonderd Isboseth, die zijn troonopvolger werd.²⁵⁷

Wanneer er gesproken wordt over “een goed bestierder van *zijn eigen huis*, die met alle waardigheid zijn kinderen onder tucht houdt”,²⁵⁸ dan heeft dit uiteraard betrekking op kinderen die bestuurd kunnen worden en niet op baby’s.

De kinderdoop komt niet voor in de Schrift en bovengenoemde huisteksten geven zelfs met de nodige vooronderstellingen geen grond voor deze praktijk. Er kan niet bewezen worden dat er kleine kinderen waren en evenmin dat deze gedoopt zouden zijn.

Want u komt de belofte toe en uw kinderen

Om de kinderdoop te staven wordt dikwijls aangehaald: “Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal”.²⁵⁹

Over welke belofte gaat het hier? Wanneer we heel eenvoudig in het verband lezen, gaat het om de *belofte van de heilige Geest*.²⁶⁰

De doop wordt nooit “belofte” genoemd in de Schrift! In het aangehaalde vers horen roeping en belofte wel bij elkaar.

De doop is van Godswege een opdracht, een bevel²⁶¹ en van ons uit bezien een belijdenis van Gods daden in ons innerlijke leven, waarvan we een geloofsgetuigenis mogen laten zien in de zichtbare wereld.

In Hand.2:39 betekent “kinderen” nageslacht²⁶² en met betrekking tot de heilige Geest is de belofte: “uw zonen en uw dochteren zullen profeteren...”²⁶³

Verbond, besnijdenis en doop

De woorden “doop” en “verbond” komen over het algemeen niet direct samen in het nieuwe testament voor.

In één vers heeft de Lutherse vertaling in plaats van “bede” de lezing “een *verbond* van een goed geweten tot God”.²⁶⁴ Bij zuigelingen is er nog geen sprake van een (ge)weten.²⁶⁵

Deze ene tekst is dus evenmin toepasbaar voor de koppeling kinderdoop - verbond.

Men redeneert daarom sterk vanuit de besnijdenis, namelijk “dat de doop gekomen is in plaats van de besnijdenis” (aldus een uitdrukking uit het doopformulier, die evenwel niet overeenstemt met de aangehaalde tekst).²⁶⁶

²⁵⁵ 1 Sam.1:21,22.

²⁵⁶ 1 Kron.10:6.

²⁵⁷ 2 Sam.3:14; 2 Sam.4:8.

²⁵⁸ 1 Tim.3:4.

²⁵⁹ Hand.2:39.

²⁶⁰ Hand.2:33,38.

²⁶¹ Matth.28:19.

²⁶² Vergelijk Hand.13:32.

²⁶³ Hand.2:17.

²⁶⁴ 1 Petr.3:21.

²⁶⁵ Deut.1:39.

²⁶⁶ Col.2:11,12.

De kinderdoop kan men slechts verbinden met de zogenaamde besnijdenis naar het vlees op de achtste dag, die werk van mensenhanden is. Bovendien geldt deze alleen voor jongens.

Maar in Col.2:11,12 gaat het erom dat de doop door onderdompeling (begraven!) de (zichtbare) uitbeelding is van de (onzichtbare) *geestelijke* besnijdenis van binnen, die zonder mensenhanden geschiedt. Dit is de *ware* besnijdenis van het hart! Deze passage verbindt dus de doop in water slechts met de ware, inwendige besnijdenis.²⁶⁷ “Want wij zijn de besnijdenis, die door de Geest Gods Hem dienen...”²⁶⁸

De doop is het bad der wedergeboorte²⁶⁹, niet de besprenging na de *natuurlijke* geboorte als een soort vervanging van de *vleselijke* besnijdenis. De doop geeft een illustratie van de wedergeboorte, maar bewerkt de wedergeboorte natuurlijk niet.

Toch hebben sommigen op grond van een verkeerde uitleg van twee teksten²⁷⁰ de wedergeboorte *door* de doop geleerd. De doop is echter geen genademiddel, maar een symbool dat de wedergeboorte uitbeeldt. In Johannes 3:5 is “water” veeleer een beeld van het woord, zoals Jezus sprak: “Gij zijt nu *rein* om het woord, dat Ik tot u heb gesproken heb; blijf in Mij, gelijk Ik in u”.²⁷¹

Wij zijn innerlijk besneden door het afleggen van het lichaam des vleses (de oude mens). Alles draait in het nieuwe verbond om een *nieuwe schepping*²⁷², om het houden van Gods geboden²⁷³ en om geloof door liefde werkende.²⁷⁴

De doop is voor hen, wier hart de Here heeft besneden! Er wordt uiterlijk en zichtbaar door ons getoond, wat God innerlijk, in de onzienlijke wereld, heeft verricht. Wij worden opgewekt tot een nieuw leven onder leiding van Christus en het oude leven geven we prijs in het watergraf!

Jezus' voorbeeld

In de doop roept de dopeling Jezus' naam aan.²⁷⁵ De doop is een *bede* van een goed geweten *door* de opstanding van Jezus Christus.²⁷⁶ Vanwege de opstanding van Jezus hebben wij een goed geweten gekregen, *zonder besef van kwaad*.²⁷⁷ Hij is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging.²⁷⁸

Door ons persoonlijke geloof in Zijn werk voor ons, klagen onze zonden ons niet meer aan en zijn wij een nieuw leven begonnen. Wat een genade van God! Nu mogen we jubelen: “*ik ben een rechtvaardige door het geloof*”!

De redding wordt door de doop uitgebeeld en deze is een *verbintenis* van een goed geweten met God.²⁷⁹

²⁶⁷ Rom.2:28,29.

²⁶⁸ Fil.3:3.

²⁶⁹ Tit.3:5.

²⁷⁰ Joh.3:5; Tit.3:5.

²⁷¹ Joh.15:3; vergelijk Efeze 5:26 en Jes.55:10,11.

²⁷² Gal.6:15; Col.3:9-11.

²⁷³ 1 Cor.7:19.

²⁷⁴ Gal.5:6.

²⁷⁵ Hand.22:16.

²⁷⁶ 1 Petr.3:21.

²⁷⁷ Hebr.10:22.

²⁷⁸ Rom.4:25.

²⁷⁹ 1 Petr.3:21, Willibrordvertaling.

Van Jezus Zelf staat: “toen ook Jezus gedoopt werd en *in gebed* was, de hemel zich opende, en de heilige Geest in lichamelijke gedaante op Hem neerdaalde...”²⁸⁰ Bij Jezus stond zijn doop aan het begin van zijn openbare optreden.

Bij ons staat de doop aan het *begin* van ons leven als christen. De doop is geen eindpunt van alles, geen toppunt van totale gehoorzaamheid, zoals sommigen menen. Integendeel: de leer van dopen hoort bij het *eerste* onderwijs, bij het fundament.²⁸¹

Wij willen graag *op dezelfde wijze* als Jezus gedoopt worden! Kan er iets verkeerd zijn aan ons verlangen, om Hem te volgen, ook in de doop? Is het niet merkwaardig dat Jezus als kind van acht dagen besneden was²⁸², maar zich *tevens* als volwassene liet dopen? “Hetgeen de besnijdenis deed aan het Joodse volk, hetzelfde doet de doop aan onze kinderen”, leert ons artikel 34 van de Nederlandse geloofsbelijdenis. Als men nu de besnijdenis en de kinderbesprenging op dezelfde lijn zet, wat voor bezwaar kan men dan hebben tegen de (her)doop als bij Jezus, op volwassen leeftijd?

Zoals Jezus zijn wil niet deed, maar altijd de wil van zijn Vader,²⁸³ zo zullen wij Hem daarin navolgen. Met onze doop geven wij onze eigen wil - ons leven naar het vlees - op! Jezus' levensdevies was: “*niet mijn wil, maar Uw wil geschiede*”. Als wij Christus Jezus de *Here* aanvaarden²⁸⁴, wordt dit ook ons levensmotto bij het wandelen in Zijn voetstappen!²⁸⁵ Laten wij daarom met ons hele hart de *weg* van Jezus Christus gaan!

²⁸⁰ Luc.3:21,22.

²⁸¹ Hebr.6:2.

²⁸² Luc.2:21.

²⁸³ Joh.5:30; Joh.6:38.

²⁸⁴ Col.2:6.

²⁸⁵ 1 Petr.2:21,22.

HOOFDSTUK 9

Hoe staat het met uw waterdoop?

Geloof in Gods werking

In een Schriftplaats vinden we de opmerkelijke volgorde “één Here, één geloof, één doop”.²⁸⁶ We hopen dat dit velen *licht* verschaft! Eerst werkt de Here, dan komt het geloof en vervolgens vindt de doop plaats. Die volgorde is veelzeggend!

Wij zullen daarom niet prat gaan op ónze geloofsbeslissing en ons *op grond daarvan* laten dopen. Het is helemaal niet zo, dat wij zo flink zijn in geestelijk opzicht, dat wij ons wel eens eventjes zullen laten dopen... Wij beseffen immers dat we *zondaren waren* en dat God zijn liefde jegens ons bewezen heeft, doordat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zwak waren.²⁸⁷

Veeleer hebben wij het zo, dat wij in afhankelijkheid en nederigheid zullen erkennen: God was de Eerste! Wij hebben lief, omdat Hij ons éerst heeft liefgehad.²⁸⁸ Wij zullen zeggen: “*door Gods grote genade* mag ik tot deze stap, om me te laten dopen komen”. Gód heeft immers ons hart besneden²⁸⁹ en de uitbeelding daarvan zien wij in het water: “daar gij met hem begraven zijt in de doop” en “in Hem zijt ook gij *mede opgewekt* door het geloof aan de *werking Gods*, die Hem uit de doden heeft opgewekt”.²⁹⁰

Wat een machtige boodschap heeft de doop: al het oude mag én kan in het watergraf; ik mag met Christus opstaan in een nieuw leven én ik kan *vernieuwd* worden naar het beeld van de Schepper!²⁹¹

Mijn gezindheid is Hem voortaan graag, van harte te gehoorzamen. Hij geeft mij Zijn kracht, namelijk door de heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem *gehoorzaam* zijn.²⁹²

Jezus Christus is de Meester en hoe heerlijk is het om Hem werkelijk radicaal te volgen door *alles te onderhouden* wat Hij bevolen (geboden, Statenvertaling) heeft.²⁹³

De doop dient een discipeldoop te zijn, een contract met leerlingen gesloten, waarbij van Gods kant kostbare en zeer grote beloften gelden, namelijk de goddelijke natuur.²⁹⁴

Binnen een verbond of overeenkomst gelden wederzijdse afspraken. Van onze kant vraagt Hij: breken met de ongerechtigheid²⁹⁵, gehoorzaamheid des geloofs²⁹⁶, zelfverloochening, dagelijks het kruis op te nemen en Jezus te volgen.²⁹⁷

²⁸⁶ Efeze 4:5.

²⁸⁷ Rom.5:6-8.

²⁸⁸ 1 Joh.4:10,19.

²⁸⁹ Rom.2:28,29; Col.2:11.

²⁹⁰ Col.2:12.

²⁹¹ Col.3:10.

²⁹² Hand.5:32.

²⁹³ Matth.28:19.

²⁹⁴ 2 Petr.1:4.

²⁹⁵ 2 Tim.2:19.

²⁹⁶ Rom.1:5; Hebr.5:9.

²⁹⁷ Luc.9:23.

Een zichtbaar getuigenis

De doop is een zichtbare belijdenis van wat God in een mensenleven heeft gewerkt en gedaan. Dat belijden we tegenover de Heer en Hem zij daarvoor alle dank, lof en eer!

De doop in water is ook een getuigenis naar de mensen toe. Het wordt openbaar dat de dopeling *breekt* met zijn oude leven en nu Jezus wil dienen *als Here* met de gezindheid, om Hem alléén te gehoorzamen.

In dit getuigenis kom je er openlijk en ronduit, frank en vrij, voor uit, dat Jezus Christus jouw persoonlijke Heiland en Here is!

Soms brengt deze zichtbare zaak een zeker respect teweeg bij vrienden en bekenden, omdat men kan zien dat het leven van de dopeling *echt anders* is geworden, dan dat van de meeste mensen.

Vaak echter komt er door deze waarneembare gebeurtenis ook een duidelijke *scheiding* met familie.

De dopeling verlangt er helemaal naar de vólle weg met Jezus te gaan en de Meester sprak: "Indien iemand tot Mij komt en niet haat (loslaat, achterstelt) zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja *zelfs zijn eigen leven*, die kán mijn discipel niet zijn".²⁹⁸

Dit is de enge poort, of anders gezegd het oog van de naald. Dat noopt tot afscheid nemen van de wereld met haar begeerten, opdat wij voortaan aan de zonde *afgestorven* voor de gerechtigheid zouden leven.²⁹⁹ "Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven"?³⁰⁰

Hier zondert men zich af tot Hem in discipelschap³⁰¹, in plaats van te wachten op een zeker begrip van familie, kennissen en omstanders. Er mag hier geen sprake zijn van lafhartigheid, die terug doet deinzen!

Een discipel van Jezus Christus te zijn kost een prijs! Men moet zich eerst nederzetten om de kosten te berekenen³⁰², voordat men kan zeggen: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij".³⁰³ Wat een keuze: *ik leef niet langer zelf! Christus is mijn hoofd geworden!* Dat geeft een diepe, intense blijdschap van God in ons binnenste!

De duivel en de doop

"Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden".³⁰⁴ Behoudenis sorteert een effect in de geestelijke wereld. Jezus zei, dat er blijdschap is bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert.³⁰⁵ De goede engelen verheugen zich er enorm over dat zij uitgezonden worden, om iemand, die het heil zal beërven, te kunnen dienen.³⁰⁶

De doop is ook een krachtige proclamatie naar de boze geesten uit het rijk der duisternis! Met de doop verbrandt men alle schepen achter zich en wie zich zo *losmaakt* - koste wat het kost - die ervaart "want de wateren bedekten hun tegenstanders, niet één van hen

²⁹⁸ Luc.14:26,27.

²⁹⁹ 1 Petr.2:24.

³⁰⁰ Rom.6:2.

³⁰¹ Hebr.13:13.

³⁰² Luc.14:28.

³⁰³ Gal.2:20.

³⁰⁴ Marc.16:16.

³⁰⁵ Luc.15:10.

³⁰⁶ Hebr.1:14.

bleef over”!³⁰⁷ Het natuurlijke volk Israël (het Israël naar het vlees) trok door de Rode Zee - een beeld, waarmee de doop beduid werd³⁰⁸ - en Farao en zijn legermacht verdronk.

Zo is het ook nu: satan en zijn boze machten weten dat ze de mens kwijt zijn, die gedoopt wordt in water. De religieuze geesten, die vroom door mensen heen spreken, hebben geen weerwoord tegen het krachtige, symbolische getuigenis van de doop en zij verstommen tenslotte.

De dopeling heeft het zelf zo dat hij niet één hem bekende zonde wil laten zitten, maar er korte metten mee wil maken. Hij heeft zich van zijn afgoden bekeerd en zijn geloof op God gericht.³⁰⁹

Geen wonder dat de machten der duisternis zo furieus zijn, als iemand het besluit genomen heeft, om zich te laten dopen. Zij hebben er een afschuwelijke, gloeiende hekel aan, dat een mens in de doop *zonneklaar toont*, dat hij zijn oude meester satan volledig vaarwel gezegd heeft, om helemaal Jezus Christus toe te behoren. De boze kent de kracht van dit symbool met het innerlijke door God gegeven getuigenis van de heelhartige christen. Derhalve verzet hij zich onaflaatbaar tegen de waterdoop van christenen. Daarom komt satan vaak zo in het geweer als iemand de beslissing heeft genomen, om zich te laten dopen. Dan kun je rekenen op aanvallen van de machten der duisternis. Of, zoals iemand eens zei: “dan ben je een schot van de duvel waard”!

Overdoop?

De tegenstand manifesteert zich meestal ook via mensen. “Kopje onder” met de oude mens is zo radicaal! Dan komen er sentimentele argumenten boven: “Is dat niet een beetje overdreven en wat al te overgeestelijk”? “Wat denk je wel, jij bent toch ook niet volmaakt”? “Doe je er je familie geen groot verdriet mee en je ouders die je ooit ten doop droegen”? Of, zoals ik eens hoorde: “Overdopen is zonde en je geeft de God van het verbond er een klap mee in Zijn gezicht”!

Deze opmerkingen liggen allemaal sterk op het gevoelsmatige vlak, maar missen een bijbelse overtuigingskracht. Voor wie het licht is opgegaan dat de Schriften geen kinderbesprenging kennen, is er geen sprake van een *overdoop*. Dankbaarheid voor een christelijke geloofsopvoeding hoort ons echter wel degelijk te sieren!

Ook andere emotioneel geladen opmerkingen kun je horen, zoals: “hebben al die theologen, die de kinderdoop belijden het dan mis”? “Onze predikant heeft er toch voor gestudeerd”? Of: “ik houd vast aan wat de kerkelijke belijdenisgeschriften over de doop leren”.

Met respect voor mensen, waaronder onze ouders, willen we niettemin dankbaar getuigen uit het levende Woord: “wij spreken van wat wij *weten*”.³¹⁰ De leer van de kinderdoop hult zich dikwijls in vaagheden en mistige uitspraken. “Wij nu hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden *weten*, wat ons door God *in genade geschonken* is”.³¹¹ Waar begint dit mee? “Om aan zijn volk te geven *kennis van heil* in de vergeving hunner zonden door de innerlijke barmhartigheid van onze God”.³¹² Jammergenoeg komen velen in de rechterflank van de “kinderdoopkerken” niet aan geloofszekerheid toe, maar blijven in de twijfel over hun persoonlijke heil steken. In de

³⁰⁷ Ps.106:11.

³⁰⁸ 1 Cor.10:1,2.

³⁰⁹ 1 Thess.1:8,9.

³¹⁰ Joh.3:11.

³¹¹ 1 Cor.2:12.

³¹² Luc.1:77,78.

linkerflank van de “kinderdoopkerken” heerst een valse gerustheid, een vanzelfsprekend, automatisch geloven, dat vaak algemeen en oppervlakkig is.

Hoe machtig is het door Gods genade Jezus Christus als *persoonlijke Verlosser* te leren kennen en een levende relatie met Hem te mogen hebben, die zich gaandeweg verdiept!

De tegenstander doet er alles aan, om een doop te blokkeren en maakt daarbij van religieuze en menselijke argumenten gebruik, om de bijbelse waarheid van de doop ten onder te houden.

Om de strijd te ontlopen, gebeurt het nogal eens dat er mensen zijn die zich in stilte, zonder het te zeggen, laten (over)dopen. Het karakter van de doop is echter dat van een *openbaar getuigenis* en dat is niet iets om stiekem over te doen.

Wij kennen een behoorlijk aantal mensen, die diep in hun hart weten, dat ze zich *eigenlijk* (duivels woord!) zouden moeten laten dopen, maar ze doen het niet. Ze zijn God hierin ongehoorzaam terwille van de zogenaamde “lieve vrede” met mensen....Daarom stellen ze het almaar uit en van uitstel komt afstel...

Wat hebt u eraan in uw binnenste een opvatting “pro - volwassendoop” te huldigen, als u nimmer tot de door God verlangde *geloofsdaad* komt? Dat is van weinig nut. Geef al die redeneringen en gevoelssentimenten toch over aan God!

Laat u niet afremmen door de insinuaties van de boze! Zelfs niet als hij venijnig sist: “als jij je laat overdopen, gaat je huwelijk kapot”. Of: “denk erom, straks gebeurt er iets met één van je ouders”. Dan wel: “wat verbeeld jij je eigenlijk wel, gisteren was jijzelf ook niet zo’n voorbeeldige christen en wil jij je nu laten dopen”?

Hier gaat het om een wandel in geloof en vertrouwen op God. Laat u geen schrik aanjagen! Misschien reageren sommigen zo vanuit verdriet, het niet kunnen begrijpen, of vanwege bezorgdheid. Zou mijn zoon of dochter misschien bij een secte terecht zijn gekomen?

Wanneer wij niet fanatiek zijn, maar wel duidelijk in onze beslissing, zullen er mensen zijn die ons vaste besluit wellicht nog niet direct, maar later toch zullen respecteren. In het begin hebben wij vaak de wijsheid nog niet, om op een goede manier aan onze omgeving te vertellen over het besluit tot de doop. Daarmee kunnen wij eerlijk gezegd door te fel te zijn ook onnodig mensen afstoten.

Tegenstand is echter niet altijd te vermijden, omdat men de indruk krijgt het als ouders vroeger niet goed gedaan te hebben en de zogenaamde overdoop een verloochening van de kinderdoop zou inhouden. Wij verstaan echter dat men het in elk geval goed bedoeld heeft.

Pas echter op voor vormen van intimidatie en manipulatie van religieuze geesten, die zich rechtstreeks of indirect via mensen kunnen aandienen. De satan heeft vele noten op zijn zang en vele pijlen op zijn boog, om *geloofsgehoorzaamheid* te ondermijnen. Luister niet naar deze aanklager!

Laat u dopen!

In de wielersport gebruiken sommige renners doping, om betere resultaten in een wedstrijd te bereiken. De doop is als handeling op zichzelf genomen beslist geen “doping” tot een beter geestelijk leven, maar kan wel een *doorbraak* betekenen tot een *leven* naar Gods wil.

Paulus was van de kromme straat in De Rechte Straat gekomen³¹³, maar blijkbaar treuzelde hij nog wat met de doop.³¹⁴ Daarom zei Ananias tegen hem: “En nu, wat aarzelt gij nog? *Sta op*, laat u dopen en uw (=persoonlijke) zonden afwassen onder aanroeping van Zijn naam”.³¹⁵

Petrus sprak: “Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de heilige Geest hebben ontvangen? En hij *beval* hen te dopen in de naam van Jezus Christus”.³¹⁶

Zet alle hindernissen opzij en maak ruim baan voor de gehoorzaamheid aan dit *bevel* van God. “Zij, die zijn woord *aanvaardden*, lieten zich dopen”.³¹⁷

Als *dán* de aanklager komt aandragen met onze zonden uit het verleden, hebben wij het *krachtige wapen*: “Ga jij maar vissen in mijn doopwater, *dáár* ligt het begraven, mijn oude mens met zijn praktijken”! Door onze opstanding met Christus in een nieuw leven, zijn ook ons “engelen en machten en krachten *onderworpen*”.³¹⁸

Wat een genade heeft God ons verleend, dat wij met Jezus mogen wandelen in nieuwheid des levens en dat de zonde over ons *geen* heerschappij zal voeren!³¹⁹

Gedoopt zijn betekent een gekruisigd leven leiden! Het is een gezegend en gelukkig leven met een *dóórgaande* vernieuwing en ontwikkeling! Een leven tot lof van Zijn heerlijkheid!³²⁰ *God alleen zij daarvoor én daardoor alle eer!*

³¹³ Hand.9:11.

³¹⁴ Hand.9:18.

³¹⁵ Hand.22:16.

³¹⁶ Hand.10:47,48.

³¹⁷ Hand.2:41.

³¹⁸ 1 Petr.3:21,22; Efeze 1:21.

³¹⁹ Rom.6:4,14.

³²⁰ Efeze 1:6,12,14.

HOOFDSTUK 10

Doop en discipelschap

Wat betekende Johannes´doop?

De doop van Johannes behoorde nog tot het oude verbond. Het was een doop van bekering tot *vergeving* van zonden.³²¹ Daarbij hoorde dus een *uiterlijke* reiniging. De vruchten die aan de bekering beantwoordden, betroffen uitwendige zaken.³²² Het was een *zondaarsdoop*.

Deze doop is te vergelijken met de doortocht door de Rode Zee, toen het volk Israël het land Egypte (beeld van wereld en zonde) onder de heerschappij van Farao (beeld van satan) voorgoed verliet. Dit was het begin van de verlossing.

Wat houdt de doop in Christus Jezus in?

De doop in Christus Jezus behoort tot het nieuwe verbond. Het is een *in* Zijn dood gedoopt zijn.³²³ Hierbij hoort het besef van een *innerlijke* reiniging.

Dat is *meer* dan de uiterlijke afwassing van zonden, om ze vervolgens opnieuw te doen, ze dan te belijden en weer vergeving te ontvangen. In die cirkel dienen we niet te blijven. Het is namelijk niet het gaan van de weg van Jezus, maar een blijven steken in “rotondechristendom”.

De doop in het nieuwe verbond is een doop voor leerlingen, voor volgelingen van Jezus Christus, die nu juist het principebesluit hebben genomen *niet langer* te zondigen³²⁴, maar naar de wil van God te handelen en met Jezus in het licht te wandelen.³²⁵

De functie van de wet

De wet doet zonde kennen.³²⁶ Wij zullen met name ervaren dat het in eigen kracht niet lukt, om het gebod “gij zult niet begeren” te vervullen.

Dit gebod spreekt over ons *innerlijke leven*. Wij komen dan in nood over onze situatie dat we het niet voor elkaar krijgen, om *helemaal* Gods wil te doen, al verlangen we daar met onze gezindheid wel naar. Je leert de zonde kennen en je ontdekt, dat de macht der zonde in jou is binnen gedrongen.³²⁷ Op die wijze maakt God ons rijp voor *discipelschap*.

De wet kan echter alleen de zonde, die buiten het lichaam komt beteugelen, maar biedt geen geestelijke visie op de werkzaamheid van machten der duisternis.

Evenmin geeft de wet van Mozes hulp op het gebied van de zonde in het gedachtenleven, zoals Jezus Christus dit in de Bergrede aanduidde.³²⁸ Met zijn “maar Ik zeg u” verlegde Jezus Christus het accent naar de binnenkant. De wetten van de Geest, die in het nieuwe verbond geldig zijn, functioneren van binnenuit³²⁹

³²¹ Luc.3:3.

³²² Luc.3:8-14.

³²³ Rom.6:3.

³²⁴ Vergelijk 1 Cor.15:34.

³²⁵ Joh.8:12; 1 Joh.1:7.

³²⁶ Rom.3:20.

³²⁷ Rom.7:7,8.

³²⁸ Matth.5:17-48.

³²⁹ Hebr.8:10; Hebr.10:15,16.

De wet van het oude verbond komt van buitenaf en gaat uit van eigen kracht. Deze blijkt ontoereikend te zijn, wanneer men als christen wil leven. Dan komt men aan het einde van zijn eigen kracht om God te dienen en merkt men dat het nodig is *Gods kracht* te ontvangen door met de heilige Geest vervuld te worden, als toerusting voor een nieuw leven in de praktische wandel.

Daarna is van belang: "Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden".³³⁰

Het goede spoor wordt gevormd door de wetten van de Geest, die God in ons binnenste schrijft.

Het prijskaartje dat aan het nieuwe verbond hangt

Discipelschap gaat verder dan alleen een gelovige in zondenvergeving te zijn. "Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij *in mijn woord blijft*, zijt gij *waarlijk discipelen* van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken".³³¹ "Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams nageslacht..."³³²

U ziet dat daar de automatische verbondsgedachte om de hoek komt kijken. Jezus reageerde onder andere met: "Ik weet, dat gij Abrahams nageslacht zijt; maar gij tracht Mij te doden, omdat mijn woord bij u geen plaats vindt".³³³ In andere vertalingen: "geen ingang vindt", "geen voortgang maakt", "niet bij u doordringt", "*geen ruimte in u wint*".

Vele scharen(!) reisden met Jezus mee, en Zich omkerende zeide Hij tot hen: indien *iemand* tot Mij komt en niet haat (loslaat, achterstelt) zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.³³⁴

Discipelen geven *alles* op, zelfs hun eigen leven, om Jezus te volgen en derhalve een overwinningsleven te leiden. De doop die bij het nieuwe verbond past, is dan ook een *discipel*doop!³³⁵

Op een zeker moment zeiden *vele* van zijn discipelen, die Jezus' toespraak over het brood des levens gehoord hadden: "deze rede is hard, wie kan haar aanhoren"? Zij namen aanstoot en wilden niet Jezus' bloed eten en zijn vlees drinken. Dat kostte hen teveel van hun natuurlijke leventje. Zij waren niet bereid hun eigen leven uit te gieten, opdat zij (godelijk) *leven in zichzelf* zouden kunnen krijgen. Jezus sprak: "het vlees doet geen nut". Voor hen die nog waarde aan het vlees hechtten, klonk Jezus' rede hard in hun oren. Zij proefden geen geest en leven in de woorden van Jezus.³³⁶ Dan lezen we: "van toen af keerden *vele* van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede".³³⁷ Jezus deed niet aan klantenbinding en Hij zei niet: blijven jullie toch alsjeblieft bij mij... "Jezus dan zeide tot de twaalven: Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus antwoordde Hem: Here *tot wie* zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods".³³⁸ Jezus had geen behoefte aan meelopers. Hij zocht geen aanhangers, maar Hij wilde *ware navolgers!*

³³⁰ Gal.5:25.

³³¹ Joh.8:31,32.

³³² Joh.8:33a.

³³³ Joh.8:37.

³³⁴ Luc.14:25,26.

³³⁵ Matth.28:19.

³³⁶ Joh.6:52-63.

³³⁷ Joh.6:66.

³³⁸ Joh.6:67-69.

De rijke jongeling kreeg van Jezus te horen: “indien gij het *leven* wilt binnengaan, onderhoud de geboden”.³³⁹ Naar de maatstaven van het oude verbond had de rijke jongeling het ver geschopt en ging hij niet verloren. Hij reageerde naar Jezus toe met de woorden: “dit *alles* heb ik in acht genomen, waarin schiet ik dan nog tekort”? Toen stelde Jezus hem voor het oog van de naald, de enge poort, de prijs die het kost om een discipel van het Koninkrijk der hemelen te worden met de aanvangswoorden: “Indien gij *volmaakt* wilt zijn...” De “bottleneck”, de smalle flessehals, waar het bij hem op vast zat, was zijn *gehechtheid* aan aardse goederen. Zijn gelaat betrok bij dat woord³⁴⁰, dat Jezus sprak, want zijn ziel was niet bevrijd van aardse interesses en hij ging diep bedroefd heen.³⁴¹ De schat in de hemelen liet hij lopen.³⁴²

Precies zo is het met vele godsdienstigen in onze dagen. Velen willen wel Jezus Christus aannemen als Heiland tot vergeving van hun zonden. Zodra het er echter op aan komt Hem ook als HEER te aanvaarden en hun eigen leven *los te laten*, dan blijkt hoe graag ze hun “lieve leventje” vasthouden.³⁴³ Merk op dat de volgorde “Here en Heiland” in de tweede Petrusbrief vier maal in één adem genoemd wordt.³⁴⁴ In verhouding tot de *kolossale heerlijkheid* die het nieuwe verbond biedt, is de prijs die het kost om in te gaan op de *hemelse roeping*³⁴⁵ in feite maar een schijntje.

Trek de Jordaan door

De discipeldoop in het nieuwe verbond is te vergelijken met de Jordaan, waar het volk Israël - *na ervaringen met wet en woestijn* - bijna aan het einde van hun reis doorheen trok. Het door de Jordaan trekken is een beeld van *sterven* met Christus.³⁴⁶

Door de ark - beeld van Jezus Christus - werd de Jordaan *volkomen afgesneden* bij de plaatsen in het Jordandal Adam en Zarethan. Zo komt men *zeer ver weg* bij de stad Adam (beeld van de in zonde gevallen mens)³⁴⁷, die bezijden Zarethan (beeld van satan) ligt.³⁴⁸

Zarethan of Sarthan vertoont een opvallende gelijkenis met de naam Satan. In een boekje van Wilhelm Bergling wordt erop gewezen dat de naam Zarethan afgeleid is van een arabisch woord dat “koud” of “koude” betekent.

Dit oud-testamentische type kan dus heenwijzen naar de vorst der duisternis, die de *koude* vertegenwoordigt. We denken aan koude eigenschappen als hardheid, gemeenheid, liefdeloosheid, aanklacht en ongevoeligheid.

Daartegenover wordt God als Zon getypeerd.³⁴⁹ Bij God zijn alle *warme* eigenschappen te vinden, zoals liefde, barmhartigheid, zachtmoedigheid, goedheid en fijngevoeligheid. Hoe heerlijk is het als Gods liefdezoon uit ons leven gaat stralen naar onze omgeving!

Nu kan er in ons leven door Gods genade in Jezus Christus een *einde* komen aan de doorlopende zondebaan.³⁵⁰ Hij is gekomen om ons te bevrijden!

³³⁹ Matth.19:17.

³⁴⁰ Marc.10:22.

³⁴¹ Luc.18:18-27.

³⁴² Matth.19:20-22.

³⁴³ Matth.16:25; Marc.8:35; Luc.9:24.

³⁴⁴ 2 Petr.1:10; 2 Petr.1:20; 2 Petr.3:2; 2 Petr.3:18.

³⁴⁵ Hebr.3:1.

³⁴⁶ Jozua 3:1-17.

³⁴⁷ Rom.5:12.

³⁴⁸ Joz.3:16.

³⁴⁹ Ps.84:12.

³⁵⁰ Rom.5:17,21; Rom.6:12,14.

We kunnen *zeer ver weg* komen bij de satan, die de oorsprong van de zonde is³⁵¹ en de zonde in de mensheid introduceerde én bij Adam, die de zonde accepteerde en een plaats gaf in zijn leven. Door zijn zonde is ook de dood doorgedaan tot alle mensen, omdat *allen gezondigd* hebben.³⁵²

Maar de genadegave van vele overtredingen leidde tot rechtvaardiging. Veel meer is de genade Gods en de gave, bestaande in de genade van de ene mens, Jezus Christus, voor zeer velen overvloedig geworden³⁵³

Nu kunnen wij de weg gaan van sterven en opstaan met Christus. “Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? VOLSTREKT NIET! Of met de Statenvertaling: DAT ZIJ VERRE!³⁵⁴ Een discipel van Christus *wijkt ver* van de zonde en van satan, de verwekker tot zonde.

Verschil in beléving en diepgang

Tussen hen die zich als volwassene hebben laten dopen is *onderscheid*. Velen hebben begrip van de doop op het niveau van Johannes de Doper: bekering tot vergeving van zonden.

Het nieuwe verbond spreekt evenwel over *alles prijsgeven*.³⁵⁵ De doop in het nieuwe verbond beduidt niet alleen vergeving - dat zeker ook - maar typeert tevens verlossing van de zonde. “Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?”³⁵⁶ Dit is een doop, die niet slechts door de Rode Zee, maar vooral ook door de Jordaan wordt gesymboliseerd. “Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus tot vergeving én vrijmaking van uw zonden”.³⁵⁷

De kamerling uit Morenland verstond niet wat hij las en hij zei: hoe zou ik dit kunnen als niet iemand mij *de weg* wijst? Hij zag door de prediking van Filippus naar aanleiding van wat hij had gelezen uit de profeet Jesaja, dat Jezus zijn leven ter wille van onze overtredingen had ingezet en uitgegoten tot in de dood.³⁵⁸ Nu kwam hij *van ganser harte* tot geloof! Door geloof in Jezus Christus, de Zoon van God, en in gehoorzaamheid gaf hij zijn leven prijs door af te dalen in het water van de doop. Het resultaat was, toen Filippus en hij weer uit het water gekomen waren, dat hij zijn weg met *blijdschap* ging!³⁵⁹

Wij moeten niet slechts een “Rode Zee - ervaring” hebben. Met deze jubel van uiterlijke bevrijding uit Egypte komen we uiteindelijk nog niet verder. In de woestijn bleek wel hoe diep Egypte nog *in* het merendeel van het volk Israël zat. Het was een op en neer leven, met veel vallen en opstaan en met veel kinderziektes (zoals kibbelen en mopperen).

Door hun ongeloof en ongehoorzaamheid bereikten zij - ondanks vergeving³⁶⁰ - het doel, de erfenis van het land Kanaän, niet.³⁶¹

³⁵¹ 1 Joh.3:8.

³⁵² Rom.5:12.

³⁵³ Rom.5:15b,16b.

³⁵⁴ Rom.6:1.

³⁵⁵ Luc.18:28-30.

³⁵⁶ Rom.6:3.

³⁵⁷ Hand.2:38, Amplified Vertaling.

³⁵⁸ Hand.8:28-35; Jes.53:7,8,11,12.

³⁵⁹ Hand.8:36-39.

³⁶⁰ Ex.34:9; Num.14:20-23.

³⁶¹ 1 Cor.10:1-13; Hebr.3:16-19.

Trek uit het geestelijke Babel

Een *vleselijk en menselijk* christendom brengt het niet verder. Ook daar is er sprake van nijd en twist, van partijschappen en een leven als (onveranderde) mensen.³⁶² Ondanks een prediking van vergeving van zonden is er geen geloof in en gehoorzaamheid tot een overwinningsleven, laat staan tot een heilig worden in *al* uw wandel.³⁶³

Het grote, algemene christendom vertoont de kentekenen van Babel, de babbelstad. Er wordt gediscussieerd en geredeneerd in *halve waarheden*, in plaats van het Woord gelovig uit te leven.

Tevens worden menselijke tradities er tot “heilige huisjes” verklaard.

In een andere wijk van de stad verliest men zich in religieus entertainment, maar Babel kan geen geestelijk christendom teweeg brengen. Het is de stad, die aan verwarring ten prooi is gevallen, een *schuilplaats* van allerlei boze geesten, de grote hoer, die God en wereld allebei wil dienen.³⁶⁴ Het is een door en door aardsgerichte stad.³⁶⁵

Wat moet de serieuze christen daarmee? “En ik hoorde een andere stem *uit de hemel* zeggen: *Gaat uit van haar, mijn volk*, opdat gij *geen gemeenschap* hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen”.³⁶⁶

De woestijnsituatie

Voor ons hoeft er geen mopperperiode van veertig jaar te zijn, die getypeerd werd door een voortdurend de nederlaag leiden. Dit is veeleer een voorbeeld hoe het *niet* moet!

Toch kunnen er in ons leven perioden zijn, die doen denken aan lessen in de woestijn. Er staat geschreven: “Daarom zie, Ik zal haar *lokken* (niet: schoppen!) in de woestijn, en *spreken tot haar hart*”.³⁶⁷ In de stilte en de afzondering leer je Gods stem te verstaan. Daar krijg je jezelf te zien en word je ontledigd.³⁶⁸ In de woestijn leer je afhankelijkheid en bescherming van boven, van God, te verwachten en je leven wordt gevormd, gezuiverd en gelouterd. Daar ben je innerlijk los van alle natuurlijke hulpbronnen en leer je te vertrouwen op Gods leiding, zoals Israël eens de wolkkolom volgde.

In de eindtijd zal de gemeente zich volledig verlaten op haar verbinding met God, die haar zal onderhouden.³⁶⁹

In het verborgen leven vindt ook de bruidswerving plaats: “Ik zal u Mij tot een bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw; en gij zult de Here kennen”.³⁷⁰

De smalle weg van de eerstelingen

De weg van de bruid is de weg van de eerstelingen. “Dezen zijn het, die het Lam volgen, *waar Hij ook heengaat*. Dezen zijn gekocht *uit* de mensen als eerstelingen voor God en voor het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden³⁷¹; zij zijn onberispelijk”.³⁷²

³⁶² 1 Cor.3:1-4.

³⁶³ 1 Petr.1:15.

³⁶⁴ Openb.17:5; Openb.18:2.

³⁶⁵ Openb.17:2; Openb.18:3.

³⁶⁶ Openb.18:4.

³⁶⁷ Hos.2:13.

³⁶⁸ Joh.12:25.

³⁶⁹ Openb.12:6,14.

³⁷⁰ Hos.2:18,19.

³⁷¹ Vergelijk 1 Petr.2:22.

³⁷² Openb.14:4b,5.

Paulus schreef: "Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een *reine maagd* voor Christus te stellen".³⁷³

Van al diegenen die eens uit Egypte trokken, waren het er *slechts twee*, die uiteindelijk het beloofde land ingingen. Dat waren Jozua, de nieuwe leider van het volk, en Kaleb. Jozua en Kaleb zijn het *prototype van de eerstelingen, van de smalle weg, die weinigen vinden*.³⁷⁴ Van Kaleb lezen we: "Doch omdat bij mijn knecht Kaleb een andere geest geweest is en hij Mij *volkomen gevolgd heeft*, zal ik hem naar het land brengen, waar hij geweest is, en zijn nakomelingschap zal het bezitten".³⁷⁵ Bij hem was er sprake van *volkomen trouw* en hij vroeg om het bergland met grote, sterke vijanden, de Enakieten.³⁷⁶

Voor ons staat er: "Maar zoek zijn Koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden. Weest niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagt u *het Koninkrijk te geven*".³⁷⁷ Wat een erfenis!

Wilt u zo nodig de weg van de enkelingen gaan, of volgt u de brede christelijke massa? In de wereld gaat men geen weg, maar leeft men "in het wilde weg". In het christendom echter kan men twee wegen kiezen. Daartoe komt men voor twee poorten te staan en kan men een keuze doen. Het gaat om: *de enge poort*³⁷⁸ van wedergeboorte en alles op aarde prijsgeven³⁷⁹, om Jezus' discipel te zijn en de smalle weg *in het heiligdom* van ontwikkeling naar Jezus' beeld te gaan. Met als doel: gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon.³⁸⁰

Of: men kiest voor *de brede poort*, waar van alles en nog wat ermee door kan. Daar kan men weliswaar *in de voorhof* vergeving ontvangen. De brede weg *leidt* echter tot het verderf.³⁸¹ Velen hebben gedacht dat dit woord slaat op de poel des vuurs, het voor eeuwig verloren zijn. Dit hoeft niet noodzakerlijkerwijs zo te zijn. Jezus sprak hier niet tot wereldse mensen.

Op de brede weg ontstaat evenwel geen levensverandering, er wordt niet met goddelijke werken (goud, zilver en kostbaar gesteente) gebouwd en daar komt geen goddelijke natuur tot ontwikkeling. Men kan er hooguit vergeving van zonden krijgen.

We lezen over *vleselijke christenen*, die leefden als (onveranderde) mensen en over aardsgesinde christenen, die wandelden als vijanden van het kruis.³⁸² Vervolgens staat er dan: "Maar indien iemands werk verbrandt (hout, hooi, stoppelen), zal hij *schade lijden* (=verderf), doch *hijzelf zal gered* worden, maar *als door vuur heen*".³⁸³

Op een andere plaats wordt de uitdrukking gebruikt: "...tot *verderf* van zijn vlees, opdat zijn *geest behouden* moge worden in de dag des Heren".³⁸⁴

Gods doel is echter een *veel meer behouden* worden³⁸⁵ en een *volkomen behouden* worden.³⁸⁶ Het einddoel des geloofs, dat is de zaligheid der zielen.³⁸⁷

³⁷³ 2 Cor.11:2.

³⁷⁴ Matth.7:14.

³⁷⁵ Num.14:24.

³⁷⁶ Joz.14:6-15.

³⁷⁷ Luc.12:31,32.

³⁷⁸ Matth.7:14.

³⁷⁹ Luc.14:33.

³⁸⁰ Rom.8:29.

³⁸¹ Matth.7:13.

³⁸² 1 Cor.3:1-3; Fil.3:17-19.

³⁸³ 1 Cor.3:15.

³⁸⁴ 1 Cor.5:5; vergelijk 1 Petr.4:6.

³⁸⁵ Rom.5:10.

³⁸⁶ Hebr.7:25.

³⁸⁷ 1 Petr.1:9.

Willen wij *eerstelingen* zijn, dan gaat het om een radicaal christenleven: “Legt dus af *alle* vuilheid en *alle* uitwas van boosheid en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat *uw zielen kan behouden*. En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden”.³⁸⁸

“Doch wij hebben NIETS VAN DOEN met nalatigheid, die *ten verderve leidt*, doch met geloof, dat de ziel behoudt”.³⁸⁹

Trek daarom de volle consequenties uit de doop en wordt een rasechte discipel, die de meester, Jezus Christus, behaagt! “Een discipel staat niet boven zijn meester, maar al wie *volleerd* is, zal zijn als de meester”.³⁹⁰

³⁸⁸ Jac.1:18,21,22.

³⁸⁹ Hebr.10:39.

³⁹⁰ Luc.6:40.

HOOFDSTUK 11

Het verschil tussen de doop van Johannes en de doop in Christus Jezus

Van Rode Zee naar Jordaan; van Johannes de Doper naar het discipelschap in Christus

Een grote menigte trok uit Egypte en liet zich dopen in de Rode Zee. Daartussen bevond zich een menigte van allerlei slag, een samenraapsel.³⁹¹ Weinigen van de uitgetrokkenen uit Egypte trokken de Jordaan door: alleen Jozua en Kaleb van de oude generatie en verder de kinderen van de nieuwe generatie.³⁹²

Velen waren het, die zich door de wegbereider en voorloper van de Christus, Johannes de Doper, lieten dopen. “En het *gehele* Joodse land liep tot hem uit en *alle* inwoners van Jeruzalem, en zij lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan onder belijdenis van hun zonden”.³⁹³

Het gevaar bestaat en is aanwezig, dat velen die zich in onze tijd christelijk in water laten dopen, daaraan *niet meer invulling geven* dan dat waar eertijds de doop van Johannes op duidde: de doop der bekering tot vergeving van zonden.³⁹⁴

Hoevelen van hen die zich destijds massaal door Johannes lieten dopen zijn later ook *daadwerkelijk* discipelen van Jezus Christus geworden? Op de pinksterdag waren er slechts ongeveer 120 personen bijeen,³⁹⁵ hoewel Jezus ook na zijn opstanding verschenen was aan meer dan 500 broeders tegelijk.³⁹⁶ Door de uitstorting van de heilige Geest kwam er vervolgens een geweldige opwekking en werden er velen aan de gemeente toegevoegd!³⁹⁷

Discipelschap kan evenwel nooit het vasthouden van zonden inhouden. Omdat sommigen bang zijn dat er mensen gaan wegllopen, als de boodschap scherp gebracht wordt, doen zij water bij de wijn en worden zij tolerant ten aanzien van bepaalde zonden.

De zegen van het nieuwe verbond is juist dat wij van onze boosheden *afgebracht* worden en niet dat deze gehandhaafd worden of dat er slechts vergeving voor is, om er nadien mee door te gaan. “God heeft in de eerste plaats voor u zijn Knecht doen opstaan, en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer *af te brengen* van zijn boosheden”.³⁹⁸

Wie in zijn leven een hekel heeft aan een “doe weg” en “leg af” evangelie, wil de smalle weg van Jezus niet gaan en kan evenmin de doop in Christus Jezus - in Zijn dood - ondergaan. De eerste christenen stonden bekend als de mensen van “de weg”.³⁹⁹

Dat is volkomen anders dan het gezegde “vele wegen leiden naar Rome” met de bijmaak dat je wel wat religieus kunt aanrommelen en toch het doel kunt bereiken. Verre daarvan! De weg is de smalle en hoge weg van Jezus Christus: het wandelen in de voetstappen

³⁹¹ Ex.13:38; Num.11:4.

³⁹² Num.14:28-35; Joz.5:4-9.

³⁹³ Marc.1:5.

³⁹⁴ Marc.1:4.

³⁹⁵ Hand.1:15.

³⁹⁶ 1 Cor.15:6.

³⁹⁷ Hand.2:41,47; Hand.4:4; Hand.5:14.

³⁹⁸ Hand.3:26.

³⁹⁹ Hand.9:2; Hand.19:9,23; Hand.22:4; Hand.24:14,22.

van Hem, die *geen zonde gedaan* heeft.⁴⁰⁰ De boodschap is voor ons klip en klaar: niet zondigen, maar Gods wil doen! Dit is mogelijk door de kracht van de heilige Geest!

De Jordaan, waar het volk toentertijd onder Jozua (beeld van Christus) doortrok, is de doodsrivier. Niet volgens de oude voorstelling, dat de woestijnreis dit aardse tranendal zou beduiden, de Jordaan de natuurlijke dood zou verbeelden en dat Kanaän de hemel zou betekenen.

Dat laatste klopt ook niet, aangezien het land door *strijd* veroverd moest worden en er pas onder Salomo sprake was van een vrederijk. Kanaän is daarom een beeld van de hemelse gewesten!⁴⁰¹ Daar is de worsteling om de erfenis in bezit te krijgen, daar komt de goddelijke rust openbaar⁴⁰² en het delen in de heerlijkheid van de goddelijke natuur tevoorschijn!⁴⁰³

De “Jordaan - ervaring” in dit leven is: ik moet sterven aan de zonde! Het is de dood over het oude, ik - gerichte leven! We zijn het moe en hebben er genoeg van steeds weer de nederlaag te leiden. Wij redden het zelf absoluut niet, om te overwinnen. Dus komen we een keer aan het einde van ons latijn. De oplossing is *sterven*, om met Christus als Hoofd en Heer op te staan in een nieuw leven, dat in de kracht van de heilige Geest zijn daadwerkelijke beslag krijgt.

Slechts de *weg* van het sterven met Christus brengt ons in het beloofde land! Daar vinden we “volken” (bijvoorbeeld weerspanning, ongeduld, jaloezie, ergernis, enz.) om tegen te strijden, maar smaken we ook de zoete honing van overwinning. Wij krijgen *gaandeweg* deel aan de heerlijke vruchten van de goddelijke natuur⁴⁰⁴, bijvoorbeeld: niet meer boos worden of geïrriteerd raken. De vijand der mensen verliest in dit ontwikkelingsproces terrein na terrein! Satan heeft zijn greep op ons verloren en hij verliest steeds meer aanknopingspunten in het ontwikkelingsproces van de zonen Gods, die op de Zoon Gods gaan lijken. Van de Zoon Zelf is er immers geschreven: “De overste dezer wereld komt en heeft aan Mij *niets*”.⁴⁰⁵

Dit is een *geestelijk* christendom, dat de vruchten oplevert, die God bedoeld heeft! Door Gods genade en kracht komt er dan een wezenlijke *levensverandering naar Jezus' beeld* !

Het is heel iets anders dan een klein - menselijk, vleselijk christelijk leven, dat weet heeft van de verzoening, die door Jezus Christus op Golgota's kruis werd volbracht, maar geen steek verder komt, als het gaat om groei en heiliging.

Jonge jeugd dopen?

In bepaalde kringen is er een trend om nogal jong te dopen. Hier is *onderscheidingsvermogen* nodig en men kan zich afvragen welk soort doop men dan krijgt.

Natuurlijk is het kostelijk om te zien hoe de Here in jonge mensen werkt. Daar kunnen we dankbaar en blij om zijn!

Als er al sprake is van duidelijke bekering, dan is er om de inhoud van de doop te verstaan een zekere *rijpheid* nodig. Is het dan wijs om jonge mensen al zo vroeg - aan het begin van hun puberteit zelfs - te dopen? Is er dan al enig begrip van de diepe betekenis van de

⁴⁰⁰ 1 Petr.2:21,22.

⁴⁰¹ Efeze 1:3; Efeze 2:6; Efeze 3:10; Efeze 6:12.

⁴⁰² Hebr.4:3,11.

⁴⁰³ 2 Petr.1:4.

⁴⁰⁴ Gal.5:22; 2 Petr.1:4.

⁴⁰⁵ Joh.14:30.

doop? En van het werkelijk *grondig* afleggen van een oud leven met een oude gezindheid?

Natuurlijk is het goed mogelijk dat een kind “zijn hartje aan de Heer gegeven heeft”. Als men echter zo jong doopt, dan krijg je een doop hoogstens op het niveau van Johannes de Doper. Dat wil zeggen: een doop van bekering tot vergeving van zonden.

We hebben reeds gezien, dat zelfs velen die als volwassene gedoopt zijn niet meer betekenis en beléving aan hun doop toekennen dan bekering en afwassing van zonden, uitgebeeld door het water.

De nieuw - testamentische doop in Jezus gaat véél verder! Zij spreekt van het opgeven van de eigen wil, sterven, een breuk met het rijk der duisternis en van gehoorzaamheid en discipelschap. Het gaat om het bewust deel krijgen aan déze zaken.

Daarin passen geen leuzen, die je onder jeugdige christenen nog wel eens kunt horen, als: “dat maak ik zelf wel uit”, of “dat zal ik toch zeker zelf bepalen”. Christus Jezus *de Here* aanvaarden,⁴⁰⁶ wil zeggen, dat *Hij alles* in mijn leven zal bepalen en uitmaken!

Te jong dopen werkt daarom *oppervlakkigheid* in de hand. Uiteraard kunnen wij niet een exacte leeftijdsgrens hanteren of aangeven, omdat de geestelijke ontwikkeling van de één en de ander nogal kan verschillen.

Gewaakt dient ook te worden tegen de gedachte: “je hebt nu toch wel de leeftijd, om je te laten dopen”. Het is een *persoonlijke, vrijwillige zaak*, die de betrokkene aangaat en niet de instelling van: “omdat leeftijdsgenoten het doen, doe ik het ook maar”.

Overigens kan het *voorbeeld* van leeftijdgenoten natuurlijk wel stimulerend werken om over de doop na te gaan denken en ermee bezig te zijn. Als het je ernst geworden is, zul je - geleid door Gods Geest - klaar komen met de geloofsbeslissing van de doop. Prijst God!

Wat een vreugde geeft het als jonge mensen zich restloos overgeven aan Hem en gevolg geven aan de oproep van Woord en Geest, om zich te laten dopen in water.

Echt discipelschap

Het nieuwe verbond kent een *discipel*doop - afstand doen van het oude, het aardse en het eigen leven - waarna men de dopelingen leert te *onderhouden al* wat Jezus ons bevolen of geboden heeft.⁴⁰⁷

Ik zag dit een keer geciteerd in een tijdschrift als: “...leert hen... al wat Ik u bevolen heb”. Het kernwoord *onderhouden* was weg gelaten! Het onderhouden van al Jezus' geboden is niet populair in de religieuze wereld van het grote, algemene christendom.

Samengevat: het gaat niet slechts om “geloof in Jezus Christus” en “vergeving van zonden”, maar om “geloofsgehoorzaamheid”, “bevrijd worden van banden met machten der duisternis”, “de dood van Christus over het zelf - leven” en om “Zijn geboden onderhouden”. Dit is in - der - daad christendom en puur discipelschap!

Het begrijpen en toepassen van Romeinen 6 - een gekruisigd leven *leven* - is de hoofdzaak! Zo komt het nieuwe opstandingsleven meer en meer openbaar! Jezus' leven komt tevoorschijn in ons sterfelijk vlees!

Het kost ons *zelfverloochening* om Hem te volgen in Zijn voetstappen, maar het is ook een *vreugdevol* leven achter onze Leidsman aan!

⁴⁰⁶ Col.2:6.

⁴⁰⁷ Matth.28:19.

Handelingen

Ons leven heeft handelingen nodig, daden! Dat zijn concrete beslissingen in ons leven met God.

Dit is iets heel anders dan dingen maar voort te laten sudderen en zich te *blijven* troosten met de vergeving, waar reeds het oude verbond en ook Johannes de Doper als laatste en grootste daarvan mee kwam... Helaas stellen ook vele christenen zich daarmee tevreden. Een genoegzaam, voortkabbelend christenleventje is echter onvoldoende. Daarom: weg met alle lauwheid, slapheid en gezapigheid! Heb een onverzadigbaar verlangen naar MEER van God in uw leven!

Na Pinksteren is er een nieuwe periode ingeluid, waarin voor de doop van Johannes geen plaats meer is.⁴⁰⁸ Paulus schroomde niet om te handelen en het oude te *vervangen* door het nieuwe. Hij stelde Jezus in plaats van Johannes en doopte diens discipelen *over* in de naam van de Here Jezus.⁴⁰⁹ Johannes was voorloper en wegbereider van de Christus geweest, maar nu ging het om geloof in Jezus.

Calvijn deed moeite om er onderuit te komen, dat er in dit gedeelte van een *herdoop* sprake is, maar waarschijnlijk is zijn uitleg van deze verzen meer ingegeven door zijn bezwaar tegen de zogenaamde wederdopers in zijn tijd, dan door wat de Bijbel hier glashelder vermeldt.

Hieruit zien wij dat een overdoop niet fout is, als de eerdere wijze van dopen niet overeenkomt met de discipeldoop in de naam van Jezus, zoals die in het nieuwe testament geldt. We denken aan de kinderdoop die ouders voor hun kinderen begeerden, die wordt vervangen door de persoonlijke discipeldoop door onderdompeling. In het aangehaalde gedeelte wordt de doop van Johannes vervangen door de doop in de naam van Jezus.⁴¹⁰

Paulus verbond ook de diepere inhoud van de waterdoop direct met het opleggen van handen, opdat zo de heilige Geest over hen zou komen en zij in tongen spraken en profeteerden.⁴¹¹

Het ontvangen van de heilige Geest - pinksteren - is de toerusting of het *startkapitaal* van het nieuwe verbond! De verzegeling met de heilige Geest der belofte is een *onderpand* van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid.⁴¹²

We hoeven niet langer meer als zondaar op vergeving alléén te blijven teren. Nu wil God ons kracht door Zijn Geest geven tot werkelijke *bevrijding en verlossing* van de zonde! Wij kunnen vrijgemaakt worden van elke zondemacht!

Wees gehoorzaam onder Gods machtige hand en doe handeling!

⁴⁰⁸ Hand. 18:25,26.

⁴⁰⁹ Hand. 19:1-5.

⁴¹⁰ Hand. 2:38; Hand. 8:16; Hand. 10:48.

⁴¹¹ Hand. 19:6,7.

⁴¹² Efeze 1:13,14.

HOOFDSTUK 12

Dopen: van het fundament naar het volkomene

“Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het *volkomene*, zonder opnieuw het *fundament* te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van een leer van *dopen* en van oplegging der handen, van opstanding der doden en van een eeuwig oordeel; en dat zullen wij doen, indien God het vergunt”.⁴¹³

Bekering van dode werken

Het is een heerlijk getuigenis, wanneer een dopeling zich bekeerd heeft van alle slechte en dode werken, die hij zich tot nu toe bewust is.

Dode werken doe je voor jezelf en als je je daarvan bekeert, dan houd je daar mee op voor zover je beseft reikt. De eerste bekering is een geweldige zaak!

Daarna is het echter goed te beseffen, dat dit nog maar een *fundament* is, een startbekering. Als wij namelijk doorgaan op de weg, dan krijgen we een heel *gebouw* vol bekeringen.

Als wij op een samenkomst bijvoorbeeld horen over kwade vermoedens, dan kunnen wij ons daar ter plekke op onze stoel van bekeren. Zo gaan we door met ons te bekeren, van een eerste, grondige, fundamentele bekering tot een gebouw vol van bekeringen. Er kunnen tijden en gelegenheden komen dat God opnieuw zegt: “Bekeer u en doe (weder) uw eerste werken”,⁴¹⁴ “bekeer u dan”,⁴¹⁵ of: “wees dan ijverig en bekeer u”.⁴¹⁶ Ook staat er zo helder: “maar *telkens* wanneer iemand zich tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen”.⁴¹⁷ Dit geldt voor de eerste, grote bekering, maar ook voor de kleinere bekeringen die daarop volgen zullen.

Naarmate wij *doorgaan* met ons te bekeren van dit en van dat, zullen wij meer vrijheid ervaren en worden wij meer levendgemaakt, opdat alle versluiting doorbroken wordt en Gods heerlijkheid onze tempel kan vullen.

Geloof in God

Het allereerste daarvan is te geloven dat God bestaat en niet slechts dat, maar dat Hij bovendien een beloner is voor wie Hem *ernstig* zoeken.⁴¹⁸

Fundamenteel is dat wij tot het geloof komen dat Jezus Christus op Golgota is gestorven als een verzoening voor onze zonden.

Daarna is het zo belangrijk dat er ook groei in het geloof komt, dat er geloof komt in een overwinningsleven en in heiligmaking. Alles is mogelijk voor degene die gelooft! Jezus bestrafte zijn discipelen soms om hun ongeloof en hun kleingeloof. Dat zijn dus geen dingen die we zullen koesteren. Het is zonder meer Gods bedoeling dat we een groot geloof krijgen, dat wij geloofsmannen en geloofsvrouwen worden!

⁴¹³ Hebr.6:1-3.

⁴¹⁴ Openb.2:5.

⁴¹⁵ Openb.2:16.

⁴¹⁶ Openb.3:19b.

⁴¹⁷ 2 Cor.3:16.

⁴¹⁸ Hebr.11:6.

Hoe noodzakelijk is het dat wij niet bij dat begin van het geloof blijven staan, maar dat er een tempel opwast *vol* van geloof!

Een leer van dopen

Dit is het meervoud van het zelfstandige naamwoord “doop”. Wij weten dat er een doop in water is en een doop in de heilige Geest.

Behalve de basis van de doop in water na tot bekering en geloof gekomen te zijn, weten wij dat de Bijbel spreekt over een heel *waterbad van het woord*.⁴¹⁹ Het is één ding om in water gedoopt te zijn, maar het is *veel meer* om in te gaan op alle woorden Gods!

De doop is niet slechts een stap, maar tevens een weg van een volledig ondergaan, ingaan en opgaan in het volwassen leven met God. Kortom: een zich *volledig begeven* in het Woord van God! Wij zullen leven van *alle* woord dat uit de mond Gods uitgaat!⁴²⁰

Het is uiterst belangrijk niet te blijven steken bij dat ene *moment* van ondergedompeld te worden in het water en met die belévenis tevreden te zijn.

Er zullen situaties in je leven komen, dat het er weer om draait: wil ik afdalen, wil ik mij buigen, wil ik mij vernederen en de minste zijn?

Dat gaat veel dieper en verder dan één keer onder te gaan in het water en daar weer uit op te staan. Daar is het doorlopend aan de orde, wat we als volgt lezen: “Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden en al wie *zichzelf zal vernederen*, zal verhoogd worden”.⁴²¹ Daar gaat de menselijke grootheid naar beneden en is de verhoging dat Christus in mij wordt grootgemaakt, dat Hij in ons wordt verheerlijkt.⁴²² Elke neerwaartse beweging heeft een opwaartse beweging tot gevolg.

Zo is het ook met de Geestesdoop. Dat is een eerste toerusting door bekleed te worden met kracht van omhoog.⁴²³ Deze kracht van God heb je nodig om te overwinnen over je zonden en om een vrijmoedig getuigenis te durven geven. De doop in de Geest is een heerlijk moment om te jubelen in God! De vroege regentijd is een machtig iets, waarin je genade op genade beleeft!⁴²⁴

Maar er is méér! Gods Woord spreekt over vervuld worden tot *alle* volheid Gods.⁴²⁵ Het is geweldig wat de Heer voor ons in petto heeft! Steeds *opnieuw* zullen we vervuld worden met de heilige Geest.⁴²⁶ Als wij *voortdurend vol* worden van de heilige Geest, zal het afgelopen zijn met bijvoorbeeld chagrijnig zijn, zelfs als je moe uit je werk komt. Deze zure stof komt immers uit het vlees, geprikkeld door de machten der duisternis, en daar zal een einde aan komen. In zo'n situatie van vermoeid zijn, kon Jezus toch *levend water* geven.⁴²⁷ Door zijn weg te volgen leren wij de lessen van het leven van Jezus!

Na het *moment* van het ontvangen van de heilige Geest volgt dus een heel *proces* van steeds meer vol worden aan leven van God. Dat is heel iets anders dan teren op een “Geestesdoop - ervaring” van jaren terug...

⁴¹⁹ Efeze 5:26.

⁴²⁰ Matth.4:4.

⁴²¹ Matth.23:12.

⁴²² Fil.1:20; Rom.8:30c.

⁴²³ Luc.24:49.

⁴²⁴ Joh.1:16.

⁴²⁵ Efeze 3:19.

⁴²⁶ Efeze 5:18.

⁴²⁷ Joh.4:6,10,14.

Het is belangrijk, om *dezelfde ijver* te blijven betonen en niet traag te worden, want er is sprake van een oefening in geloof en geduld om de beloften te beërven.⁴²⁸

“Zie de Landman wacht op de *kostelijke vrucht des lands* en heeft geduld, totdat de vroege *en de late regen* erop gevallen is”.⁴²⁹ Dit is het volle koren in de aar,⁴³⁰ dat wil zeggen: het volwassen, volgroeide zoonschap wordt geopenbaard!⁴³¹ Deze hoop wordt verwezenlijkt, want daar staat Gods Woord garant voor!

Oplegging der handen

Deze is wellicht het eerst op ons toegepast toen wij de heilige Geest ontvingen, zoals wij meermalen in de Handelingen der apostelen lezen. Of wij hebben ons een keer de handen laten opleggen toen we ziek waren.⁴³²

Mogelijk hebben we gedacht: het werkt niet, want ik ben nog niet direct beter geworden. Gods belofte is evenwel: zij *zullen* genezen worden! Hoe goed is het om met deze dingen in geloof door te gaan. Zelfs van Jezus lezen we over een blinde: “Hij spuwde in zijn ogen en vroeg hem: ziet gij iets? En hij zag op en zeide: ik zie de mensen als bomen wandelen. Vervolgens legde Hij *weder de handen op* zijn ogen, en hij zag duidelijk en was hersteld. En hij zag voortaan alles scherp”.⁴³³

Als Jezus hier in twee etappes genas, hoeveel te meer geldt dan voor ons te *volharden* in gebed en handoplegging, opdat het genezingsproces voltooid wordt, zonder hierbij overigens in kramptoestanden terecht te komen.

Handoplegging is een blijvende hulp en ondersteuning tot bevrijding, als je merkt: daar zit ik nog vast, of op dat deelgebied ben ik nog gebonden en ik wil graag vrij worden van banden, als het even kan van *elke* band! Kortom: we krijgen een tempel vol zegenende handen tot herstel!

Opstanding der doden

De basis van opstanding is opstaan vanuit het dodenrijk, opstaan van tussen de doden uit,⁴³⁴ opstaan vanuit de zondedood. “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven”.⁴³⁵ Er is sprake van een wedergeboorte!

Het vervolg is echter: steeds meer levend gemaakt te worden in je geest. Het *voortgaan* met het opstaan uit de doden is dat er steeds meer leven van Jezus in jezelf te voorschijn komt! Op die wijze verrijst er een tempel Gods, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.⁴³⁶

Het sluitstuk van de opstanding is, dat we uiteindelijk ook lichamelijk zullen opstaan: het ontvangen van een nieuw, verheerlijkt lichaam, in plaats van dit vernederde lichaam.⁴³⁷

⁴²⁸ Hebr.6:11,12.

⁴²⁹ Jac.5:7,8.

⁴³⁰ Marc.4:28,29.

⁴³¹ Rom.8:19.

⁴³² Marc.16:18.

⁴³³ Marc.8:22-26.

⁴³⁴ Efeze 5:14.

⁴³⁵ Joh.5:25.

⁴³⁶ Efeze 2:21,22.

⁴³⁷ Fil.3:21.

Een eeuwig oordeel

Oordelen is scheiding maken. Daar maak je een begin mee: de zonde in mijn leven, die ik weet, doe ik weg! *Alles*, voor zover ik mij bewust ben! Dat is wat oprechte dopelingen doen!

Bij onze bekering is dat eigenlijk nog maar een heel klein beetje in de meeste gevallen. Dan worden er dingen in orde gemaakt.

Vervolgens is het zo nodig om door te gaan met oordelen, met scheiding in je leven aan te brengen tussen goed en kwaad, tussen licht en duisternis. Jezus sprak: "Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste der wereld buitengeworpen worden".⁴³⁸ "Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods".⁴³⁹ "Indien wij *onszelf beoordeelden*, zouden wij niet onder het oordeel komen. Maar onder het oordeel des Heren worden wij getuchtigd, opdat wij *niet met de wereld* zouden veroordeeld worden".⁴⁴⁰

In de eeuwigheid zal er onderscheid zijn tussen hen die hemels geleefd hebben en hen die aards geleefd hebben.⁴⁴¹

Er zal een *volkomen scheiding* zijn met hen die "als een beest" geleefd hebben, die de goddelijke eigenschap van barmhartigheid ten enen male gemist hebben,⁴⁴² die de duisternis liever hebben gehad dan het licht.⁴⁴³ Dan is het oordeel definitief en het einde van de laatstgenoemde categorie mensen zal zijn in de poel des vuurs, die voor de duivel en zijn engelen bereid is.⁴⁴⁴ Dit noemt Gods Woord de buitenste duisternis.⁴⁴⁵

Gericht op het volkomene

Het leggen van het fundament onder de tempel Gods is noodzakelijk, maar het gaat in wezen om de opbouw van een geestelijk huis met levende stenen.⁴⁴⁶

Het is een arbeid van voortgaande reiniging en heiliging! Hoe heerlijk is het daarom in dit leven er ernst mee te maken dat wij *compleet* gescheiden worden van elke duistere beïnvloeding!

Hoeveel van het beeld van Christus zal er straks *in ons* te zien zijn? Wij zullen *straks* in de eeuwigheid zijn, wat wij *nu* worden en de ene ster zal van de andere verschillen in glans.⁴⁴⁷ Er zal verschil in geestelijke *statuur* zijn.

De heerlijkheid van de bruid van Jezus Christus zal tot stand komen. Zij richt zich *nu reeds* op het volkomene en Gods werk in haar zal gereedkomen.

Als dit bouwwerk, deze tempel, voltooid is, wordt de gevelsteen (topsteen, sluitsteen, kroonsteen, in andere vertalingen) naar voren gebracht onder het gejubel: heil, heil zij hem!"⁴⁴⁸

⁴³⁸ Joh.12:31.

⁴³⁹ 1 Petr.4:17.

⁴⁴⁰ 1 Cor.11:31,32.

⁴⁴¹ 1 Cor.15:40; Openb.21:23 en 24.

⁴⁴² Jac.2:13.

⁴⁴³ Joh.3:19,20.

⁴⁴⁴ Matth.25:41; Matth.13:41,42.

⁴⁴⁵ Matth.8:12; Matth.22:13; Matth.25:30.

⁴⁴⁶ 1 Cor.3:10-17; 1 Petr.2:5; Efeze 2:19-22; Hebr.3:6.

⁴⁴⁷ 1 Cor.15:41,42.

⁴⁴⁸ Zach.4:7.

Alle gerechtigheid vervullen

Jezus hoefde geen vergeving van zonden te vragen en Hij had geen oud leven af te leggen, hoewel Hij op *gelijke* wijze deel gekregen had aan bloed en vlees als de kinderen, als zijn broeders.⁴⁴⁹ Niettemin sprak Hij tot Johannes de Doper aangaande zijn eigen doop: “Laat mij thans geworden, want aldus betaamt (=past) het *ons* alle gerechtigheid te vervullen”.⁴⁵⁰

Hij vereenzelvigde Zich met het hele menselijke geslacht. Wat Jezus hier in het openbaar deed met zijn doop was het duidelijk weergegeven van: “*niet mijn wil* geschiede, maar Gods wil!” Het was nodig voor Hem dit levensmotto volledig ten uitvoer te brengen! Tevens was de waterdoop van Jezus Christus reeds een uitbeelding van Zijn dood⁴⁵¹ en opstanding om onzentwille.⁴⁵²

Nu zullen wij in ons leven al Gods gerechtigheid gaan vervullen in navolging van Hem! Het past ons *geheel* Gods wil te volbrengen in gehoorzaamheid en volharding! Dit willen wij waarmaken in ons leven en het is God, die ons *daartoe* bekrachtigt, zoals Hij ook bij Jezus deed. De Geest daalde als een duif op Hem neer! Dat is Gods antwoord, dat Hij ons door zijn Geest in staat stelt, om Zijn wil te doen! De belofte is: “en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen”.⁴⁵³ Ook lezen we: “het bad der wedergeboorte *en der vernieuwing door de heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort* door Jezus Christus, onze Heiland”.⁴⁵⁴

Dan begeven wij ons in “het waterbad van het Woord” met zijn voortdurende aansporingen, bemoedigingen en vermaningen. Nu is onze stellingname in het geloof: ik wil niet langer zelf, op eigen houtje, leven, maar *al* Gods geboden in mijn leven vervullen!

“En het zal ons tot *gerechtigheid* zijn, wanneer wij *heel* dit gebod *naarstig* onderhouden voor het aangezicht van de Here, onze God, zoals Hij ons geboden heeft”.⁴⁵⁵

⁴⁴⁹ Hebr.2:14,17.

⁴⁵⁰ Matth.3:15; vergelijk Jer.23:5,6.

⁴⁵¹ Vergelijk Luc.12:50.

⁴⁵² Rom.4:25.

⁴⁵³ Hand.2:38c.

⁴⁵⁴ Tit.3:5b,6.

⁴⁵⁵ Deut.6:25.

HOOFDSTUK 13

Hak de knoop door!

Traditie of Gods gebod?

De bijbelse doop heeft een diepe betekenis. Zij kan niet afgedaan worden met de leuze: het is maar iets uiterlijks.

Tegelijkertijd beseffen we terdege dat alleen de uiterlijke handeling - zonder dat het een hartezaak is - leeg en inhoudsloos is.

De doop is een symbool met een blijvende, visuele ondersteuning, een hulpmiddel met een diepe inhoud!

De kinderdoop is een traditie van mensen, die voor velen dierbaar is, maar die niet in overeenstemming met de Schrift blijkt te zijn.

Hierbij denken we aan wat Jezus in een ander verband zei: "Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de *overlevering van mensen*. Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om úw overlevering in stand te houden. En zo maakt gij het Woord Gods krachteloos door uw overlevering. *En dergelijke dingen doet gij vele*".⁴⁵⁶

Wees daarom bereid om elke overlevering, hoe oud en hoe veilig misschien zelfs, te *toetsen aan het Woord!* Ga de Schriften na of deze dingen alzo zijn.⁴⁵⁷ En, indien niet, gooi dan uw oude, menselijke inzichten overboord!

De Schrift koppelt de doop in water aan de wedergeboorte,⁴⁵⁸ niet aan de natuurlijke geboorte. Daarmee is de doop een *bewuste, persoonlijke zaak*, die men niet door ouders (plaatsvervangend) bij voorbaat kan laten voltrekken.

De opdracht luidt: "Bekeert u en een IEDER van u *late zich dopen...*".⁴⁵⁹ Dit gebod van God is onverminderd van toepassing!

Zijn kinderdoop en geloofsbelijdenis gelijk aan de doop op geloof?

Ouders kunnen niet voor hun kinderen een geloofsbelijdenis afleggen. God kent in die zin geen kleinkinderen! Het is een persoonlijke zaak! God "van horen zeggen" kennen,⁴⁶⁰ is niet genoeg.

Over de stelling, dat iemand die als baby besprenkelt werd door de kerkelijke geloofsbelijdenis deze doop voor eigen rekening neemt, rept de Bijbel niet. Het is daarom een kerkelijke, menselijke instelling.

Enerzijds is deze in sommige kerken in de rechterflank van de gereformeerde gezindte ook nog uitgehold tot het doen van "belijdenis der waarheid" en niet van persoonlijk geloof. Anderzijds wordt de geloofsbelijdenis, die men instelde, in de "Samen op Weg" - kerk ontkracht, omdat men bijvoorbeeld mensen die ongehuwd samenwonen rustig geloofsbelijdenis laat afleggen.

Wij zullen beslist geen mensen, die ongehuwd samenwonen uitnodigen tot de volwassendoop door onderdompeling, omdat zij dit aspect van het oude leven buiten Gods normen⁴⁶¹ nog niet hebben afgelegd. God heeft zondaren lief, maar Hij haat de zonde!

⁴⁵⁶ Marc.7:8,9,11.

⁴⁵⁷ Hand.17:11.

⁴⁵⁸ Tit.3:5; Joh.3:3,5,7.

⁴⁵⁹ Hand.2:38.

⁴⁶⁰ Vergelijk Job 42:5.

De bijbelse doop op belijdenis van geloof is door de “kinderdoopkerken” in twee stukken uiteengehaald: een bespreking van baby’s en een openbare belijdenis des geloofs van volwassenen. *De goddelijke volgorde van geloof en doop wordt omgedraaid!*

De zinsnede “en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen”⁴⁶² is prachtig, maar slaat niet op een kerkelijke bevestiging. Paulus spoort in dit verband Timoteüs aan in zijn strijd en geloofswandel en herinnert hem aan zijn belijden van het geloof voor vele getuigen.

Natuurlijk zijn we blij dat mensen met een uitgesproken, gemeend “ja” tegen God hun geloof belijden (waarbij trouwens ook een krachtig en duidelijk “nee” tegen de zonde hoort, anders is het een halve waarheid!). We verheugen ons over hun intentie van hart, dat God aanziet.

Echter de instelling van de kerkelijke geloofsbelijdenis is menselijk en een uit elkaar halen van de bijbelse gang van zaken, die *geloof en doop verbindt*.

De kinderdoop en de openbare geloofsbelijdenis kunnen daarom de bijbelse doop op geloof, door onderdompeling, *geenszins vervangen*.

Geloof en doop

Geloof en doop horen in de Bijbel steeds bij elkaar. We hebben de meeste teksten daaromtrent wel genoemd, maar we zetten er nog even een aantal op een rijtje:

- “Wie gelooft *en* zich laat dopen, zal behouden worden”.⁴⁶³
- “Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen”.⁴⁶⁴
- “Toen zij echter geloof schonken aan Filippus,... lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen”.⁴⁶⁵
- “Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis.....en hij liet zichzelf en al de zijnen terstond dopen”.⁴⁶⁶
- “en vele van de Korinthiërs, die hem hoorden, geloofden en lieten zich dopen”.⁴⁶⁷
- Het gevolg van “Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt” is: “met Hem begraven zijn in de doop”.⁴⁶⁸

⁴⁶¹ Matth.1:18; Joh.4:16-18.; 1 Cor.7:9; Hebr.13:4.

⁴⁶² 1 Tim.6:12c.

⁴⁶³ Marc.16:16a.

⁴⁶⁴ Hand.2:41a.

⁴⁶⁵ Hand.8:12.

⁴⁶⁶ Hand.16:31,33

⁴⁶⁷ Hand.18:8b.

⁴⁶⁸ Col.2:6,12.

Terecht merkte iemand over de relatie “geloof en doop” op (wat in een ander verband geschreven staat): “hetgeen dan God heeft samengevoegd, scheidt de mens niet”.⁴⁶⁹

Water- en Geestesdoop

De doop in water en de doop in de heilige Geest horen als “een leer van dopen”⁴⁷⁰ bij elkaar.

Er zijn er die de waterdoop slechts zien als een schaduwbeeld van de Geestesdoop. Ietswat smalend spreken zij over hen die tijdens een doopdienst druipen van het water “van beneden”, terwijl het volgens hen uitsluitend gaat om het water “van boven”, de stromen van levend water door de heilige Geest. Wij geloven dat je zo water- en Geestesdoop niet tegen elkaar uit mag spelen! Ze liggen in elkaars verlengde en horen ook bij elkaar, al dienen we ze te onderscheiden.

Laat u dus niet misleiden door hen die zeggen dat het alleen om de Geest gaat en dat die waterdoop niet meer zo nodig is!

Wat we vaker tegenkomen is, dat er bijvoorbeeld op grote, christelijke conferenties positief gesproken wordt over de doop in en vervulling met de heilige Geest, maar dat het onderwerp “waterdoop” angstvallig wordt vermeden en verzwegen!

Wanneer het werk van de heilige Geest belicht wordt, dienen we dit te toetsen aan het Woord. Sommigen leggen het accent op manifestaties, die geen steun vinden in de Bijbel. De heilige Geest kan nooit een *tegenwind* ten opzichte van het Woord vormen! Altijd gaat het om een twee sporen beleid: Woord en Geest horen bij elkaar en dienen *evenwichtig* samen te gaan!

Natuurlijk zijn we blij als de doop in en de vervulling met de heilige Geest op een *gezonde manier* aan de orde wordt gesteld, maar waarom is er zo’n schroom om de waterdoop te verkondigen en deze zelfs maar niet te noemen? Als antwoord op deze vraag hoorden we eens: “er zijn nu eenmaal verschillende tradities op dit punt, dus is het maar verstandiger dit niet aan te roeren, want anders krijgen we heibel”.

In dit boekje betogen we juist *niet de een of andere traditie* -hoe oud en dierbaar ook- te volgen, maar terug te keren tot het *bijbelse spreken omtrent de waterdoop*. *Tradities moeten we ijken naar de Schrift!*

In dit geschrift bespreken we voornamelijk de waterdoop, maar de boodschap van de doop in en vervulling met de heilige Geest dient *evengoed* verkondigd en beleefd te worden! Andersom is dit eveneens het geval: als je noodzaak van de vervulling met de Geest predikt, zoals men dat ook in kerkelijke kring steeds vaker doet, waarom zou je je dan niet tevens beraden op de inhoud en praktijk van de waterdoop? Er is immers sprake van een “leer van dopen” (meervoud), die je niet van elkaar mag scheiden, maar die op elkaar dienen te volgen (de volgorde wisselt daarbij soms), zoals we diverse keren in het boek Handelingen zien⁴⁷¹.

Tijdens een conferentie maakten we een gloedvolle prediking mee over de uitstorting van de gave van de heilige Geest ook over de heidenen in het huis van Cornelius.⁴⁷² Het spreken in tongen en het grootmaken van God werden daarbij positief naar voren gebracht! Het frappeerde ons evenwel dat de daarop volgende verzen niet werden gelezen of meegenomen: “Toen merkte Petrus op: Zou iemand het water kunnen *weren*,

⁴⁶⁹ Matth. 19:6b.

⁴⁷⁰ Hebr. 6:2.

⁴⁷¹ Hand. 2:38; Hand. 8:12-17; Hand. 9:17, 18; Hand. 10:44-48; Hand. 19:1-6.

⁴⁷² Hand. 10:44-46.

om dezen te dopen die evenals wij de heilige Geest hebben ontvangen? En hij *beval* hen te dopen in de naam van Jezus Christus...⁴⁷³

Helaas wil men hier vaak niet aan en weert men de bijbelse discipeldoop door onderdompeling, omdat de kinderdooptraditie dan wordt aangetast en er minder mensen op de conferentie komen als je op dit punt Gods licht op de kandelaar zet! Gaat de ervaring van de Geest en de zogenaamde eenheid dan niet boven de waarheid, die we vinden in het Woord van God?

Onze visie is: laten we met wijsheid zowel de doop in water als die in de heilige Geest verkondigen én praktiseren en uiteraard nog veel meer van wat God ons vergunt!

De waterdoop mag men niet bagatelliseren ter wille van de zogenaamde "lieve vrede", maar we willen de volle betekenis ervan leren kennen en uitoefenen.

De betekenis van de doop

Wanneer je je bewust bent van lichamelijke vuilheid, kun je in bad gaan, om je te wassen. Het doopbad verbeeldt een grondige, geestelijke wasbeurt aan de binnenzijde. Met betrekking tot de doop is er tevoren een ernstig besef nodig van: "ik ben een zondaar, ik ben vuil van binnen, ik heb vergeving en reiniging van Godswege nodig".

Wij waren *vervreemd* van het leven Gods, dood in zonden en mis - daden.⁴⁷⁴ Vóór zo'n erkenning ben je je beslist enigermate bewust van het gewicht, van de last van je zonden en weet je dat je gereinigd moet worden. Je hebt immers gemeenschap gehad met boze geesten en God is heilig, dat is afgezonderd van de boze. Ons past berouw over onze zonden⁴⁷⁵, om er vervolgens mee te *breken*.⁴⁷⁶ Dit is een beslissing en een keuze, een belijdenis en een getuigenis!

De doop wijst ons op een *afkeer* van onze zonden. Het betekent het doodvonnis voor de oude mens (leefwijze) en het vervolg daarop is: het *proces* van het teniet doen van het lichaam der zonde.⁴⁷⁷

De doop is tevens een *toekeer* naar het nieuwe leven in en met Jezus Christus en daarbij hoort een intens verlangen dat dit zal *toenemen* in ons!

Zo is de doop de deur naar discipelschap, wat zich zal uiten in nieuw levensgedrag! Dat dikke egocentrische moet verdwijnen. *Doop beduidt dood!* Alleen daardoor kan er nieuw leven ontspruiten. Na de "dood" van de winter komt de lente met "nieuw leven".

"Wij zijn tot het *inzicht* gekomen dat Eén voor allen gestorven is. *Dus zijn wij allen gestorven*. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij die leven *niet meer* (voor) *zichzelf* zouden leven, maar *voor Hem*, die voor hen gestorven is en opgewekt".⁴⁷⁸ Wij zijn in (de richting van) Zijn dood gedoopt, maar ook samengegroeid (met hetgeen gelijk is) aan Zijn opstanding.⁴⁷⁹

Wie een discipel van Jezus Christus wordt, dat is afstand doet van *al* wat hij heeft,⁴⁸⁰ is gestorven aan de zonde⁴⁸¹ en hij zal dagelijks het sterven van Jezus in zijn lichaam omdragen.⁴⁸²

⁴⁷³ Hand.10:47,48.

⁴⁷⁴ Efeze 4:18; Efeze 2:1, Statenvertaling.

⁴⁷⁵ Hand.3:19; Hand.26:20.

⁴⁷⁶ 2 Tim.2:19b.

⁴⁷⁷ Rom.6:6, Statenvertaling.

⁴⁷⁸ 2 Cor.5:15.

⁴⁷⁹ Rom.6:3-5.

⁴⁸⁰ Luc.14:33.

⁴⁸¹ Rom.6:2; zie ook 1 Petr.2:24.

⁴⁸² 2 Cor.4:10; zie ook Luc.9:23.

De vrucht van dit stervensproces is dat het opstandingsleven zichtbaar wordt! De geur van Christus' leven komt openbaar in een wandel door de Geest! De vrucht van de Geest vertoont zich in groeiende mate in het christenleven: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.⁴⁸³

Niet van deze wereld

“Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en *overgebracht* in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde”.⁴⁸⁴ De doop typeert deze overzetting van het oude leven van deze wereld naar het nieuwe leven in het Koninkrijk Gods.

Met de doop verbrandt men alle schepen achter zich. Je keert radicaal alle afgoden de rug toe! Weg met al die zogenaamde sterren van sport, beeldbuis en popwereld! Uit is het met de geest van materialisme en aardse carrièredrang! Nu wil je immers Christus Jezus niet alleen als Heiland, maar ook als *Here* aanvaarden en toebehoren⁴⁸⁵ en ben je met Christus *afgestorven* aan de wereldgeesten.⁴⁸⁶ Want zijn rijk is niet van deze wereld.⁴⁸⁷ Je wilt binnentreden in het Koninkrijk, waar Jezus Christus Koning is over jouw beslissingen en handelwijzen en nu wordt je leven GEHEEL ANDERS!⁴⁸⁸ Dat geldt niet alleen voor je geestelijke koers, maar bijvoorbeeld ook voor je verkeersgedrag in de natuurlijke wereld.

De doop is slechts een begin, maar er spreken *verregaande consequenties* uit! Wees daarom niet slap en neem het niet oppervlakkig, maar handel naar Gods woorden.

Daadkracht

Het water toont het oordeel over de oude wereld. Denk aan de zondvloed en het einde van alle vlees in die dagen.

Het water symboliseert ook vernieuwing en verfrissing, sprankelend leven! “Maar gij hebt u laten *afwassen*”.⁴⁸⁹ Waarvan? Van wat ze *geweest* waren, namelijk hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders, dieven, geldgierigen, dronkaards, lasteraars of oplichters. Zulke onrechtvaardigen beërven het Koninkrijk Gods niet.⁴⁹⁰

Daarmee is dus tevens een absolute stop op deze zonden afgekondigd! “Maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd door de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God”.⁴⁹¹

Gods hand is niet verkort. Zijn verlossing is niet zuinig of met mondjesmaat. De vraag is: wat *doe* ik ermee in mijn leven?

Een persoonlijk getuigenis

Zelf liet ik mij in december 1975 dopen door onderdompeling. Het was een zichtbaar “amen” zeggen op en een tonen van Gods werking in mijn hart, sinds ik in november 1972 tot bekering kwam.

⁴⁸³ Gal.5:16,22.

⁴⁸⁴ Col.1:13.

⁴⁸⁵ Col.2:6.

⁴⁸⁶ Col.2:20.

⁴⁸⁷ Joh.18:36.

⁴⁸⁸ Efeze 4:20.

⁴⁸⁹ 1 Cor.6:11a.

⁴⁹⁰ 1 Cor.6:9,10.

⁴⁹¹ 1 Cor.6:11b.

In september 1977 trouwde ik. Mijn vrouw Tineke was met de kinderdoop opgevoed. Ik kon het niet nalaten om tegen haar te “preken” op dit punt. Onze oudste vier kinderen werden in de kerk gedoopt, omdat mijn vrouw daarachter stond.

Natuurlijk wilde ik eveneens onze kinderen van harte christelijk opvoeden. Mijn bijbelse argumenten voor de volwassendoop konden haar niet echt overtuigen. Ik merkte dat het mij aan wijsheid ontbrak.

Uiteindelijk besloot ik deze hele zaak aan God over te geven en *geen woord meer* tot haar over de doop te zeggen, zelfs al zou ze zich haar hele leven niet laten dopen. God is immers geen god van dwang!

Vanaf *dat* moment - toen ik alles losliet - begon God haar licht over de doop te geven en week de “blinde vlek”.

Na verloop van tijd gaf ze op een samenkomst, waar ik niet bij was, een getuigenis, teneinde haar geloofsbeslissing om zich te laten dopen vast te slaan. In juni 1985 liet ze zich dopen.

Daarna kregen we nog vier kinderen, die we in het midden van de gemeente aan de Here lieten opdragen door middel van zegening onder handoplegging in Jezus' naam.

De knoop doorhakken!

Velen krijgen de “geestelijke hik”, als er over de waterdoop gesproken wordt en er stukt iets in het gesprek...Waarom blijft u nog tegen die doop aanhikken? Wij hebben ons best gedaan om “knopen” te ontzenuwen door vele vragen op dit gebied van een bijbels antwoord te voorzien. Nu hopen wij dat de “doopknopen” voor u ontward zijn!

De *vrijwillige* keuze is aan u! Hak die knoop door, die u mogelijk nog tegenhoudt. Aarzel niet vanwege reacties van kerk, familie en collega's! Blijf niet vastzitten in mensenvrees, die een strik spant! Lees wat daarachter staat: “maar die op de Here vertrouwt, is *onaantastbaar*”⁴⁹²

Velen vrezen tegen mensen in te gaan, in plaats van ervoor te vrezen tegen God in te gaan! Gehoorzaam zijn is soms moeilijk, maar het is het allerbeste, omdat Gods weg altijd de beste is!

Geef alle zelfbeschikkingsrecht en eigen gangetjes op en kom tot het besluit u te laten dopen. Ga beantwoorden aan de hoge roeping van het evangelie van het Koninkrijk, dat niet bestaat in woorden, maar in kracht.⁴⁹³

Het oude leven mag voorbij, vroeger, verleden tijd en verdwenen zijn!

Het nieuwe leven zal de kenmerken gaan vertonen van: vrij, voorwaarts, victorie en volheid!

Daartussen heeft de Heer de *mijlpaal van de doop* opgericht.

We wensen u van harte een “*feestelijke begrafenis*” toe! Om het met een lied te zeggen: “Glorie voor Zijn naam, Hij bracht ons een vernieuwd bestaan! Juub'lend loven wij Hem al te zaam”!

⁴⁹² Spreuk.29:25, vergelijk Jes.51:12.

⁴⁹³ 1 Cor.4:20.

HOOFDSTUK 14

Samenvatting in stellingen

1. Er wordt gesproken over: “één Here, één geloof en één doop”.⁴⁹⁴ God is de eerste⁴⁹⁵, dan komt het geloof en daarna vindt de doop plaats.
2. Men dient geen volken, maar discipelen te dopen, lerende hen te *onderhouden* AL wat Ik u bevolen heb.⁴⁹⁶ Discipelen geven *alles* op, om Jezus Christus te volgen.⁴⁹⁷
3. Evenals Jezus, ons voorbeeld, betaamt het ons *alle* gerechtigheid te vervullen, als zijn leerlingen.⁴⁹⁸ Die gezindheid, om Gods wil *geheel* te volbrengen⁴⁹⁹ wordt getoond in de waterdoop. De inhoud daarvan is een zich bekleden met Christus.⁵⁰⁰
4. Het verschil tussen “dopen” en “sprenkelen” is duidelijk. Het volgende vers kan dit goed aantonen: “De priester zal zijn vinger in het bloed *dopen* en van het bloed zevenmaal *sprenkelen* voor het aangezicht des Heren, vóór het voorhangsel in het heiligdom”.⁵⁰¹
5. De doop is het *tegenbeeld* van de zondvloed, onmiskenbaar dus de gedachte aan *veel* water en een radicaal laten “verdrinken” van het oude leven.⁵⁰²
6. Het is het bad der wedergeboorte,⁵⁰³ niet de besprenging na de natuurlijke geboorte.
7. Er is sprake van het begraven van de oude leefwijze.⁵⁰⁴ Het is een watergraf voor de mens, die “van de voetzool af tot de schedel” gezondigd heeft.⁵⁰⁵
8. De opstanding in een nieuw leven met Christus als Here⁵⁰⁶ kan men niet uitbeelden met enkele druppels water, wel met een verrijzen uit het water na

⁴⁹⁴ Efeze 4:5.

⁴⁹⁵ 1 Joh.4:10,16,19.

⁴⁹⁶ Matth.28:19.

⁴⁹⁷ Luc.14:26,27,33.

⁴⁹⁸ Matth.3:15.

⁴⁹⁹ Vergelijk Deut.6:25.

⁵⁰⁰ Gal.3:27.

⁵⁰¹ Lev.4:6.

⁵⁰² 1 Petr.3:20,21; Gen.6:13.

⁵⁰³ Tit.3:5.

⁵⁰⁴ Col.2:12; Rom.6:3.

⁵⁰⁵ Jes.1:6.

⁵⁰⁶ Rom.6:4.

onderdompeling.

9. De doophandeling op zichzelf genomen is *geen doping* tot een beter geestelijk leven. Het kan *wel* een *doorbraak* betekenen, maar het mag geen vorm zijn zonder inhoud! Het gaat om een door de Geest geleide keuze: ik geef mijn zelfbeschikkingsrecht op! Ik leef niet langer mijn eigen leventje, maar ik leef voor Hem, die voor mij gestorven is en opgewekt.⁵⁰⁷ Het gaat niet langer om de “ik” van de prestaties - die is gekruisigd - maar Christus leeft in mij.⁵⁰⁸ Romeinen 6 spreekt over het met Christus gekruisigde leven en de wandel in nieuwheid des levens en dat is het *wezen* van de doop.
10. De doop is de zichtbare uitbeelding van de innerlijke, *ware* besnijdenis van het hart, naar de Geest.⁵⁰⁹ De doop is derhalve voor hen wier hart de Here heeft besneden!
11. De doop is een bede (verbond) van een goed geweten tot God.⁵¹⁰ Bij zuigelingen is er nog geen sprake van een (ge)weten.⁵¹¹
12. De doop is niet alleen een zichtbaar getuigenis voor de mensen, maar ook een krachtige proclamatie naar het rijk der duisternis. Met de doop verbrandt men *alle* schepen achter zich en wie zich zo *losmaakt* - koste wat het kost - die ervaart: “Want de wateren bedekten hun tegenstanders, *niet één* van hen bleef over”!⁵¹²
Als de aanklager na onze doop komt aandragen met onze zonden uit het verleden, dan is ons krachtige wapen: “ga jij maar vissen in m’n doopwater”! Door onze opstanding met Christus in een nieuw leven, zijn ook ons “engelen en machten en krachten *onderworpen*”.⁵¹³
13. De doop is geoorloofd, “indien gij van *ganser* harte gelooft”.⁵¹⁴
14. “Allen *van klein tot groot* hielden zich aan Simon de tovenaars... Toen zij echter geloof schonken aan Filippus... lieten zij zich dopen *zowel mannen als*

⁵⁰⁷ 2 Cor.5:15.

⁵⁰⁸ Gal.2:19,20.

⁵⁰⁹ Col.2:11,12.; Rom.2:28,29.

⁵¹⁰ 1 Petr.3:21.

⁵¹¹ Deut.1:39.

⁵¹² Ps.106:11.

⁵¹³ 1 Petr.3:21,22; Efeze 1:21.

⁵¹⁴ Hand.8:37.

vrouwen”⁵¹⁵.

15. En nu - u die als kind besprengd werd, naar het licht dat uw ouders hadden⁵¹⁶ - wat aarzelt gij nog? *Sta op, laat u dopen*, en uw zonden afwassen, onder aanroeping van Zijn naam.⁵¹⁷

⁵¹⁵ Hand.8:10,12.

⁵¹⁶ 2 Tim.1:3.

⁵¹⁷ Hand.22:16.

Tot slot

We hebben dit boek geschreven naar het licht dat we op dit moment over de doop hebben. Omdat we zoveel mensen hebben ontmoet voor wie de doop in water een blokkade vormt, hebben we het op ons hart gekregen bijbels licht hieromtrent te laten schijnen met het gebed dat de Here dit zal gebruiken.

Tijdens het schrijven van dit boek hebben we sterk de weerstand vanuit het rijk der duisternis ervaren, maar we zijn onze Heer erg dankbaar dat deze missie nu voltooid is.

Hoewel we hier en daar scherp zijn geweest, hebben we dat niet vanuit hardheid gedaan, maar terwille van de helderheid en uit liefde tot de waarheid. Daarbij tekenen we aan dat wijzelf ook nog veel moeten leren wat betreft de praktische *verwezenlijking* van het leven uit de doop!

We hebben een poging gedaan om de rijke betekenis van de doop zo heerlijk mogelijk weer te geven en aan te sporen tot *waarachtig discipelschap*. Van God uit bezien is de inhoud van de doop echter nog *veel en veel heerlijker* dan wij hebben kunnen schilderen!

Niettemin bidden en hopen we dat dit boekje velen een helpende hand zal bieden, om niet langer “met de doop in de knoop” te (blijven) zitten.

Wat wij niet hebben kunnen verduidelijken, kan u door Woord en Geest geleerd worden, zodat de praktische gevolgen niet uitblijven in uw leven.

Daarbij zou het mooi zijn als velen die reeds gedoopt zijn, mede door middel van dit geschrift, nog meer zicht krijgen op de diepe inhoud van de doop, waardoor zij hun *verbond met God kunnen vernieuwen*! Als dit het stimulerende, geestelijke effect is, heeft dit werkje aan de bedoeling beantwoord, waartoe het geschreven is!

Aanhangsel: Een lied over de doop

1. Heer, U bent voor mij de weg
En de waarheid en het leven.
Na een grondig overleg
Heb 'k mijn hart aan U gegeven!

Uw liefde heeft mij verlokt,
U sprak mij aan.
Van mijn zonde overtuigd
'k Ben opgestaan!
Door Uw heil'ge Geest geraakt,
Hebt U mij vol vreugd' gemaakt,
Heer, U bent mij alles waard!

2. Heer, U was het die eerst riep.
Op Uw Woord ben ik gekomen
Uit de nacht, waarin ik sliep,
'k Zal Uw wil doen, niet meer schromen!

U nodigt uit tot de doop,
U maakt mij vrij
Tot een leven en een loop
Dicht aan Uw zij!
Uw leven daagt mij uit, o Heer,
't Fascineert mij meer en meer,
Heer, U boeit mij telkens weer!

3. Door de doop in Jezus' dood
Kan ik als discipel leven.
Uw beloften kostbaar, groot,
Gods natuur vervult mijn wezen!

U wekt mij op tot de strijd
Van het geloof.
Louter toegewijd aan U,
Voor satan doof!
Heer, in trouw U achteraan
In 't verbond met U te staan
Ga ik op de smalle baan!

(Melodie: "Opwekking" 430 'Heer, ik prijs Uw grote naam').

Inhoudsopgave

Woord vooraf	4
Inleiding	5
Hoofdstuk 1 Kinderdoop en volwassendoop	6
Hoofdstuk 2 Een geestelijke inhoud	11
Hoofdstuk 3 Het nieuwe verbond	18
Hoofdstuk 4 De doop door onderdompeling	23
Hoofdstuk 5 Van hemelse betekenis	28
Hoofdstuk 6 De kinderdoop in het geding	34
Hoofdstuk 7 Kinderdoop of kinderzegening?	37
Hoofdstuk 8 Welke argumenten worden er gebruikt voor de kinderdoop?	41
Hoofdstuk 9 Hoe staat het met uw waterdoop?	46
Hoofdstuk10 Doop en discipelschap	51
Hoofdstuk11 Het verschil tussen de doop van Johannes en de doop in Christus Jezus	58
Hoofdstuk12 Dopen: van het fundament naar het volkomene	62
Hoofdstuk13 Hak de knoop door!	67
Hoofdstuk14 Samenvatting in stellingen	73
Tot slot	76
Aanhangsel: Een lied over de doop	77
Andere geschriften van de auteur	79
Tekst achterflap	83

Met geschriften onder het motto 'Verdieping en aansporing' beogen we kennis en inzicht in Gods Woord te verdiepen en aan te sporen tot een godvruchtig leven in de praktijk!

Andere geschriften van de schrijver zijn:

Zicht op het Koninkrijk der hemelen

Het toepassen van kennis over de geestelijke wereld

ISBN 978-90-803836-1-9, 123 pag. Prijs: € 8,60.

In dit geschrift gaat het om het toepassen in het dagelijkse leven van kennis aangaande de geestelijke wereld. Daarbij wordt uitvoerig stilgestaan bij de wandel en strijd van de christen in de hemelse gewesten. Het hanteren van de inzichten over de onzichtbare wereld van God en zijn engelen enerzijds en van satan en zijn boze geesten anderzijds komt duidelijk en praktisch belicht aan bod. Een belangrijk principe daarbij is scheiding aanbrengen tussen mensen en machten der duisternis.

Scherp wordt het verschil tussen aards en hemels denken aan de orde gesteld. Tevens worden de 'halve waarheden' van Babel belicht. Ook een verschijnsel als de 'Toronto-blessing' wordt in dit kader in een speciaal hoofdstuk onder de loupe genomen. Ten slotte passeren in grote lijnen eindtijdperspectieven en de processen die daarbij werkzaam zijn de revue.

Hoe kijken wij naar het Joodse volk?

In het perspectief van een natuurlijke of een geestelijke Israëlvisie

ISBN 978-90-803836-4-3, 51 pag. Prijs: € 2,70.

In deze brochure wordt gekeken naar Israël in het perspectief van een natuurlijke, aardse of een geestelijke, hemelse visie. Het onderwerp is controversieel en loopt uiteen van de extremen van de vervangingtheologie, die nimmer aandacht besteedde aan zending onder het volk Israël en de 'vernatuurlijkte' visie die alles wat de staat Israël doet praktisch goedkeurt, omdat het zou gaan om het volk van God. Ook de twee wegen leer en de bedelingenleer met haar sterke onderscheid tussen Israël en de gemeente komen aan bod. Verder treden zaken voor het voetlicht als de zogenaamde landbelofte en of men mag spreken van een Heilig Land. De actuele vraag of een herbouw van de tempel kan worden verwacht, wordt eveneens onder ogen gezien. De auteur voert een pleidooi voor de 'tussen-entingsvisie', waarbij de gemeente uit Jood en heiden in Christus en de beweging voor natuurlijke Joden, Palestijnen en Arabieren centraal staan.

De Schrift recht snijden? 2^e herziene druk.

Over de ultra-bedelingenleer

ISBN 978-90-803836-2-7, 127 pag. Prijs: € 10,95.

In dit werkje wordt een leer aan de Bijbel getoetst, die een speciale extra waarde toekent aan de brieven van Paulus en het indelen van de geschiedenis in aionen of tijdperken. Een sterk verschil wordt daarbij benadrukt tussen de zeven brieven die Paulus in zijn zogenaamde eerste bediening en de zeven late brieven, vooral de gevangenschapbrieven, die men als zijn tweede bediening beschouwt. Deze twee brievenreeksen zouden tegenstellingen bevatten en alleen de laatste serie brieven van Paulus geeft dan de norm aan voor de gemeente van nu.

De brieven van de andere apostelen Jakobus, Petrus, Johannes en Judas zijn in dit concept puur Joods en van lagere waarde dan Paulus en ook de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes is zuiver een Joods geschrift, zo wordt geponeerd. Dit ondanks de

scherpe bewoordingen dat het ernstig en gevaarlijk is aan de woorden van deze profetie toe te voegen of af te nemen (Openb. 22:18,19)! Op een subtiele manier knabbelt de ultra-bedelingenleer aan het gezag van de Schriften bij het tot Joodse geschriften verklaren van 20 van de 27 geschriften van het Nieuwe Testament.

Dit boekje beoogt op goede Bijbelse gronden de ultra-bedelingenleer te toetsen, om de schadelijke gevolgen van deze boodschap aan te wijzen, die de brieven van de apostelen uiteenrafelt en verwarring bij mensen zaait door allerlei theoretische en gekunstelde onderscheidingen aan te brengen. Daarnaast ontzenuwt dit geschrift ook enkele vaak aanverwante leringen, zoals onder meer de alverzoeningsgedachte, de vernietigingsvisie en de restitutie- of 'gap'-theorie. Een positief appèl tot heiliging door het persoonlijk praktisch toepassen van de Bijbelse boodschap in eigen dagelijks leven en in de gemeente ontbreekt daarbij niet!

Deze titels zijn uitgaven van Verdieping en Aansporing te Harderwijk, verkrijgbaar via de CBC 't Gulden Boek te Houten gedistribueerd.

'De Schrift recht snijden' staat vanaf november 2011 online op <http://www.verdiepingenaansporing.nl>

Vanaf november 2011 staat de tweede, sterk uitgebreide versie van 'Wie zijn dat die twee aan twee uitgaan?' met twintig bijlagen (bijna 200 blz.) online met als link:

<http://www.verdiepingenaansporing.nl/vena/pdf/2aantwee.pdf>

Pure toewijding aan Jezus Christus

In het dagelijkse leven

138 blz. € 14,90.

Uitgave: Novapres TryOut i.s.m. Verdieping & Aansporing.

In dit boek komen een aantal onderwerpen naar voren, die betrekking hebben op het praktische, christelijke leven. Op pittige wijze laat de auteur zien dat het van wezenlijk belang is op alle terreinen van het leven van een christen puur aan Jezus Christus te zijn toegewijd!

Tal van onderwerpen komen in beknopt bestek aan bod:

- sterven en opstaan
- herléving en opwekking
- luisteren en spreken
- woorden en daden
- eigen houding en het draagvermogen van de ander
- eigen leven en ons getuigenis
- Gods licht naar binnen en naar buiten
- werken vanuit de rust
- leven voor mensen of voor Gods aangezicht
- jaloers op of blij met de ander
- religie of relatie
- gered of gereed
- blijdschap en ernst
- lofprijzing en beproevingen
- menselijk en geestelijk dienen
- huwelijk en opvoeding

De schrijver spoort christenen vurig aan om eenvoudig en louter toegewijd te leven aan hun Meester en dit ten volle in Gods kracht uit te werken in het persoonlijke, dagelijkse leven!

In het huis Mijns Vaders...

Een fascinerende ontmoeting met vijf onbekende geloofsgemeenschappen

548 pagina's. €39,90. Gebonden uitgave met foto's.

Uitgeverij Ipenburg, Elburg, 2015.

De eerste twee hoofdstukken beschrijven in zijn algemeenheid wat sekten zijn en hoe je sektekenmerken herkent. Daarnaast worden twee recente publicaties over sektarische bewegingen besproken.

In de rest van het omvangrijke boek worden een *vijftal christelijke stromingen* belicht. De gemeenschappen, die in de schijnwerper gezet worden, zijn tamelijk onbekend. Dit komt mede, omdat ze qua omvang niet groot zijn en niet zo aan de weg timmeren. In de behoefte aan informatie over deze bewegingen wordt door middel van deze 'vijf in één'-publicatie voorzien. Daarbij wil de schrijver een eerlijk verslag bieden van de pluspunten en de min(dere) punten van elke gemeenschap. Deze groeperingen in de christenheid hebben zo hun *'eigen-aardigheden'*, maar vertonen ook *sektetrekjes*.

De 'Noorse Broeders', of tegenwoordig '*Christelijke Gemeente Nederland*' (CGN), vormen een heiligingbeweging die wereldwijd met ca. 40.000 betrokke-nen op 220 plaatsen functioneert. Zij is rond 1900 begonnen met Johan O. Smith. Deze broederschap heeft als bakermat Noorwegen en als hoofdkwartier 'Brunstad World Center'. In Nederland zijn er elf gemeenten, terwijl men op Pagedal in Stadskanaal een eigen conferentiecentrum heeft. Het totaal aantal betrokkenen in ons land wordt geschat op ruim 2000. Er is veel goeds over deze broederschap te melden, maar er is ook een andere zijde van de medaille. Sinds eind jaren negentig van de vorige eeuw is de koers gewijzigd, waardoor de levensstijl liberaliseerde. De laatste decennia is de focus meer en meer verlegd naar het werken om geld te genereren voor de bouw en uitbreiding van het luxe Brunstad Conferentie Centrum in Zuid-Noorwegen.

De *Gemeente des Heeren* is een zijvertakking van de Pinksterbeweging in ons land, die rond 1925 onder Johannes Orsel als zelfstandige groepering verder ging. Hoewel de samenkomsten openbaar zijn, draagt deze groepering een gesloten en exclusief karakter. De eenvoud ('Jezus alleen') en het met het hart persoonlijk beleven van wedergeboorte en werking van de Geest staat centraal. De gemeenschap telt ongeveer 700 aanhangers, verdeeld over acht gemeenten in Nederland en één in Duitsland. In 2013 is de *Gemeente des Heeren* gesplitst in twee groepen met resp. ongeveer 450 en 250 betrokkenen.

De uit Zuid-Afrika afkomstige *Spade Regen Gemeente* (1927), ontstaan door middel van Mara Fraser, is een loot uit de Pinksterbeweging met het geloofshuis 'Hefsibah' te Wenum/Wiesel bij Apeldoorn. Zij hebben speciale 'eigenaardigheden' en hun nadruk ligt op zondebelijdenis, gebed en heiligmaking. In de zestiger jaren waren er ongeveer 200 leden in ons land. Nu zijn er in het Geloofshuis 'Hefsibah' pakweg 20 bewonders en ongeveer 60 leden leven daarbuiten. Het is een kleine beweging, die wel op alle continenten met geloofshuizen aanwezig is. Wereldwijd telt men zo'n 10.000 leden.

De zogenoemde '*Branhamboodschaps-beweging*' oriënteert zich op 'de boodschap' van de engel-boodschapper van het laatste tijdperk van Laodicea, de genezingsevangelist William Marrion Branham († 1965). Er zijn in ons land tussen de 400 en 500 betrokkenen bij deze 'boodschap' in zo'n zes gemeenten en wereldwijd heeft deze 'boodschap' met haar roeping

tot Bruid vele aanhangers (naar schatting anderhalf miljoen). Belangrijk in deze beweging zijn bijna 1200 tapes die Branham als voedsel heeft nagelaten, waarvan er vele ook op schrift staan in vele talen.

De zogenaamde *'Twee aan Twee-gemeenschap'* (of 'de weg' genoemd, dan wel aangeduid als 'Gemeenschap van werkers en vrienden') heeft haar wortels in Ierland waar ze kort voor 1900 ontstond. De eerste evangelist heette William Irvine. Essentieel zijn de 'twee aan twee' uitgezonden werkers of evangelisten die in hun bediening ondersteund worden door vrienden die in de maatschappij werken. De gemeenschap bestaat uit een wereldwijd netwerk van huishoudingen. Mondiaal zijn er zeker meer dan 600.000 leden. In ons land is er het conferentieterrein 'De Haven in Putten op de Veluwe en zijn er ongeveer 700 betrokkenen. Dit boek eindigt met een nawoord en oproep en een samenvatting van de vijf beschreven geloofsgemeenschappen.

Tekst achterflap

Is er over de doop al niet genoeg gezegd?

Zijn er niet vele eeuwen voorbij gegaan van twist op dit punt? Inderdaad is dit helaas het geval.

Toch heeft de schrijver een nieuwe poging gewaagd over dit controversiële onderwerp licht te laten schijnen, om christenen die 'met de doop in de knoop' zitten van dienst te zijn. Op die wijze wil dit boekje een handreiking zijn voor hen die verder willen komen in het leven met God.

De opzet beoogt niet het opnieuw oprakelen van een heilloze 'welles – nietes' discussie, maar juist een veelvuldig laten spreken van de Bijbel zelf.

Daarnaast geeft het hulp voor het praktische leven vanuit de diepe betekenis van de doop!

Naast het bieden van vernieuwing en verdieping van inzicht geeft dit boekje een krachtige aansporing tot een daadwerkelijk leven met God!

Jildert de Boer (geb.1954) is getrouwd en vader van acht kinderen. In het dagelijkse leven is hij werkzaam in het onderwijs aan zeer moeilijk lerende kinderen (z.m.l.k.).

De schrijver heeft zich in de loop der jaren intensief bezig gehouden met evangelisatie en gemeente(op)bouw, onder meer als voorgaande oudste in een evangelische gemeente.

Hij spreekt regelmatig in andere gemeenten en publiceerde een aantal boeken tot geloofsopbouw. Zijn laatste boek uit 2015 gaat over sektarische bewegingen.